

53. Uvrhli do jámy život můj, a přimetalí mne kamením. *1.M.19.30.
54. Rozvodnil se vody nad hlavou mou, řekl jsem: Jízťe po mně.
55. Vyzívám * jméno tvé, ó Hospodine, z jámy nejhluší. *Jon.2.3.
56. Hlas můj vyslyšchával jsi; nezapavejž ucha svého před vzdycháním mým a voláním mým.
57. V ten den, v němž jsem tě vyzýval, přicházejte, říkával: Neboj se.
58. Pane, zasazuje se o při duše mé, vysvobozoval jsi život můj.
59. Vidíš, ó Hospodine, převrácenosti, kteráž se mně děje, dopomozíš mi k spravedlnosti.
60. Vidíš všecko vymstivání se jejich, všecky uklady jejich proti mně.
61. Slycháš utrhaní jejich, ó Hospodine, i všecky obmysly jejich proti mně.
62. Řečí povstávajících proti mně, a přemýšlování jejich proti mně přes celý den.
63. Pohleď, jak při sedání jejich i povstání jejich jsem * psníkou jejich. *Z.69.13.
64. Dej * jim odpultu, Hospodine, podle díla rukou jejich. *Z.23.4.
65. Dej jim zatvrdilé srdce a prokletí své na ně.
66. Stíhej * v prchlivosti, a vyhlad je, ať nejsou pod nebem tvým. *Z.73.6.

KAPITOLA 4.

Veliké bída lidu Judského, 19. příchůz jejich. 21. Pomsta Boží nad Idumejskými. 22. Potěšení lidu Božího.

Jak tě zašlo * zlatu, změnilo se rzy zlatu nejvýbornější, rozmetáno jest kameni svatě sem i tam po všech ulicích. *12.1.22.

2. Synové Sionští nejdrazší, kteříž cenění byli měli za zlatu nejčistší, jakť jsou počtění za nádoby hliněné, dílo rukou hrncířů!

3. An draci vynimajice prsy, krmí mladá své, dcera pak lidu mého příčinou ukrutníka podobná jest sobě na poušti.

4. Jazyk prsí požívajícího * přílnul žízni k dásním jeho; děti prosí za chléb, ale není žádného, kdo by lámal jim.

5. Ti, kteříž jídla rozkošné krmí; hynou na ulicích; kteříž chováni byli v šarlatě, octli se v hnoji.

6. Větší jest trestání dcery lidu mého, než * pomsta Sodomy, kteráž

21. Raduj se a vesel se, * dcero Idumejská, kteráž jsi se usadila v zemi Uz. Takť k tobě přijde okatých, opíše se a obnázis se. *Z.197.7. 2. Jer. 49.12.

22. Ó dcero Sionská, když vykořmená bude kázeť nepravosti tvé, nenechá tě děle v zajetí tvém. Ale tvou nepravost, ó dcero Idumejská, trestati bude a odkryje hrlichy tvé.

KAPITOLA 5.

Natčení lidu Judského před Bohem, 16. vyprávění hříchů 19. i modlitba jejich.

Rozpomněn se, Hospodine, co * se nám děje; popať a viz poháňání naše. *K. 3. 39. 63.

2. Dědicví naše obráceno jest k cizím, domové naši k cizozemcům.

3. Siroťci jsme a bez otce, matky naše jsou jako vdovy.

4. Vody své za peníze pijeme, dříví naše za záplatu přicházi.

5. Na hrdle svém protivenství snášíme, pracujeme, nedopouští se nám odpocínouti.

6. Egypťským podáváme ruky i Assyryským, abychom nasyceni byli chlebem.

7. Otcové * naši hřešili, není jich, my pak trestání po nich neseme.

8. Služebníci panují nad námi; není žádného, kdo by vytrhl z ruky jejich.

9. S opovzáním se života svého hledáme chleba svého, pro strach meče i na poušti.

10. Kůže naše jako pec zžernaly od náramného hladu.

11. Zenám na Sionu i pannám v městech Judských násilí činí.

12. Knižata rukou jejich zvětšena jsou, osoby * starých nemají v poctivosti. *K. 4. 16. V. M. 28. 50.

13. Mládence k žernovu berou, a pacholata pod dřívím klesají.

14. Starci sedati v branách přestali; a mládenci od zpěvů svých.

15. Přestala radost srdce našeho, obrátilo se v kvílení plesání naše.

16. Spadla koruna s hlavy naší; běda nám již, že jsme hřešili.

17. Protoť jest mdlé srdce naše, pro byť věci zatměly se oči naše.

18. Pro horu Sion, že zpuštěna jest; lísky chodí po ní.

19. Ty * Hospodine, na věky zůstáváš, a stolice tvá od národu do pronárodu.

20. Proč se * zapomináš na věky na nás, a opouštíš nás za tak dlouhé časy? *Z. 13. 2.

21. Obrat' nás, ó Hospodine, k sobě, a * obrácení budeme; obnov dny naše, jakž byli za starodávna. *Jer. 31. 18.

22. Nebo zdali všelijak zvržeš nás, a hněvati se budeš na nás velice?

KAPITOLA 1.

Povolání Ezechieleova čas, 4. i jak k tomu vředením zvláštěm nastojen.

Stalo se pak třicátého léta, čtvrtého měsíce, dne patého, když jsem byl mezi zajatými u řeky * Chebar, že otevřena byla nebesa, a viděl jsem vidění Boží. *K. 10. 15. 26. 29.

2. Patého dne téhož měsíce, patého léta zajetí krále Joachina.

3. V pravdě stalo se slovo Hospodino k Ezechieleovi knězi, synu Buzi, v zemi Kaldejské u řeky Chebar, a byla nad ním ruka Hospodina.

4. I viděl jsem, a aj, * vitr tubý přicházel od půlnoci, a oblak vělného byl blesk, a z prostředku

jeho jako nějaká velmi prudká svělost, z prostředku toho ohně. *Sk. 2. 2.

5. Z prostředku jeho * také uřezáno se podobnosti čtyř zvířat, jejichž takovy byl způsob: Podobnosti člověka měli. *K. 10. 9. 14. 1.

6. A po čtyřech tvářích jedno každé, a po čtyřech křídlech jedno každé mělo.

7. Jejichž nohy nohy přímé, ale zpodek noh jejich jako zpodek nohy telet, a blýštěly se podobně jako ocel pulerovaná.

8. Ruce pak lidské pod křídly jejich, po čtyřech stranach jejich, a tváří jejich i křídla jejich na čtyřech těch stranach.

9. Spojena * byla křídla jejich jednoho s druhým. Neobraccela se.

PROROCŤVÍ EZECHIELE PROROKA.

když šla; jedno každé přímo na svou stranu šlo.

10. Podobnoství pak tváří jejich s předu tvář lidská, * a tvář lvovina; po pravé straně každého z straně všech čtveř, též tvář orličí s zadu mělo všech čtveř z nich.

11. A tváří jejich i křídla jejich pozdvižena byla zhnůru. Každé zvíře dvě křídla pojilo s křídly dvěma druhého, dvěma pak přikrývala těla svá.

12. A každé přímo na svou stranu šlo. Kamkoli ukazoval duch, když chodila.

13. Podobnost také těch zvířat na pohledění byla jako uhlí feravého, na pohledění jako pochodně. Kterýžto oheň ustavičně chodil mezi zvířaty, a ten oheň měl blesk, a z téhož ohně vycházelo blýskání.

14. Také ta zvířata běhala, a navracovala se jako prudké blýskání.

15. A když jsem hleděl na ta zvířata, a aj, kolo jedno bylo na zemi při zvířatech u čtyř tváří jednoho každého z nich.

16. Na pohledění * byla kola, a udělení jich jako barva tarsis, a podobnost jednéstojnou měla přička ta kola, a byla na pohledění i udělení jejich, jako by bylo kolo u prostřed kola.

17. Na čtyři strany své jíti majice, chodila, a neuchylovala se, když šla.

18. A loukoti své, i vysokost měla, že hrůza z nich šla, a šinové jejich vůkol všech čtyř kol pění byli oči.

19. Když pak chodila zvířata, chodila kola podlé nich, a když se vznášela zvířata vzhůru od země, vznášela se i kola.

20. Kdekoli * chtěl Duch, aby šla, tam šla; kde Duch chtěl jíti, i kola vznášela se náproti nim, nebo duch zvířat byl v kolách.

21. Když ona šla, a když ona stála, stála, a když se vznášela od země, vznášela se také kola s nimi, nebo duch zvířat byl v kolách.

22. Podobnoství pak oblohy bylo nad hlavami zvířat jako podobnoství křístalu roztaženého nad hlavami jejich svrchu.

23. A pod * oblohou křídla jejich pozdvižena byla, jedno připojeno

k druhému. Každé mělo dvě, jimž se přikrývalo, každé pravím, mělo dvě, jimž přikrývalo tělo své.

24. I slyšel jsem zvuk křidel jejich jako zvuk od mnohých, jako zvuk všemohoucího, když chodila, zvuk hluku jako zvuk vojska. Když pak stála, spustila křídla svá.

25. Byl také zvuk svrchu nad oblohou, kteráž byla nad hlavou jejich, když stála a spustila křídla svá.

26. Svrchu pak na obloze, kteráž byla nad hlavou jejich, bylo podobnoství trůnu, na pohledění jako kamen zařirový, a nad podobnostvím trůnu na něm svrchu, na pohledění jako tvárnost člověka.

27. I viděl jsem na pohledění jako velmi prudkou světlost, a u vnitřku jejím vůkol na pohledění jako oheň, od bedr jeho vzhůru; od bedr pak jeho dolů viděl jsem na pohledění jako oheň, a blesk vůkol něho.

28. Na pohledění jako duha, kteráž bývá na obloze v čas deště, takový na pohledění byl blesk vůkol. To bylo vidění podobnoství slávy Hospodinovy. Kterýžto viděv, padl jsem na tvář svou, a slyšel jsem hlas mluvícího.

KAPITOLA 2.

K komu poslán prorok Ezechiel, 4. a jak by se i k těm, k nimž poslán, 8. i k tomu, kterýž jej poslal, miš měl, vynčen.

Kterýž řekl ke mně: Synu * člověti, postav se na nohy své, ať mluvím s tebou.

2. I vstoupil do mne duch, když promluvil ke mně, a postavil mne na nohy mé, a slyšel jsem, an mluvím ke mně.

3. Kterýž řekl mi: Synu člověti, já tě posílám k synům Izraelským, k národům zpurným, kteříž zpurné se postavovali proti mně; oni i otcové jejich zpronevěřovali se mi, až právě do tohoto dne.

4. K těch pravím, synům * nestydáté tváří a zatvrdlého srdce já posílám tě, a diš k nim: Takto praví Panovník Hospodin.

5. Již oni slyšte neb nechte: Že dům zpurný jsou. Ať vědí, že prorok byl u prostřed nich.

6. Ty pak synu člověti, neboj se jich, aniž se boj slov jejich, že

budu, přijmi v srdce své, a ušíma svýma slyš.

11. A jdi k zajatým, k synům lidu svého, a mluv k nim, a rci jim: Takto praví Panovník Hospodin, již * oni slyšte neb nechte. *k.2.5.7.

12. Tehdy odnesl mne Duch, a slyšel jsem za sebou hlas hřmotu velikého: Požehnaná sláva Hospodina z místa svého.

13. A hlas křidel těch zvířat, kteříž se vespolek dotýkala, a hlas kol náproti nim, a hlas hřmotu velikého.

14. Duch * pak odnesl mne, a vzal mne, a odšel jsem truchliv, v hněvě ducha svého, ale ruka Hospodinova nade mnou silnější byla.

15. I přišel jsem k zajatým do Telabib, bydlícím při řece Chebar, a seděl jsem, kdež oni bydlili. Seděl jsem, pravím, sedm dní u prostřed nich s užasnutím.

16. I stalo se po dokonání sedmi dnů, že se stalo slovo Hospodinovo ke mně, řkouci:

17. Synu člověti, * stražným jsem tě postavil nad domem Izraelským, abys slyše slovo z úst mých, napomínal jich ode mne.

18. Když bych já řekl bezbožnému: Smrti umřeš, a nenapomenul bys ho, ani nemluvil, abys ho odvedl od cesty jeho bezbožné, provedl od cesty jeho bezbožné, zachoval: to abys ho při životu zachoval: ten bezbožný pro nepravost svou umře, ale krve jeho z ruky tvé vyhledám.

19. Paklibys ty napomenul bezbožného, a neodvrátil by se od bezbožnosti své, a od cesty své bezbožné, onť pro nepravost svou umře, ale ty duši svou vysvobodíš.

20. Odvrátil-li by se pak * spravedlivý od spravedlnosti své, a činil by nepravost, a já bych položil urážku před něj, a tak by umřel, ty pak bys ho nenapomenul: pro hřícht svůj umře, aniž na paměť přijde která spravedlnost jeho, kterouž činil, ale krve jeho z ruky tvé vyhledám.

21. Pakli bys ty napomenul spravedlivého, aby nehrěšil, spravedlivý, a on by nehrěšil, jistě že bude živ, nebo napomenutí byl. Ty také duši svou vysvobodíš.

22. I byla * tam nade mnou ruka Hospodinova, kterýžto řekl mi: Vstaň, jdi do tohoto údolí, a tam mluviti budu s tebou.

zpurní a jako trní jsou proti tobě, a že mezi štiri bydlíš. Slovo jejich neboj se, a tváří jejich se nestraňuj, proto že dům zpurný jsou.

7. Ale mluv slova má k nim, již oni slyšte neb nechte: Že zpurní jsou.

8. Ty pak synu člověti, slyš, co já pravím tobě: Nebuď zpurný jako ten dům zpurný. Otevři ústa svá, a sněž, co já tobě dám.

9. I viděl jsem, a aj, ruka vztažena byla ke mně, a aj, v ní svitnutá kniha.

10. Kteroužto rozvinul přede mnou, a byla popsána s předu i z zadu, a bylo v ní psáno natkání, kvilenci a běda.

KAPITOLA 3.

Rozližným způsobem Ezechiel k úřadu nastrojen 8. i posílen, 16. tolikrát, jak by jemu na tom, aby jej věrně vykonával, záleželo, poutěn.

Tedy řekl mi: Synu člověti, což před tebou ješ, * sněž, sněž knihu tuto, a jdi, mluv k domu Izraelskému.

2. I otevřel jsem ústa svá, a dal mi snísti knihu tu,

3. Řka ke mně: Synu člověti, na krm břicho své, a střeva svá naplň knižou toulo, kterouž dávám ti, snědi jsem, a byla v ústech mých jako med sladká.

4. Za tím řekl mi: Synu člověti, jdiž k domu Izraelskému, a mluv k nim slovy mámi.

5. Nebo nebuděš poslán k lidu hluboké řeci a nesnadného jazyka, ale k domu Izraelskému.

6. Ne k národům mnohým hluboké řeci a nesnadného jazyka, ježichž bys slovům nerozuměl, jesto, kdybych tě k nim poslal, uposlechli by těbe.

7. Ale dům Izraelský nebudou tě chtít poslouchati, poněvadž nechť poslouchati mne; nebo všecken dům Izraelský jest tvrdocejný a zatvrdlého srdce.

8. Ale * učinil jsem tvář tvou tvrdou proti tváři jejich, a čelo tvé tvrdě proti čelu jejich.

9. Jako kamen přetvrdý, pevnější než skálu učinil jsem čelo tvé; neboj se jich, aniž se strachuj tváří jejich, proto že dům zpurný jsou.

10. I řekl ke mně: Synu člověti, všeska slova má, kteráž mluviti

budu, přijmi v srdce své, a ušíma svýma slyš.

11. A jdi k zajatým, k synům lidu svého, a mluv k nim, a rci jim: Takto praví Panovník Hospodin, již * oni slyšte neb nechte. *k.2.5.7.

12. Tehdy odnesl mne Duch, a slyšel jsem za sebou hlas hřmotu velikého: Požehnaná sláva Hospodina z místa svého.

13. A hlas křidel těch zvířat, kteříž se vespolek dotýkala, a hlas kol náproti nim, a hlas hřmotu velikého.

14. Duch * pak odnesl mne, a vzal mne, a odšel jsem truchliv, v hněvě ducha svého, ale ruka Hospodinova nade mnou silnější byla.

15. I přišel jsem k zajatým do Telabib, bydlícím při řece Chebar, a seděl jsem, kdež oni bydlili. Seděl jsem, pravím, sedm dní u prostřed nich s užasnutím.

16. I stalo se po dokonání sedmi dnů, že se stalo slovo Hospodinovo ke mně, řkouci:

17. Synu člověti, * stražným jsem tě postavil nad domem Izraelským, abys slyše slovo z úst mých, napomínal jich ode mne.

18. Když bych já řekl bezbožnému: Smrti umřeš, a nenapomenul bys ho, ani nemluvil, abys ho odvedl od cesty jeho bezbožné, provedl od cesty jeho bezbožné, zachoval: to abys ho při životu zachoval: ten bezbožný pro nepravost svou umře, ale krve jeho z ruky tvé vyhledám.

19. Paklibys ty napomenul bezbožného, a neodvrátil by se od bezbožnosti své, a od cesty své bezbožné, onť pro nepravost svou umře, ale ty duši svou vysvobodíš.

20. Odvrátil-li by se pak * spravedlivý od spravedlnosti své, a činil by nepravost, a já bych položil urážku před něj, a tak by umřel, ty pak bys ho nenapomenul: pro hřícht svůj umře, aniž na paměť přijde která spravedlnost jeho, kterouž činil, ale krve jeho z ruky tvé vyhledám.

21. Pakli bys ty napomenul spravedlivého, aby nehrěšil, spravedlivý, a on by nehrěšil, jistě že bude živ, nebo napomenutí byl. Ty také duši svou vysvobodíš.

22. I byla * tam nade mnou ruka Hospodinova, kterýžto řekl mi: Vstaň, jdi do tohoto údolí, a tam mluviti budu s tebou.

23. A tak vstav, šel jsem do toho údolí, a aj, sláva Hospodinova slála tam, jako sláva, kterouž jsem viděl u řeky Chebar. I padl jsem na tvář svou.

24. Tehdy vstoupil do mne Duch, a postaviv mne na nohy, mluvil ke mně, a řekl mi: Jdiž, zavři se v domě svém.

25. Nebo na tě, synu člověčí, ať daří na tě provazy, a sváží tě jimi, a nebuděš moci vyjíti mezi ně.

26. A já učiním, tvým, a abys přilnul k dásním tvým, a abys oněměl, a nebyl jim mužem domlouvajícím, protože dům zpurný jsou.

27. Ale když mluvíti budu s tebou, otevru ústa tvá, a diš jim: Takto praví Panovník Hospodin: Kdo slyšeti chce, nechť slyší, a kdo nechce, nechť nechá, že dům zpurný jsou. *k.4,57.

KAPITOLA 4.

Předukázání a vyznamení obléčení Jeruzaléma, 9. a zvláště hlada velikého.

Ty pak synu člověčí, vezmi sobě cihlu, a polož ji před sebe, vyrej na ni město Jeruzalém.

2. A postav na ni *oblečení, a vzdélaje na ni šance, vysyp na ni náspv, a polož na ni vojska, a postav na ni berany válečné vřikol. *11.k.41,57,1.

3. Potom vezmi sobě pánev železnou, a polož ji místo zdi železné, mezi tebou a mezi městem, a zařť tvář svou proti němu, ať jest obléženo, a obléhneš je. Toť bude znamením domu Izraelskému.

4. Ty pak lehni na levý bok svůj, a vlož na něj nepravost domu Izraelského. Podlé počtu dnů, v němž ležeti budeš na něm, poneseš nepravost jejich.

5. A já dávám tobě léta nepravosti jejich v počtu dnů, tři sta a devadesát dnů, v nichž poneseš nepravost domu Izraelského.

6. Když je pak vyplníš, budeš ležeti na pravém boku podruhé, a poneseš nepravost domu Judova čtyřiceti dnů. Den za rok, den za rok dávám tobě.

7. K obležení, pravím, Jeruzaléma zatvř tvář svou, obrna ru ku svou, a prorokuje proti němu.

8. A aj, dávám na tě provazy, abys se neobracel z boku jednoho na druhý, dokudž nevyplníš dnů obléžení svého.

9. Protož ty vezmi sobě pšenice a ječmene, též bobu, sočovice, i prosa, a špaldy, a dej to do jedné nádoby, abys sobě nastrojil z toho pokrmu podle počtu dnů, v nichž ležeti budeš na boku svém. Za tři sta a devadesát dnů jisti jej budeš.

10. Pokrmu pak tvého, kterýž jisti budeš, váha bude dvaceti lotů na den. Od času až do času jisti jej budeš.

11. Vodu také na miru píti budeš, šestý díl hin; od času do času píti budeš.

12. Podpopelný pak chléb jetný, kterýž jisti budeš, ten lejny nečistoty lidské pec před očima je-
fich.

13. I řekl Hospodin: Tak budou jisti synové Izraelsi chléb svůj nečistý pro pohany, kteréž tam shromáždím.

14. Tedy řekl jsem: Ach, Panovníce Hospodine, aj, duše má není poškrvněná mrchami, a udávěho až podnes, amlž veslo v ústa má maso ohavné.

15. Kterýž řekl mi: Aj, dávám kravnice místo lejn lidských, abys sobě jimi napekl chleba.

16. Za tím řekl mi: Synu člověčí, aj, já * zlámi hůl chleba v Jeruzalémě, tak že jisti budou chléb na váhu, a to s zámukem, a vodu na miru píti, a to s předešením. *k.5,16; 14,13. III.M.26,26. Iz.3,1.

17. Aby nedostatek majíce v chlebě a v vodě, děšili se jeden každý z nich, a svašli pro nepravost svou.

KAPITOLA 5.

Ukázání jiným způsobem těžkosti obléžení Jeruzaléma, 5. a tolikéž i hrůh, pro něž měly ty těžkosti pítě.

Potom ty synu člověčí, vezmi sobě nůž ostrý, totíž břitvu holičů, vezmi jej sobě, a ohol nim hlavu i bradu svou. Potom vezma sobě váhu, rozděl to.

2. Třetinu ohněm spal u prostřed města, když se vyplní dnové obléžení; zatím vezma druhou třetinu, posekej mečem okolo něho; ostatní pak třetinu rozptyl u vítr. Nebo mečem dobytým budu je stihati.

3. A však odejmi odtud něco málo, a zavaž do křidel svých.

4. A i z těch ještě vezma, uvř je do prostřed ohně, a spal je ohněm, odkudž vřídle ohně na všecken dům Izraelský.

16. Tehdáž když vystřelím jizvi, vě střely hlada k záhubě vsů, kteréž vystřelím, abych vás vyhubil, a * hlad shromáždě proti vám, zlámi vám hůl chleba.

17. Pošli zajisté na vás * hlad a zvěř lítou, kteréž tě na sírubu přivede: i mor a krev přijde na tebe, když uvedu na tě meč. Já Hospodin mluvil jsem. *k.4,16; 14,13. Iz.3,1. *k.14,21. III.M.26,29.

KAPITOLA 6.

Proroctví o zpuštění země Judské přiřinou modlářství. 8. Zachování ostatků. 11. Stvrzení tohoto proroctví.

I stalo se ke mně slovo Hospodinovo, řkouci:

2. Synu člověčí, obrať tvář svou proti horám, Izraelským, a prorokuj proti nim. *k.36,1.

3. A řci: Hory Izraelské, slyšte slovo Panovníka Hospodina: Takto praví Panovník Hospodin horám a pahrbkům, prudkým pokokam a údolím: Aj já, já uvedu na vás meč, a zkazím výsosti vaše.

4. A tak zpuštenu oltářové vaši, a ztroskotáni budou sluneční obrazové vaši, a rozmeči zbité vaše před ukýdanými bohy vašimi.

5. Povrhu také mrtvá těla synů Izraelských před ukýdanými bohy jejich, a rozptylim kosti vaše okolo oltářů vašich.

6. Kdekoli bydliti budete, města zpuštěna budou, a výsosti zpuštenu. Pročež poplěnění budou a zpuštenu i oltářové vaši, potroskotáni budou a přestanou ukýdání bohové vaši, a sluneční obra-zové vaši zpodtání a tak vyhazena budou díla vaše.

7. I padnou zbiti u prostřed vás, a zvine, že já jsem Hospodin.

8. A pozůstavím některé z vás, kteréž by ušli meče, mezi pohany, když rozptýleni budete do zemi.

9. I budou se rozpominati na mne, kteréž z vás zachováni budou mezi národy, mezi něž budou zajati, že jsem kormoucen byl srdcem jejich smilným, kteréž odstoupilo ode mne, a očima jejich, kteréž smlínice, chodily za ukýdanými bohy svými, a tak sami se byti hodné oškliivosti

5. Takto praví Panovník Hospodin: Lento Jeruzalém, kterýž jsem postavil u prostřed pou-
hanů, a vůkol otcil-krajinami, 6. Změnil otcil-mé v ustanov-
nost zvané než pohané, a ustanov-
vení má více než jiné země, kte-
réž jsou vůkol něho; nebo soudy
mými pohrdli, a v ustanoveních
mých nechodili.

7. Protož takto praví Panovník Hospodin: Proto že mnohem více než pohané, kteréž jsou vůkol vás, v ustanoveních svých nechodili jste, a soudy * mých ne-
činili jste, nýbrž ani * jak jako pohané, kteréž jsou vůkol vás, soudů nekonali jste. *k.11,12.

8. Protož takto praví Panovník Hospodin: Aj, já na tebe, aj já, a vykonám u prostřed tebe soudy před očima pohanů.

9. Nebo učiním při tobě to, čehož jsem prv nečinil, a čehož podobně nečiním více pro všechny ohavnosti tvé.

10. Tak že otcové * jisti budou synu u prostřed tebe, a synové jisti budou otcě své, a vykonám proti tobě soudy, a rozptylim všechny ostatky tvé na všechny strany. *v.M.23,56. Jer.19,9.

11. Protož živ jsem já, praví Panovník Hospodin, že ponevadž jsi ty svatyně mé poškrvnl všelikými mrzkostmi svými, a všelikými ohavnostmi svými, i já také zlehčím tebe, a neodpustíš oko mé, a nikoli se nesliťuji.

12. Třetina tebe morem zemře a hladem zhryne u prostřed tebe, a třetina druhá mečem padne vůkol tebe, ostatní pak třetinu na všechny strany rozptylim, a * mečem dobytým sňati je budu. *v.24.

13. A tak do konce vyliť bude hněv můj, a dotru prchlivosti svou na ně, i potěším se. I zvědíť, že já Hospodin mluvil jsem v hore-
livosti své, když vykonám prchli-
vost svou na nich,

14. A obrátím tě v poušť, a dům jsou vůkol tebe, před očima každého tudy jdoucího.

15. A tak budeš k útřecu, * po-
směchu, k hroznému příkladu a k užasnutí národům, kteréž jsou vů-
kol tebe, tehdáž, když vykonám
proti tobě soudy v hněvě a v
prchlivosti a v zehráni zůřivém.
Já Hospodin mluvil jsem.

*k.14,8. V.M.26,37.

seznaří pro nešlechtnosti, kteréž páchali ve všech ohavnostech svých.

10. A zvěděl, že já jsem Hospodin, a že jsem ne nadarmo mluvil, že na ně uvedu zlé toto.

11. Takto praví Panovník Hospodin: Tleskní rukou svou, a dupní nohou svou, a řci: Nastojte na dům Izraelský, že pro všechny ohavnosti nejhorší * mečem, hladem a morem padnouť mají. *K. 5.17.

12. Ten, kdož daleko bude, morem umře, a kdo blízko, mečem padne, ostatní pak a obležený hladem umře, a tak docela vylejí prchlivost svou na ně.

13. A zvíte, že já jsem Hospodin, když budou zbiti jejich u prostřed ukýdaných bohů jejich vůkol oltářů jejich, na všelikém pahrbku vysokém, na všech vrších hor, a pod všelikým dřevem zeleným, i pod všelikým místem obětovávali vůni libou všelikým ukýdaným bohům svým. *1 Kr. 14. 23.

14. Nebo vrátěnu ruku svou na ně, a učiním zemi tuto zpustlou, zpustlejší než poušť Diblat, po všech obydlích jejich. I zvěděl, že já jsem Hospodin.

KAPITOLA 7.

Prosvětí o pomatě Boží nad Judejkými i zemi jejich, a o přícházích té pomaty.

Potom stalo se slovo Hospodino-vo ke mně, říkouc:

2. Slyš, synu člověčí: Takto praví Panovník Hospodin o zemi Izraelské: Ach, skončení, přišlo skončení její na čtyři strany země.

3. Jižité skončení nastalo tobě; nebo vypustím hněv svůj na tě, a budu tě souditi podle cest tvých, a uvřhu na tě všechny ohavnosti tvé.

4. Neodpustíš * zajisté oko mé tobě, aniž se slituji, ale cesty tvé na tebe uvřhu, a ohavnosti tvé u prostřed tebe budou. I zvíte, že já jsem Hospodin. *K. 5.17. 6. 13.

5. Takto praví Panovník Hospodin: Bída jedna, a hie, přichází bída.

6. Skončení přichází, přichází skončení, proctil na tě, a j, přichází.

7. Přichází to jiro na tebe, obyvateli země, přichází ten čas,

přibližuje se ten den hrůtu, a ne bias rozléhající se po horách.

8. Již tudíž vylíji prchlivost svou na tě, a docela vypustím hněv svůj na tebe, a budu tě souditi podle cest tvých, a uvřhu na tě všechny ohavnosti tvé.

9. Neodpustíš zajisté * oko mé, aniž se slituji, ale podle cest tvých zaplatím tobě, a budou ohavnosti tvé u prostřed tebe. A tak zvíte, že já jsem Hospodin, kterýž biji. *K. 5.11.

10. A j, teď jest ten * den, a j, přicházejte, přišlo to jiro, zkvěl prut, vypučila se z něho pýcha, *v. 7.

11. Ukrotnost vzrostla v prut bezbožnosti. Nežítstaneť z nich z hluku jejich, aniž bude narikáno nad nimi.

12. Přicházíť ten čas, blízko jest ten den. Kdo koupí, nebude se veseliti, a kdo prodá, nic toho nebude litovati; nebo prchlivost přijde na všechno množství její.

13. Ten zajisté, kdož prodal, k věci prodané nepřijde nazpět, by jejich, poněvadž vidění na všechno množství její nenavráť se, a žádný v nepravosti života svého nezmmocní se.

14. Troubiti budou v troubu, a připraví všechno, ale nebude žádného, kdo by šel k boji; nebo prchlivost má oborí se na všechno množství její.

15. Meč bude vně, mor pak a hlad doma; kdo bude na poli, mečem zabít bude, toho pak, kdož bude v městě, hlad a mor zahubi.

16. Kterž pak z nich utekou, ti na horách, jako * holubice v údolí, všickni lkati budou, jeden každý pro nepravost svou. *1z. 9. 14. 59. 11.

17. Všeliké ruce klesnou, a všeliká kolena rozplynou se jako voda.

18. I přepáší se žíněmi, a hrůza je přikryje, a na všeliké * tváří bude stud, a na všech hlavách jejich lysina. *1z. 6. 2.

19. Stříbro své po ulicích rozhá nečistota; * stříbro jejich bude jako jejich nebude jejich moci vysvoboditi v den prchlivosti Hospodino-vy. Nenasyť se, a střeť svých nenaplň, proto že nepravost jejich jest jím k urážce, *Přis. 1. 14.

20. A že v slávě okrasy své, v té, kterouž k důstojnosti postavil Bůh, obrazí ohavnosti svých a mrzkosti svých nadělali. Protož obrátil jsem jim ji v nečistotu.

21. Nebo vydám ji v ruku cizozemci k rozchvátání, a bezbožným na zemi za loupež, kteříž poskvrní ji.

22. Odvrátím též tvář svou od ní, a poskvrním svatyně mé, a vejdu do ni, bořice a poskvrní jíce ji.

23. Údělě řetěz, nebo země plná jest soudů ukrutných, a město plné jest nátsku.

24. Protož přivedu nejhorší z pohanů, aby dědičně vládlí domny jejich; i učiním přítrž pýše, kteříž jich posvěcují.

25. Zkažení přišlo, protož * hle, datí budou pokoje, ale žádného nebudě. *Jer. 5. 15.

26. Bída * za bídou přijde, a novina bude za novinou, i budou hledati vidění od proroka, ale zákon zahyne od kněze, a rada od starců. *Job 1. 14. násl.

27. Král ustavičně kvíliti bude, a kníže oběče se v smutek, a ruce lidu v zemi předěšeny budou. Podlé cesty jejich učiním jim, a podlé soudů jejich sou- diti je budu. I * zvědi, že já jsem Hospodin. *K. 13. 23.

KAPITOLA 8.

Mediáři jítu v Jeruzalémě porážalé- ho Ezechieleovi zjevno, 17. i pomsta pro ně ovděčena.

I stalo se léta šestého, v pátý den šestého měsíce, že jsem seděl v domě svém, a starší Judští seděli přede mnou. I připadla na mne tu ruka Panovníka Hospodina.

2. A viděl jsem, a a j, podobnoství na pohleděni jako oheň. Od beř jeho doť oheň, od beř pak jeho vzhuru na pohleděni jako blesk, na pohleděni jako nějaká velmi prudká svělost.

3. Tedy vzítáh podobnoství ruky, vyzdvihl mne Duch mezi nebe a mezi zemi, a uvedl mne do Jeruzaléma u viděních Božích, k vratům brány vnitřní, kteráž patří na půlnoci, kdež byla stolice modly k horlivosti a k zúrivosti popouzejcí.

4. A a j, sláva Boha Izraelského byla tam na pohleděni jako ta, kterouž jsem viděl v * údolí. *K. 1. 23.

5. I řekl mi: Synu člověčí, pozdvihni nyní oči svých k cestě na půlnoci. Tedy pozdvihl jsem oči

6. V tom řekl mi: Synu člověčí, vidíš-liž ty, co tito činí ohavnosti (tak veliké, kteréž činí dům Izraelský tuto, tak že se vzdáliti musím od svatyně své? Ale obrátě se, uzříš ještě větší ohavnosti.

7. I přivedl mne ke dveřům síně, kdež jsem ušel, a a j, díra jedna byla v stěně.

8. A řekl mi: Synu člověčí, kopej medle tu stěnu. I kopal jsem símě, a a j, dvěře jedny.

9. Tedy řekl mi: Vejdi, a viz ohavnosti tyto nejhorší, kteréž oni činí zde.

10. Protož všed, uzřel jsem, a a j, všeliké * podobnoství zemeplazů a hovad ohydných, i všech ukýdaných bohů domu Izraelského vryto bylo na stěně vůkol a vůkol. *K. 1. 24.

11. A sedmsáté mužů z starších domu Izraelského, s Jazanišem synem Safanovým, stojícím a prostřed nich, stáli před nimi, maje každý kadidlnici svou v ruce své, tak že hustý oblak kadidlní vzhuru vstupoval.

12. I řekl mi: Viděl-liš, synu člověčí, co starší domu Izraelského činí ve tmě, jeden každý v pokojích svých malovaných? Nebo říká: Nikoli * na nás nepatří Hospodin, opustil Hospodin zemi.

13. Dále mi řekl: Obrátě se, uzříš ještě větší ohavnosti, kteréž oni činí.

14. I přivedl mne k vratům brány domu Hospodina, kteráž jest na půlnoci, a a j, ženy seděly tam, plačíc Lammuze.

15. I řekl mi: Viděl-liš, synu člověčí? Obrátě se, uzříš ještě větší ohavnosti nad tyto.

16. Tedy uvedl mne do síně domu Hospodina vnitřní, a a j, u vrat chramu Hospodina, mezi stíci a oltářem bylo okolo pětmetřtma mužů, jejichž záda byla k chrámu Hospodinu, tváři pak jejich k východu, kterýž klaněli se proti východu slunce.

17. I řekl mi: Viděl-liš, synu člověčí? Zдали lehka věc jest domu

Judovu, aby činili ohavnosti tyto, kteréž činí zde? Nebo naplnivše zemi nátliskem, obrátili se, aby mne popouzejí, a aj, přičinějí rafolesté vinnou k nosům svým.

18. Protož i já také učiním podle prchlivosti; * neslitujiť se oko mé, aniž se smílují. I budou o volati vši mé hlasem velikým, a nevyšším jich. **1.4.8, 9.10. 2Přel. 1.28. 1z. 1.15.*

KAPITOLA 9.

Viděti Ezechiele zasměnáni pobožných, a jiných pohubeni. 8. Nářikal nad tím pohuběním, 9. a přišel, pro něž se to stalo, slyšel.

Potom zavolal hlasem velikým, tak že jsem slyšel, řka: Přistupte hejtnané k tomuto městu, a jeden každý s zbrojí svou hubiči v ruce své.

2. A aj, šest mužů přišlo cestou, k bráně hofejší, kteréž patří na pulnoci, máje každý zbroj svou rozražející v ruce své. Muž pak jeden byl u prostřed nich, oděný sašský při bedrách jeho; a přisede, stál u oltáře měděného.

3. Sláva pak Boha Izraelského sestoupila byla s cherubína, na zvolena byla, k prahu domu, a rouchem iněným, při jehož bedrách byl kalamař písarský.

4. I řekl jsem Hospodin: Předjí prostředkem města, prostředkem Jeruzaléma, a znamenej známěním na čelch muže ty, kteříž vzdychají a naríkají nade všemi ohavnostmi dějícími se u prostřed něho.

5. Oněmno pak řekl tak, že jsem slyšel: Projděte skrze město za vás, a bíte, neodpouštěj * oko vaše, aniž se slitovávajte. **8.8.18.*

6. Starce, mládence i pannu, matičké i ženy morduňte do vyhubením, ale ke všelikému muži na němž by bylo znamení, nepřistupujte, a od * svatyně mé počnete. Takž začali od mužů těch starších, kteříž byli před chrámem.

7. (Nebo jim byl řekl: Poškvříte domu, a naplníte síně zbitými, idětež.) A vyšedše, blii v městě.

8. I stalo se, když je bili, a já pozůstal, že * jsem padl na tvář svou, a zvolal jsem, řka: Ach, Panovníče Hospodine, zdalíž zahubíš všecken ostatek Izraelský, vytlávej prchlivost svou na Jeruzalém? **11.1.15.*

8. 9. 10.

9. I řekl mi: Nepravost domu Izraelského a Judského velká jest velmi velice, a naplněna jest země mordy, a město plné jest přeyrárenců. Nebo říkali: Opustil * Hospodin zemi tuto, a Hospodin nikoli nevidí nás. **8.12.*

10. Protož já také cestu jejich na hlavu jejich obrátím; neodpustí oko mé, aniž se slituji.

11. A aj, muž oděný rouchem iněným, při jehož bedrách byl kalamař, oznámil to, řka: Učinil jsem, jakž jsi mi rozkázal.

KAPITOLA 10.

Rozkaz Boží o zapálení města Jeruzaléma. 9. Odješí přítomnosti Boží z chrámu. 9. Viděti Ezechielevo čtyř cherubinů a čtyř kol.

I * viděl jsem, a aj, na obloze, kteréž byla nad hlavou cherubínů, jako kamen zatírový na pohledění, jako podobnosti trůnu se ukázalo nad nimi. **1.26. 2i. 4.2.*

2. Tedy promluvív k muži tomu oděnému rouchem iněným, řekl: Vejdi do prostřed kol pod cherubíny, a napli hrsti své uhlím řevým z prostředku cherubínů, a roztrus po městě. Kterýžto všel před očima máma. **9.9. 2z. 6.4.*

3. (Cherubínové pak stáli po pravé straně domu, když vcházel muž ten, a oblak hustý naplnil síně vnitřní.

4. Nebo když se byla * zdvihla sláva Hospodinova s cherubínů k prahu domu, tedy o naplněn byl dum tím hustým oblakem, a síň naplněna byla bleskem slávy Hospodinovy. **9.9. 2z. 6.4.*

5. Zvuk také křídél cherubínů slyšán byl až k těm síním zevnitřní jako hlas Boha silného, všemohoucího, když mluví.)

6. I stalo se, když přikázal mužům tomu oděnému rouchem iněným, řka: Vezmi ohně z prostředku kol, z prostředku cherubínů, že všel a postavil se podle kol.

7. Tedy vztlhl cherubín jeden ruku svou z prostředku cherubínů k ohni tomu, kterýž byl u prostřed cherubínů, a vzav, dal do hrsti toho oděného rouchem iněným. Kterýžto vzal a vyšel.

8. Nebo ukazovalo se na cherubínch podobnosti ruky lidské pod křídly jejich.

9. I viděl jsem, a aj, čtyři kola podle cherubínů, jedno kolo podle jednoho každého cherubína, podo-

EZECHIEL 10. 11.

benství pak kol jako barva * kamene tarsis. **1.1.16.*

10. A na pohledění měla podobnost jednostejnou ta kola, jako by bylo kolo u prostřed kola. I když chodili, na čtyři strany jejich chodili. Neuchylovali se, když šli, ale k tomu místu, kamž se obracel vůdce, za nim šli. Neuchylovali se, když šli.

11. Všecko také tělo jejich i hrbetové jejich, i ruce jejich, i křídla jejich, též i kola plná byla očí vůkol jich samých čtyř i kol jejich.

13. Kola pak ta nazval okršilem, jakž slyšely uši mé.

14. Čtyři tváři mělo každé. Tvář první tvář cherubínová, tvář pak druhá tvář člověčí, a třetí tvář lvová, čtvrtá pak tvář orličí.

15. I zdvihá se cherubínové. To jsou ta zvířata, kteréž jsem viděl u * řeky Chebar. **1.1.3.*

16. Když pak šli cherubínové, šla i kola podle nich, a když vznášeli cherubínové křídla svá, aby se porzvíhli od země, neuchylovala se také kola od nich.

17. Když stáli oni, stála, a když se vzdvihovali, vzdvihovala se s nimi; nebo duch zvitav byl v nich.

18. I odešla sláva Hospodinova od prahu domu, a stála nad cherubíny.

19. Ined jakž pozdvihli cherubínové křídél svých a vznesli se od země, před očima máma odcházejce, a kola naproti nim, a stála u vrat brány domu Hospodinova vychodni, a sláva Boha Izraelského svrchu nad nimi.

20. To jsou ta * zvířata, kteréž jsem viděl pod Bohem Izraelským u řeky Chebar, a poznal jsem, že cherubínové byli. **1.1.5.*

21. Po čtyrech tvářích měl jeden každý, a po čtyrech křídlech jeden každý; podobnosti také rukou lidských pod křídly jejich.

22. Podobnosti pak tváří jejich bylo jako tváří, kteréž jsem byl viděl u řeky Chebar, obličej jejich i oni sami. Jeden každý přímo k své straně chodil.

KAPITOLA 11.

Osvěžení pomsty proti svlačcům ltu Judského, 23. I epokětí jeho smrti jedného, 24. Potěšení zajatých, 25. Opustění Jeruzaléma od Boha.

I vznesl mne Duch, a přivedl mne k bráně východní domu Hospodini-

11. nová, kteráž patří na východ, a aj, ve vratech brány té jsem viděl mužů, mezi kterýmiž jsem viděl Jazaniáše syna Azarova, a Pelatjáše syna Banaiášova, kníže lidu.

2. Tedy řekl mi: Synu člověči, to jsou ti muži, kteříž smýšlejí nepravost, a skládají radu zlou v městě tomto.

3. Řikajíce: Nestavějme domů i blízko, sic město bude * hrnce u myaso. **1.1.12.*

4. Protož prorokuj proti nim, prorokuj, synu člověči.

5. I sstoupil na mne Duch Hospodinův, a řekl mi: Rci: Takto dí Hospodin: Tak říkáte, dome Izraelský. Nebo což vám koli vstupuje na mysl, o tom já vim.

6. Veliké množství zmodorovali jste v městě tomto, a naplnili jste ulice jeho zbitými.

7. Protož takto praví Panovník Hospodin: Ti, kteříž jsou zbiti od vás, kteréž jste skládli u prostřed něho, oniž jsou maso, město pak hrnec, ale vás vyvedu z prostředku jeho.

8. Báli jste se meče, ale meč uvedu na vás, praví Panovník Hospodin.

9. A vyvedu vás z prostředku jeho, a dám vás v ruku cizích, a vykonám nad vámi soudy.

10. Mečem padnete, na pomezí Izraelském * souditi vás budu, a zvíte, že já jsem Hospodin. **8.6.1.10.*

11. Město nebude vám hrnec, aniž vy budete u prostřed něho maso, na pomezí Izraelském souditi vás budu.

12. I zvíte, že já jsem Hospodin, poněvadž jste u ustanoveních svých nechodili, a soudů svých nečinili, a podle soudů těch národů, kteříž jsou vůkol vás, činili jste.

13. Stalo se pak, když jsem prorokoval, že Pelatjáš syn Banaiášův umřel. Pročež padl jsem na tvář svou, a zvolal jsem hlasem velikým, řka: Ach, Panovníče Hospodine, skonán činis ostatekům Izraelským.

14. Tedy stalo se slovo Hospodinovo ke mně, řkouci:

15. Synu člověči, bratři tvoji, bratři tvoji, příbuzní tvoji, a všecken dum Izraelský, všecken dum, kterýmž říkali obyvatelé Jeruzalémští; Daleko zajdete od Hospodina, nám jest dána země tato v dědictví.

16. Protož rci: Takto praví Pa-

novník Hospodin: Ačkoli daleko * zahnal jsem je mezi národy, a ačkoli rozptýlil jsem je do zemí, o však budu jim svatyni i za ten malý čas v zemích těch, do kterých přijdou. *k.12.15. Jer. 31.5. 17. Protož řci: Takto praví Pánovník Hospodin: Shromáždím vás z národů a zberu vás z zemí, do kterých rozptýlení jste, a dám vám zemi Izraelskou. 18. I vejdou tam, a vyvrhnu všechny mrzkosti její, i všechny ohavnosti její z ní. 19. Nebo dám jim * srdce jedno, a Ducha nového dám do vnitřností vašich, a odejmu o srdce kamené z těla jejich, a dám jim srdce masité. *k.36.26. Jer. 31.9. 20. Aby v ustanoveních mých chodili, a soudů mých ostříhali, a činili je. I budou * lidem mým, a já budu jejich Bohem.

21. Kterýchž pak srdce chodilo by po žádostech mrzkostí svých a ohavnosti svých, těch cestu na hlavu jejich obrátím, praví Pánovník Hospodin. 22. Tedy vznesli cherubinové křídla svá i kola s nimi, sláva pak Boha Izraelského nad nimi vstoupila. 23. I odešla sláva Hospodinova do prostředku města, a stála na hofe, kteráž jest na východ města. 24. Duch * pak vznesl mne, a zase mne přivedl do země Kaldějské k zajatým, u vidění skrze Ducha Božího. I odešlo ode mne vidění, kteréž jsem viděl. *k.3.14.15. 25. A mluvil jsem k zajatým všechny ty věci Hospodinovy, kteréž mi ukázal.

KAPITOLA 12.

Ukázání Sedechiášova i lidu jeho do Babilona přestěhování, 17. i žalostného spůsobu posůstářích, 21. a obvinění poměváž.

I stalo se slovo Hospodinovo ke mně, řkouce: 2. Synu člověčí, u prostřed domu zpurného ty bydlíš, * kteříž mají oči, aby viděli, však nevidí; uši mají, aby slyšeli, však neslyší, proto že dům zpurný jsou. *k.6.9.10. Jer. 5.21.

3. Protož ty, synu člověčí, prav sobě to, s čim bys se stěhoval, a stěhuj se ve dve před očima svého na místo jiné před očima jejich, zdaby aspoň viděli; nebo dům zpurný jsou.

4. Vynes pak své věci, jakožto ty, s nimiž se stěhovatí máš ve dne před očima jejich, vyjdi u večer před očima jejich, jako ti, kteříž se stěhují. 5. Před očima jejich prokopej sobě zed, a vynes skrze ni. 6. Před očima jejich tvář svou přikrej, a neheď na zemi; nebo * za záznak dá jsem tě domu Izraelskému. *k.24.24. Iz. 5.18.

7. I učinil jsem tak, jakž rozkázáno bylo. Věci své vynesl isem, jakožto ty, s nimiž bych se stěhoval ve dne, u večer pak prokopal jsem sobě zed rukou; po tmě jsem je vynesl, na rameni nesa před očima jejich. 8. Opět stalo se slovo Hospodinovo ke mně ráno, řkouce: 9. Synu člověčí, zdalíž tekli dům Izraelský, dům ten zpurný. *k.2.2. 10. Řciž jim: Takto praví Pánovník Hospodin: Na kniže v Jeruzalémě vztahuje se břímě to a na všecken dům Izraelský, kteříž jsou u prostřed něho. 11. Řciž jim: * Já jsem záznakem vašim. Jakož jsem činil, tak se stane jim, postěhují se a v zajetí půjdou. *k.7.17.

12. A kniže, kteréž jest u prostřed nich, na rameni ponese po tmě a vyjde. Zed prokopají, aby jej vyvedli skrze ni; tvář svou zakryje, tak že nebude vidět okem svým země. 13. Nebo * rozláhnu síť svou na něj, a polapen bude do vrše mé, a zavedu jej do Babilona, země Kaldějské, kteréž neužijí, a tam umře. *k.17.20.

14. Všecky také kteříž jsou u kol něho na pomoc jemu, i všechny houfy jeho rozptýlím na všechny strany, a mečem dobytým budu je stíhati.

15. I * zvědí, že já jsem Hospodin, když je rozptýlím mezi národy, a rozženu je po krajinách. *k.7.27. 16. Pozůstavím pak z nich * muže nemnohé po meči, po hladu a po moru, aby vypravovali všechny ohavnosti své mezi národy, kamž se dostanou, i zvědí, že já jsem Hospodin. *k.1.1.9. 17. Opět stalo se slovo Hospodinovo ke mně, řkouce: 18. Synu člověčí, chléb svůj s strachem jez a vodu svou s třesením a s zámutkem pl,

19. A řci lidu země této: Takto praví Pánovník Hospodin o obyvatelích Jeruzalémských, o zemi Izraelské: * Chléb svůj s zámutkem jísti budou, a vodu svou s předěšením pít, aby oblopuena byla země jeho z hojnosti své, pro ná-tisk všech přebývajících v ní. *k.4.16. Ž. 12.2.

20. Města také, v nichž bydlejí, zpustnou, a země pustá bude, a * tak zvíte, že já jsem Hospodin. *k.11.10.12.

21. Opět stalo se slovo Hospodinovo ke mně, řkouce: 22. Synu člověčí, jaké to máte přísloví o zemi Izraelské, říkáte: Prodlí * se dnové, aneb zabýme všeliké vidění? *Abak. 2.9. II Petr. 3.4.

23. Protož řci jim: Takto praví Pánovník Hospodin: Učiním, aby přestalo přísloví to, aniž užívati budou přísloví toho více v Izraeli. Řci jim: Náhřz přiblížili se dnové ti a spínění všelikého vidění. 24. Nebo nebude více žádného vidění marného, a hádání polechlebnika u prostřed domu Izraelského. 25. Proto že já Hospodin mluvím, a kterékoli slovo prodlouho, a za dnů vašich, dome zpurný, mluviti budu slovo, a naplním je, praví Pánovník Hospodin.

26. I stalo se slovo Hospodinovo ke mně, řkouce: 27. Synu člověčí, aj, dům Izraelský říká: Vidění to, kteréž vidí tento, ke dům mnohým patří, a na dlouhé časy tento prorokuje. 28. Protož řci jim: Takto praví Pánovník Hospodin: Nepronđif se dlouho všeliké slovo mé, ale slovo, kteréž mluviti budu, stane se, praví Pánovník Hospodin.

29. Synu člověčí, aj, dům Izraelský říká: Vidění to, kteréž vidí tento, ke dům mnohým patří, a na dlouhé časy tento prorokuje. 28. Protož řci jim: Takto praví Pánovník Hospodin: Nepronđif se dlouho všeliké slovo mé, ale slovo, kteréž mluviti budu, stane se, praví Pánovník Hospodin.

KAPITOLA 13.

Prostředí proť falešným prorokům 17. i prorokyním.

I stalo se slovo Hospodinovo ke mně, řkouce:

2. Synu člověčí, prorokuj * proti prorokům Izraelským, kteříž prorokují a řci prorokujícím z srdce svého: Slyšte slovo Hospodinovo: 3. Takto praví Pánovník Hospodin: Běda * prorokům bláznivým,

o kteříž následují ducha svého, jesto však nic nevidíli. *Jer. 23.1. Jer. 23.31.

4. Podobni jsou líškám na pustinách proroci tvoji, Izraeli. 5. Nevstupujete * k mezerám, aniž děláte hrady okolo domu Izraelského, aby ostáli mohl v hoji v den Hospodinův. *k.22.30. Iz. 64.7.

6. Vidají marnost a hádání lidí. Říkají: Praví Hospodin, jesto jich neposlal Hospodin, a troušijí lidi, aby jen utvrdili slovo své. 7. Zdalíž vidění marného nevidíte? A říkáte: Praví Hospodin, jesto jsem já nemluvil.

8. Pročež takto praví Pánovník Hospodin: Proto že mluvíte marnost, a vídáte lež, protož aj, já jsem proti vám, praví Pánovník Hospodin. 9. Nebo bude ruka má proti prorokům, kteříž vidají marnost a hádají lež. V losu lidu mého nebudou, a v popisu domu Izraelského nebudou zapsáni, aniž do země Izraelské vejdou. I zvíte, že já jsem Pánovník Hospodin. 10. Proto, proto že v blud uvedli být z žádného pokoje. Jeden zajistělo ustavě stěnu hliněnou, a jiní obmítali ji vápnem ničemným. 11. Řciž těm, kteříž obmítali vápnem ničemným: I však to padne. Přijde přival rozvodnilý, a vy, kamenové krupobiti velikého, spadnete, a vtr bouřlivý roztrhne ji. 12. A aj, když padne ta stěna, zdaž vám nebudě řečeno: Kdež jest to obmítání, jimž jste obmítali?

13. Protož takto praví Pánovník Hospodin: Roztrhnu ji, pravím, větrem bouřlivým v prchlivosti své, a přival rozvodnilý v hněvém mém přijde, a kamení krupobiti velikého v prchlivosti mé k vyhlazení ji.

14. Nebo rozbořím stěnu tu, kterouž jste obmítali vápnem ničemným, a porazím ji na zem, tak že odkrytí bude grunt její. I padne, a zvíte, že já jsem Hospodin. 15. A tak vykonaje prchlivost svou na té stěně, a na těch, kteříž ji obmítají vápnem ničemným, dům vám: Není více té stěny, není ani těch, kteříž ji obmítali. 16. Totíž prorok Izraelských, kteříž prorokují Jeruzalému, a o-hlašují jemu vidění pokoje, jesto

není žádného pokoje, praví Panovník Hospodin.

17. Ty pak, synu člověčí, obrať tvář svou k dcerám lidu svého, kteréž prorokují z srdce svého, a prorokuj i proti nim.

18. A rci: Takto praví Panovník Hospodin: Běda těm, kteréž šíjí polštářky pod věšilké lokty rukou lidu mého, a dětají kukly na hlavu všeliké postavy, aby lovily duše. Zdalíž lovíte máte duše lidu mého, abyste se živiti mohli?

19. Nebo zlehčujete mne u lidu mého pro hrst jecmeně a pro kus chleba, umrtvující duše, kteréž než žijí nebudou, lihouce lidu mému, kteréž poslouchají lži.

*1z.5,23. Pšal.17,15.

20. Protož takto praví Panovník Hospodin: Ať, já dám se v polštářky vaše, jimiž lovíte tam duše, abyste je oklamaly. Nebo strhnu je s ramenou vašich, a propustím duše, duše, kteréž vy lovíte, abyste je oklamaly.

21. I strhnu kukly vaše, a vytrhnu lid svůj z ruky vaší, tak abyste jich nemohly více loviti, i zvířte, že já jsem Hospodin.

22. Proto že kormoutíte srdce spravdivého lžmi, ješto jsem já ho nekormoutil, a posilujete rukou bezbožného, abyste neodvrátili od zlé cesty své, obživuje jej.

*Jer.23,14.

23. Protož nebudete vídati marnosti, a s hádáním nebudete se obíratí více; nebo vytrhnu lid svůj z ruky vaší, i zvířte, že já jsem Hospodin.

KAPITOLA 14.

Obrátní lidu Judského z pokrytí a modlárství. 12. Osvědčení čtyř ras, jimiž pšh bezbožníky navštěvuje.

Potom přišedše ke mně muži z starších Izraelských, seděli přede mnou.

2. I stalo se slovo Hospodinovo ke mně, řkouce:

3. Synu člověčí, muži tito složili ukýdané bohy své v srdci svém, a nepravost, kteráž jim k urážce jest, položili před tvář svou. Zdalíž se upřímě radí se mnou?

4. Protož mluv jim a rci jim: Takto praví Panovník Hospodin: Kdo by koli z domu Izraelského složil ukýdané bohy své v srdci svém, a nepravost, kteráž mu k

urážce jest, položil před tvář svou, a přišel by k proroku: Já Hospodin odpovídám, budu tomu, kterýž přišel o množství ukýdaných bohů jeho,

5. Abych polapil ukýdané Izraelský v srdci jejich, že se odvrátili ode mne k ukýdaným bohům svým všickni nanorád.

6. Protož rci domu Izraelskému: Takto praví Panovník Hospodin: Obratěte se a odvráťte od ukýdaných bohů vašich, a ode všech ohavností vašich odvráťte tvář svou.

7. Nebo kdož by koli z domu Izraelského i z pohostinných, kteříž jsou pohostinu v Izraeli, odvrátil se od následování mne, a složil by ukýdané bohy své v srdci svém, a nepravost, kteráž mu k urážce jest, položil by před tvář svou a přišel by k proroku, aby se mne tázal skrze něho; já Hospodin odpovím jemu o sobě.

8. A obrátím tvář svou hněvivou proti muži tomu, a dám jej za znamení a za přísloví, a zvířte, že já jsem Hospodin.

9. Prorok pak, dal-li by se přívábiti, aby mluvil slovo, já Hospodin přivábil jsem proroka toho. Než vztáhnuť ruku svou na ně, a vyňadím jej z prostřed lídu svého Izraelského.

10. A tak poneseš nepravost svou, jakáž pokuta na toho, kdož by se tázal, takováž pokuta na proroka bude.

11. Aby nebloudili více dům Izraelský ode mne, a nepokryvovali se více žádnými převrácenostmi svými, aby byli lidem mým, a já abych byl jejich Bohem, praví Panovník Hospodin.

*1,11,20; 26,28. Zid.8,10.

12. Opět stalo se slovo Hospodinovo ke mně, řkouce:

13. Synu člověčí, když by země zhrfšila proti mně, dopouští se přestoupení, tehdy vztáhli bych ruku svou na ni, a zlámal bych chleba, a poslal bych na ni hlad, a vyhubil z ní lidi i hovada:

*K.4,16; 5,16.

14. By pak Noé, Daniel a Job, tito tři muži, Noé, Daniel a Job, oni v spravedlnosti své vysvobodili by sami sebe, praví Panovník Hospodin.

15. Pakli bych zvířel lhtou uvedl na zemi, tak že by ji na sírobu

přivedla, a byla by pustá, aniž by kdo přes ni jíti mohl pro zvěř:

16. Živť jsem já, praví Panovník Hospodin, že byť tři muži by by nevyšvobodili synů ani dcer. Oni by sami vysvobození byli, země pak byla by pustá.

17. Aneb meč uvedl-li bych na zemi tu, a řekl bych meči: Projdi skrz zemi tu, a bych vyhubil z ní lidi i hovada:

18. Živť jsem já, praví Panovník Hospodin, že byť pak tři muži tito by by vysvobodil synů, ani koli by nevyšvobodil synů, ani dcer, ale oni sami by vysvobození byli.

19. Aneb * mor poslal-li bych na zemi tu, a vyhlchlivost svou na ni k zhoubě, aby vyhlazeni byli z ní lidé, i hovada:

20. Živť jsem já, praví Panovník Hospodin, že byť pak Noé, Daniel a Job u prostřed ní byli, vysvobodili by sami sebe.

21. Nýbrž takto praví Panovník Hospodin: Bych pak čtyři * pokuty své zlé, meč a hlad, zvět lhtou a mor poslal na Jeruzalém, a bych vyhubil z něho lidi i hovada,

22. A ať, * porůstali-li by v něm, kteříž by toho usli, a vyvedeni byli, synové neb dcery: a oni rnušej jiti k vám, a uztíte cestu jejich a skutky jejich, i potěšíte se nad tím zlym, kteréž uvedu na Jeruzalém, nade vším, což uvedu na něj.

*K.6,8,9; 12,16. Jer.4,7; 5,10.

23. A tak potěš vás, když uztíte cestu jejich a skutky jejich. I řekl jsem, že jsem ne nadarmo učinil při něm, praví Panovník Hospodin.

KAPITOLA 15.

Osvědčení dokonalého vyhlazení Jeruzalémského.

Tedy stalo se slovo Hospodinovo ke mně, řkouce:

2. Synu člověčí, co jest dřevo révéové proti všelijakému dřevu, aneb proti ratolestem dříví lesního?

3. Zdalíž vzato bude z něho dřevo k udělení něčeho? Zdalíž u-

dělají z něho hřebík k zavěšování na něm všelijaké nádoby?

4. Ať, * na oheň dává se k sežrání. Když oba konce jeho sežere oheň, a prostředek jeho obžerí, zdaž se k čemu hoditi může?

5. Ať, když byl celý, nic nemohlo býti z něho uděláno, o všem když jej oheň sežral, a shorel, k ničemu se více hoditi nebude.

6. Protož takto praví Panovník Hospodin: Jakož jest dřevo révéové mezi dřívím lesním, kteréž jsem oddal ohni k sežrání, tak jsem oddal obyvatele Jeruzalémské.

7. Nebo postavím tvář svou hněvivou proti nim. Z ohně jednoho vjdou, a oheň druhý záře je. I zvířte, že já jsem Hospodin, když * obrátím tvář svou hněvivou proti nim.

8. A obrátím zemi tuto v poušť, proto že se přestoupení dopouštěli, praví Panovník Hospodin.

KAPITOLA 16.

Oblátní Judským všikřeh jim od Boha staých dobrotin, 16. Jejch pak nevědomost 36. i pomatky pro ni 66. Zaslíbení o utváření smilovny Boží a povolání pohani.

Opět stalo se slovo Hospodinovo ke mně, řkouce:

2. Synu člověčí, oznám Jeruzalému ohavnosti jeho,

3. A rci: Takto praví Panovník Hospodin dceři Jeruzalémské: Obcování tvé a rod tvůj jest z země Kanaejské, otec tvůj jest Amorejský, a matka tvá Heťejská.

4. Narodeni pak tvé: V den, v němž jsi se narodila, nebyl přirézán pupek tvůj, a vodou nebylas obmyta, abys ošřena byla, aniž jsi byla soli posolena, ani plénkami obvinuta.

5. Neslitolavo se nad tebou oko, a by v jednom z těch věcí posloužilo, maje litost nad tebou, ale bylas povržena na svrchku pole, proto že jsi oškřila byla v den, v kterémž jsi narodila se.

6. A jda mimo tebe, a vída tě ku potlačení vydanou ve krvi své, řekl jsem tobě: Ve krvi své živa bud. Řekl jsem, pravím, tobě: Ve krvi své živa bud.

7. Rozmnožil jsem tě jako zrostliny polní, i rozmnožena jsi a zveličena, a přišlas k největší ozdobe. Prsy tvé oduly se, a viasy

tvé zrostly, ač jsi byla nahá a odkrytá.

8. Protož jda mimo tě, a vida tě, ani čas tvůj * čas milování, vztáhl jsem křídlo své na tě, a přísahou zavázav se tobě, všel jsem v smlouvu s tebou, praví Panovník Hospodin, a tak jsi má učiněna ^{*1. M. 13. 90.}

9. I umyl jsem tě vodou, a splákl jsem krev tvou s tebe, a pomazal jsem tě olejem.

10. Nadlo přioděl jsem tě rouchem krumpopaným, a obul jsem tě v drahé střevíce, a opásal jsem tě knemtem, a přioděl jsem tě rouchem hedbávným.

11. Ozdobil jsem tě také ozdoubou, a dal jsem náramky na ruce tvé, a točenici na hrdlo tvé.

12. Dal jsem ozdoubu i na čelo tvé, a náušnice na uši tvé, a korunu krásnou na hlavu tvou.

13. A tak byla ozdoba zlatem a stříbrem, a oděv tvůj byl měných barev roucho. Běl a med a olej jídala jsi, a krásná jsi učiněna velmi velice, a šťastně se vedlo v království.

14. Tak že se rozléstla pověst o tobě mezi národy pro krásu tvou; nebo dokonala byla, pro slávu svou, kterouž jsem byl vložil na tebe, praví Panovník Hospodin.

15. Ale ulířal v krásu svou, a smilnilas příčinou pověsti své; nebo jsi páchala smilství s každým mimo tebe jdoucím. Každý snadně užil krásy tvé.

16. A vzavši z roucha svého, nadělalas sobě výsosti rozličných barev, a páchalas smilství při nich, jemuž podobné nikdy nepřijde, aniž kdy potom bude.

17. Nad to, vzavši přípravy ozdoby své z zlatá mého a stříbra mého, kteréž jsem byl dal, nadělalas sobě obrázů pohlaví mužského, a smilnilas s nimi.

18. Vzalas také roucha svá krum-povaná a přiodjilas je, olej můj i kadidlo mě kladlas před nimi.

19. Ano i chléb můj, kterýž jsem byl dal, běl a olej i med, čímž jsem tě krmil, kladlas před nimi u vnitřní přejemou, a bylo tak, praví Panovník Hospodin.

20. Bralas i * syny své a dcery své, kteréž jsi mně zplodila, a obětovovalas jim k spálení. Což ještě zdálo málo, taková smilství tvá, ^{*11. Král. 16. 3.}

21. Žes i syny mé zabíjela a dávalas je, aby je provodili jim?

22. K tomu ve všech ohavnostech svých a smilstvích svých nepomenulas se na dny mladosti své, když jsi byla nahá * a odkrytá, ku poláčení vydaná ve krvi své. ^{*v. 67.}

23. Ale stálo se přes všecko tuto nešlechetnost tvou, (běda, běda tobě,) praví Panovník Hospodin.

24. Že jsi vystavěla sobě i vysoké místo, a vzdělalas sobě výsost v každé ulici.

25. Při všelikém rozcestí udělalas výsost svou, a zohavilas krásu svou, roztahujíc nohy své každěmu tudy jdoucimu, a přilíš jsi smilnila.

26. Nebo smilnila jsi s syny Egypťskými, sousedy svými velikého těla, a přilíš jsi smilnila, abys mne k hněvu popouzela.

27. Protož aj, vztáhl jsem ruku svou na tebe, a ujal jsem vyměťného pokrmu tvého, a vydal jsem tě k libosti nenadávčím tě děer Filistinských, kteréžto slyděly se za cestu tvou nešlechetnou.

28. Smilnilas též s syny Assyrskými, proto že jsi nemohla nasytiti se, a smilníš s nimi, aniž jsi tak se nasytíla.

29. A tak přilíš jsi smilnila v zemi Kananejské s Kaldejskými, aniž jsi tak se nasytíla.

30. Jakt jest zmámeno srdce tvé, praví Panovník Hospodin, poněvadž se dopouštíš všech těchto skutků ženy nevěstky přenesydaté.

31. Stavěje sobě vysoké místo na rozcestí všeliké silnice, a výsost sobě stroje i v každé ulici, Nýbrž pohrdaje darem, nejsi ani jako nevěstka.

32. A žena cizoložná, kteráž místo muže svého povoluje cizím.

33. Všechněm * nevěstkám dávají mzdu, ale ty dávalas mzdu svou všechněm frejřům svým, a darovalas je, aby vcházel k tobě odevšad pro smilství tvá. ^{*1. M. 38. 16. v. M. 28. 18.}

34. A tak jest při tobě naproiti obyčejí těch žen při smilstvích tvých, poněvadž tě k smilství nehledají, nýbrž ty dáváš dary, a ne tobě dar dáván bývá. A toť jest naopak.

35. Protož ó nevěstko, slyš slovo Hospodinovo:

36. Takto praví Panovník Hos-

podim: Proto že vyřita jest mrzkost tvá, a odkrývána byla nahota tvá při smilstvích tvých s frejři tvými, a se všemi ukydáními bohy ohavnosti tvých, též pro krev synů tvých, kteréž jsi dala jim.

37. Proto aj, já shromáždím všechny frejře tvé, s nimiž jsi obcovala, a všechny, kteréž jsi milovala, se všechněmi jichž jsi neviděla, a shromáždě je proti tobě odevšad, odkryjí nahotu tvou před nimi, abv viděli všecko nahotu tvou.

38. A budu tě * souditi soudem cizoložnic, a těch, kteréž krev vylévají, a oddám tě k smrti, kteréž přijde na tě z prchlivosti a horlení. ^{*v. 23. 24.}

39. Nebo vydám tě v ruku jejich, i rozboří vysoké místo tvé, a rozvalí její výsosti tvé, a svleknou ce tě z roucha tvého, poberou pravý ozdoby tvé, a nechají tě nahé a odkryté.

40. I přivedou proti tobě sřiro-máždění, a * uházejí tě kamením, a prohodnou tě meči svými. ^{*v. 23. 47.}

41. Popálí * také domy tvé ohněm, a vykonají na tobě ponustu před očima žen mnohých, a tak přítrž učiním tvému smilství, a aniž budeš dávatí * daru více. ^{*11. Král. 25. 9.}

42. A tak odpokojí sobě hněv můj na tobě, a horlení mé odejde od tebe, abych upokojil se a neněval se více.

43. Proto žes se nerozpomenula na dny mladosti své, ale postavalas se proti mně ve všem tom. Aj hle, já také * cestu tvou na hlavu svou obrátím jsem, praví Panovník Hospodin, tak že nebudeš páchat nešlechetnosti, ani kterých ohavnosti svých. ^{*v. 31; 11. 21.}

44. Aj, kdožkoli užívá přísloví, o tobě užije přísloví, řka: Jakáž matka, takáž dcera její!

45. Dcera matky své jsi, tě, kteréž sobě zoškřivila muže svého a dítky své, a sestra obou sestř svých jsi, kteréž zoškřivily sobě muže své a dítky své. Matka * vaše jest Hetejská, a otec váš Amorejský. ^{*v. 3.}

46. Sestra * pak tvá starší, kteráž sedí po levici tvé, jest Samarí, a dcery její, a sestra tvá mladší, kteráž sedí po pravici tvé, jest Sodoma a dcery její. ^{*v. 38. 41. 42.}

47. Nýbrž aniž jsi po cestách je-

jších chodila, ani podlé ohavnosti jejich činila, zoškřivilí sobě jako věc špatnou, protože * pokazilas se více než ony na všech cestách svých. ^{*v. 23. 11.}

48. Živf jsem já, praví Panovník Hospodin že * Sodoma sestř i tvá i dcery její nečinily, jako jsi ty činila s dcerami svými. ^{*1. M. 13. 18.}

49. Aj, tatof byla nepravost * Sodomy sestř tvé: Pýcha, sytost chleba a hojnost pokoje. To ona majíc i dcery její, ruky však chudého a nuzného neposilňovala. ^{*1. M. 13. 90.}

50. Ale pozdvihše se, páchaly ohavnost přede mnou; protož sklidil jsem je, jakž mi se vidělo.

51. Samarí * také ani polovice hříchů tvých nenahřešila. Nebo jsi rozhojnila ohavnosti své nad ně, a tak jsi c spravdivější býti ukázala sestry své všemi ohavnostmi svými, kteréž jsi páchala. ^{*11. Král. 17. 7. náel. *v. Ezech. 23. 11.}

52. Nesíž i ty také potupu svou, kterouž jsi přisoudila sestřám svým, pro hříchy své, kteréž jsi ohavně páchala více než ony. Spravedlivější byly než ty. I ty, pravím, styď se, a nes potupu svou, poněvadž spravdivější býti ukazujes sestry své.

53. Přivedu-li zase zajaté jejich, též zajaté Sodomy a dcer jejich, takéž zajaté Samarí a dcer jejich, stříd nich.

54. Proto, abys musila nésti potupu svou a hanbiti se za všecko, což jsi páchala, jsuc jejich potěšením.

55. Jestližež sestry tvé, Sodoma a dcery její, navrátí se k prvnímu způsobu svému, též Samarí a dcery její navrátí-li se k prvnímu způsobu svému: i ty také s dcerami svými navrátíte se k prvnímu způsobu svému.

56. Poněvadž nebyla Sodoma sestř i tvá pověsti v ústech tvých v den zvýšení tvého,

57. Prvé než zjevena byla zlost tvá, jako za času útržky od dcer Syrských a všech, kteréž jsou vůkol nich, dcer Filistinských, kteréž té hubily se všech stran:

58. Nešlechetnost svou a ohavnosti své ponešeš, praví Hospodin.

59. Nebo takto praví Panovník Hospodin: Tak učiním tobě, jakž

jsi učinila, když jsi pohrdla přísahou, a zrušila smlouvu.

60. A však rozpromenu se na smlouvu svou s tebou ve * dnech mladosti tvé, potvrdím, pravím, tobě smlouvu věčnou. *0z.2.15.
61. I * rozpomeně se na cesty své, a hanbiti se budeš, když přijmeš sestry své starší, nežli jsi tobě za dcery, ale ne podlé smlouvy tvé. *k.20.43.26.31.

62. A tak utvrdím smlouvu svou s tebou, i zviš, že já jsem Hospodin, a nemohla více úst očistití pro hanbu svou, když tě očistím od všeho, což jsi činila, praví Panovník Hospodin.

KAPITOLA 17.

Proroci o zajištění Sadechiáše a žalostném království Judakého vyvrácení, z přičiny zprokvetení se Nabuchodonozorovi, 22. a zaslíbení o ostátcích Izraelských.

Opět stalo se slovo Hospodinovo ke mně, řkouci:

2. Synu člověčí, vydej pohádku, a předlož podobnosti o domu Izraelském.

3. A řci: Takto praví Panovník Hospodin: Orlice veliká, velikých křídel a dlouhých brků, plná perí, strakatá, přiletěví na Libán, vzala vrch cedru.

4. Vrch mladistvých ratolestí jeho ulomila, a přenesla jej do země kupecké; v městě kupeckém položila jej.

5. Potom vzavíši z semene té země, vsadila je v poli úrodném, a vsadila je velmi opatrně při vodách mnohých.

6. Kteréhož bylo by vzešlo, a * bylo by révem bujným, jakžkoli nízké postavy, a byly by patřily ratolesti jeho k ní, a kofenové jeho poddání byli by jí, a tak bylo by kmenem vinným, kterýž by vydal byl ratolesti, a vypustil rozvodny. *2.80.9.násl.

7. Ale byla orlice jedna veliká velikých křídel a vypeřená, a její ten kmen vinný přijal kofeny své k ní, a ratolesti své vztáhl k ní, aby svázala je z vrchů štípení svého.

8. Ješto v poli dobrém, při vodách mnohých štípen byl, aby vypustil ratolesti, a nesl ovoce, a byl kmenem slavným.

9. Řci: Takto praví Panovník

Hospodin: Zdalíš se podáš? Zdalíš kofenů jeho nevytrhá, a ovoce jeho neotrhá a neusuší? Zdalíš všech ratolestí vyrostlých z něho neusuší? Zdalíš z velikou silou a s mnohým lidem nevyhladí ho z kofenů jeho?

10. Ať, jakžkoli štípen, zdalíš se podáš? Zdalíš, jakž se ho dotkne vítr východní, do konce neuschne? Při brazdách, do konce neujal, zdaž neuschne?

11. Za tím stalo se slovo Hospodinovo ke mně, řkouci:

12. Řci nyní domu zpurnému: Nevíte-liž, co je toto? Řci: Ať, přítáhl král Babytonský do Jeruzaléma, a vzal krále jeho i kněžata jeho, a zavedl je s sebou do Babytona. *11.k.41.24.10.15.

13. Vzal také z semene královského, a učiniv s ním smlouvu, přísahou jej zavazal, a silně země té pobral,

14. Aby bylo království sniženo, proto aby se nepozdvihovalo, aby ostříhaje smlouvu jeho, tak stálo.

15. Ale zprotivil se jemu, poslal posly své do Egypta, aby jemu podal koni a lidu mnohého. Zdalíš se mu to podáš? Zdalíš pomsty ujde ten, kdož tak činí? Ten kdož ruší smlouvu, zdalíš pomsty ujde?

16. Živí * jsem já, praví Panovník Hospodin, že v místě krále toho, kterýž jej krájem učinil, jehož přísahou pohrdl, a jehož smlouvu zrušil, u něho v Babytoně umře. *Jer.22.5.24.5.

17. Aniž mu Farao s vojskem velikým a s zástupem mnohým co napomůže v boji, když vysype nášyp, a vzdělá šance, aby zahubil množství lidí.

18. Poněvadž pohrdl přísahou, zrušiv smlouvu. Neb ať, podal ruku své, a však všecko toto činí. Neujdeť pomsty.

19. Protož takto praví Panovník Hospodin: Živí jsem já, že přísahu svou, kterouž pohrdl, a smlouvu svou, kterouž zrušil, jistotně obrátím * na hlavu jeho.

20. Nebo * roztáhnou na něj síť svou, a polapen bude do vrše mé, i zavedu jej do Babytona, a soudu diti se s ním budou tam pro přestoupení jeho, kteréhož se dopustil proti mně. *12.12.28.28.

21. Všickni též, kteříž utekli od něho se všemi houfy jeho, a * meče padnou, ostatní pak na všechny strany rozprostřeni budou.

i zvište, že já Hospodin mluvím jsem. *k.12.14.

22. Takto praví Panovník Hospodin: A však vezmu z vrchu cedru toho vysokého a vsadím, z * vrchu mladistvých ratolestí jeho mladou větvičku ulomím, a štípním na hoře vysoké a vyvýšené. *12.11.1.29.

23. Na hoře vysoké Izraelské štípním ji, i vypuští ratolesti, a poneše ovoce, a tak učiněna bude cedrem slavným, a bude bydliti pod * ním velké množství všech, což křídla má, v stínu ratolesti jeho bydliti bude. *Dan.4.9.

24. A tak zvedí všecka dříví polní, že já Hospodin * snížil jsem dřevu vysoké, a povýšil jsem dřevu nízkého; usušil jsem strom zelený, a zpsobil to, aby zkvětl strom suchý. Já Hospodin mluvím jsem to i učiním. *Mat.23.12.

KAPITOLA 18.

Proč bezbožným lidu Judakého nářekům Bžh soudů svých spravedlivých mocně želky bližního svého mocně zasílval, 30. a k tu pokání napomíná.

Opět stalo se slovo Hospodinovo ke mně, řkouci:

2. Což jest vám, že užíváte přikojce? Otcové jedli * hroznou trpkou, a zubové synů laskominy mají? *Jer.31.29.

3. Živí jsem já, praví Panovník Hospodin, že nebudete moci více užívati příslovi totoho v Izraeli.

4. Ať, všechny duše mé jsou, jakož duše otcova, tak i duše synova mé jsou. Duše, * kteráž hřeší, ta umře. *Jer.31.30.

5. Nebo byl-li někdo spravedlivý, a činil by soud a spravedlnost,

6. Na horách by nejidal, a očí svých nepozdvihoval k ukýdaným bohům domu Izraelského, a manžky bližního svého by nepoškrvnil, a k ženě pro nečistotu oddělené nepřistoupil.

7. Kterýž by * žádného neutiskal, základ dlužníku svému by navrába svého, cizího moci nebral, o chlebo svého by lačnému udílel, a nahého přídíval rouchem. *Z.15.1.násl.0mat.25.55.

8. Na lichvu by nedával, a úroku nebral; od nepravosti ruky svou by odvracoval, soud pravý mezi jedním i druhým by činil; v * ustanoveních mých by chodil, a soudů mých ostříhal, či-

né, což pravého jest: spravedlivý ten jistě žef živ bude, praví Panovník Hospodin. *k.27.24.

10. Zplodil-li by pak syna lotra, prolevice krve, kterýchž by čímkoli z těch věcí škodil bratru; anobř i na horách by jidal, a ženě bližního svého by poškrvnil; 11. Onoho pak všeho nečinil by, 12. Chudého a nužného by utiskl, cizí věci moci vzal, základu by ne navrátil, a k ukýdaným bohům očí svých by pozdvihoval, ohavnost provodil.

13. Na * lichvu by dával a úrok bral; zdaž bude živ? Nebude živ. Poněvadž všechny ohavnosti tyto činil, jistotně umře. krev jeho přijde na něj. *k.22.19.

14. A ať, zplodil-li by syna, kterýchž by spatřil všechny hříchy otce svého, kteréž činil, a vida, nečinil by tak;

15. Na horách by nejidal, a očí svých nepozdvihoval k ukýdaným bohům domu Izraelského, manžky bližního svého by nepoškrvnil.

16. A aniž by koho utiskal, základu by nezadržoval, cizího moci nebral, chleba svého lačnému by udílel, a nahého rouchem by přiodil;

17. Od chudého by zdržel ruku svou, lichvy a úroku by nebral, soudy mé činil, v ustanoveních mých by chodil; tent neumře pro nepravost otce svého, jistě živ bude.

18. Otec pak jeho, proto že se bezpráví dopouštěl, cizí věci bratru moci bral, a to, což není dobré, činil u prostřed lidu svého: protož ať, umře pro nepravost svou.

19. Ale říkáte: Jak by to bylo? Zdaž nenese syn nepravosti otce svého, všech ustanovení mých ostříhá a činí je, jistě žef živ bude.

20. Duše, * kteráž hřeší, ta umře. Syn neponese nepravosti otcevy, aniž otec ponese nepravosti synovy; spravedlnost spravedlivého přinej zůstane, též bezbožnost bezbožného na něj připadne. *v.1.9.16.

21. Pakli by se bezbožný odvrátil ode všech hříchů svých, kteréž činil, a ostříhal by všech ustanovení mých, a činil by soud a spravedlnost, jistě živ bude; a neumře.

22. Zdána přestoupení jeho, jichž se dopustil, nebudou jemu připomínána; v spravedlnosti své, kterouž by činil, živ bude.

23. Zdalíž * jakou libost mám, když umírá bezbožný? dí Panovník Hospodin. Zdalíž ne raději když se odvrací od cest svých, aby živ byl?
 24. Pakli by se * odvrátili spravedlivý od spravednosti své, a činil by nepravost, čině podlé všech ohavností, kteréž činí bezbožný, takový-liž by živ byl? Na žádně spravedlnosti jeho, kteréž činil, nebude pamatováno. Pro přestoupení své, jenž se dopouštěl, a pro hřích svůj, kterýž páchal, pro ty věci umře. *k.33.20.
 25. Ze pak říkáte: * Není pravá cesta Páně, poslyštež nyní, ó dome Izraelský: Zdalíž má cesta není pravá? Zdalíž nejsou cesty vaše nepravé?
 26. Když by se odvrátili spravedlivý od spravedlnosti své, a čině nepravost, v tom by umřel, pro nepravost svou, kterouž činil, umře.
 27. A když by se odvrátil bezbožný od bezbožnosti své, kterouž činil, a činil by soud a spravedlnost, tenť duši svou zachová při životu.
 28. Nebo prohlédli, a odvrátili se ode všech přestoupení svých, jichž se dopouštějí: jistě žeť živ bude a neumře.
 29. A však vždy říká dům Izraelský: Není * pravá cesta Páně. Zdalíž mé cesty nepravé jsou, ó dome Izraelský? Zdalíž nejsou cesty vaše nepravé?
 30. A protož každého z vás podlé cest jeho souditi budu, ó dome Izraelský, dí Panovník Hospodin. Navraťtež * se a odvráťte ode všech přestoupení svých, aby vám nebyla k urazu nepravost. *k.33.11. Iz.55.7.
 31. Odvrzte od sebe všechna přestoupení vaše, jichž jste se dopouštěli, a učíte sobě * srdce nové a ducha nového. I pročťž mřete, ó dome Izraelský?
 32. Však nemám libosti v smrti toho, jenž umírá, dí Panovník Hospodin. Obráťte se tedy, a živí buďte.

KAPITOLA 19.

Nafikáni nad Joachazem a Joakimem králi Judskými, ebe i království na zkaženou přívodkami. 10. Též ukázání předlé slávy k-řtávství Judského i zkazy jeho.

Ty pak vydej se v nafikání nad knížaty Izraelskými.
 2. A rci: Co byla matka tvá? Lvi-

ce mezi lvy odpočívající, a u proslavě dravých lvů vychovávala lvčátka svá.
 3. A když odchovala jedno z lvčát svých, udělal se z něho dravý lev, tak že naučiv se bráti loupeže, žrával lidi.
 4. To když uslyšeli národové, v jámě jejich polapan jest, a dove-den v řetězcích do země Egyptské.
 5. To viduc lvice, že očekávaná zhyznula jí naděje její, vzavši jed-silného lva.
 6. Kterýž ustavičně chodě mezi lvy, udělal se dravým lvem, a naučiv se bráti loupeže, žrával lidi.
 7. Pobořil i pustě paláce jejich, a města jejich v poušť uvedl, tak že zpusťla země, i což v ní bylo, od hlasu řvání jeho.
 8. I poléklí na něj národové z okolních krajin, a rozestřeli na lapen jest.
 9. I dali jej do klece v řetězcích, a dopravili * ho k králi Babylónskému, a uvedli jej do vězení nejtěžšího, aby nebyl slyšán hlas jeho více po horách Izraelských. *II Par.26.6.
 10. Matka tvá v čas pokoje živě ho jako * vinný kmen při vodách štipeny; plodivší a rozkládív byl pro hojnost vod. *Z.26.9.nad.1.
 11. A měl pruty mocné k berám panovníků, zrust pak jeho vvyšil se nad prostředek hustého větrovi, tak že patrný byl pro svou vysokost a pro množství ratolestí svých.
 12. Ale vytržen jsa v prchlivosti, na zemi povržen jest, a vítr vychodní usušil ovoce jeho; vylou jeho, oheň sežral je.
 13. A nyní štipen jest na poušti, v zemi vyprahlé a žiznivě.
 14. Nadto vyšed oheň z prutu ratolestí jeho, sežral ovoce jeho, tak že není na něm prutu mocného k berle panovníka. Toť jest nafikání, a budeť v nafikání.

KAPITOLA 20.

Řiž starší Judské z nempřimostí obviňuje, 5. dobrodini avš jim učiněná lřichy jejich přívodkami. 38. trestánín brozi, navrácení z Babylona lidu sesilbnie, 45. a zkažení semé Judské předpovídá.

Tedy stalo se léta sedmého, a dne desátého, pátého měsíce, přišli * někteří z starších Izraelských

raditi se s Hospodinem, a posadili se přede mnou. *k.14.1.
 2. Tedy stalo se slovo Hospodino vo mně, řkouci:
 3. Synu člověčí, mluv k starším Izraelským a rci jim: Takto praví Panovník Hospodin: Zdalíž abyste se se mnou radili, vy přicházíte? Živ jsem já, že vy se nerádtě se mnou, dí Panovník Hospodin.
 4. Zdalíž jich zastávati budeš? Zdalíž zastávati budeš, synu člověčí? Oznam jim ohavnosti otčů jejich.
 5. A rci jim: Takto praví Panovník Hospodin: V ten den, v kterýž jsem zvolil Izraele, * zdvihl jsem ruku svou semeni domu Jakobovu, a v známost jsem se uvedl jim v zemi Egyptské; zdvihl jsem jim ruku svou, řka: Já jsem Hospodin Bůh váš. *I. M.6.8.
 6. V ten den zdvihl jsem jim ruku svou, že je vyvedu z země Egyptské do země, kterouž jsem jim obhlédl, * tekoucí mlékem a strdí, jenž jest okrasa všech jímů zemí. *I. M.14.30; 26.6; 32.10.11.
 7. A řekl jsem jim: * Jeden každých ohavností očí svých zavrzte, a ukýdanými bohů Egyptskými se nepoškrvnujte, nebo já jsem Hospodin Bůh váš. *II. M.23.24; 34.13. Jos.24.14.28.
 8. Ale zpurně se postavovali proti mně, aniž mne chléli slyšeti, aniž kdo ohavnosti očí svých zavřil, a ukýdaných bohů Egyptských ne-zanechal. Protož jsem řekl: Vyplním hněv svůj na ně, a vy-sředím země Egyptské.
 9. A však učinil jsem pro jméno své, aby něbylo zlehčeno před očima těch národů, mezi nimiž byli, před jejichž očima jsem se jim v známost uvedl, že je chci vyvesti z země Egyptské.
 10. Takž jsem je vyvedl z země Egyptské, a přivedl jsem je na poušť.
 11. A * dal jsem jim ustanovení svá, a soudy své v známost jsem jim uvedl, ješto o činil-li by je kdo, jistě že by živ byl skrze ně.
 12. Nadto i * soboty své vydal jsem jim, aby byly na znamení mezi mnou a mezi nimi, aby znali, že já Hospodin jsem posvětil jejich.
 13. Ale dům Izraelský zpurně se postavoval proti mně na poušti, v ustanoveních mých nechodil, a soudy mými pohrdli, ješto činil-li by je kdo, jistě že by živ byl skrze ně, a v ustanoveních mých nechodil, a soboty mé poškrvnil, a že za ukýdanými bohů jejich srdce jejich chodí.
 17. Však * odpustilo jim oko mé, tak že jsem jich nezahladil, a ne-činil jim konce na poušti. *k.5.11.
 18. A řekl jsem synům jejich na též poušti: V ustanoveních očí svých, nechodte, a soudy jejich neostřihujte, a ukýdanými bohů jejich se nepoškrvnujte.
 19. Já jsem Hospodin Bůh váš, v ustanoveních mých chodte, a číte je-soudů mých ostřihujte, a číte je-soudů mých soboty mé světe, i bu-dou na znamení mezi mnou a vá-mi, aby známe bylo, že já jsem Hospodin Bůh váš. *II. M.20.8.nad.1.
 21. Ale zpurně se měli ke mně ti synové, v ustanoveních mých nechodili, a soudy mých neostřihli, aby je činili, ješto činil-li by je kdo, jistě že by živ byl skrze ně, i soboty mé poškrvnil. I řekl jsem: Že vyleji prchlivost svou na ně, abych vyplnil hněv svůj na nich na té poušti.
 22. Ale odvrátil jsem zase ruku svou; což jsem učinil pro jméno své, aby něbylo zlehčeno před očima těch národů, před jejichž očima jsem je vyvedl.
 23. Také i těm přisáhl jsem na poušti, že je * rozptýlím mezi jiných, *k.22.15.
 24. Proto že soudů mých nečinili, a ustanovení mými pohrdli, a soboty mé poškrvnil, a že k ukýdaným bohům otcu svých zřelí měli.
 25. Pročež já také * dal jsem jim ustanovení nedobrá, a soudy, skrze něž nebudou živi.
 26. A poškrvnil jsem jich s jejich dary, (proto že provodili všecko,

což otvírá život.) abych je zkažil, aby poznali, že já jsem Hospodin. 27. Protož mluv k domu Izraelskému, synu člověci, a rci jim: Takto praví Panovník Hospodin: Jestliže i tímto rouhali se mi otcové vaši, dopouštějíce se proti mně přestoupení,

28. Že, když jsem je uvedl do země, o kteréž jsem přísáhl, že jim ji dám, kdež spatřili který pahorek vysoký, aneb které dřevo husté hned tu obětovali oběti své, a tu dávali popouzející dary své, a tu obětovali mokré oběti své. 29. A ačkoli jsem říkal jim: Což jest ta výsost, kamž vy chodíváte? ale ona slove výsosti až do tohoto dne.

30. Protož rci domu Izraelskému: Takto praví Panovník Hospodin: Cestou-liž otců vašich vy se máte poskrvňovati, a s ohavnostmi jejich máte smilnitě

31. Též přinášejte dary své, vodě synů své skrze oheň, máte-liž se poskrvňovati při všech ukádaných božích vašich až do tohoto dne, a ode mne vždy rady hledati, ó domě Izraelský? Živť jsem já, dí Panovník Hospodin, že vy se nebudete mne více raditi.

32. To pak, což jste sobě v mysli uložili, nikoli se nestane, že říkám: Budeme jako jiní národové, dřevo a kameni.

33. Živť jsem já, praví Panovník Hospodin, že rukou silnou a ramenem vztáženým, a prchlivostí vyhlou kralovati budu nad vámi. 34. Vyvedu vás zajisté z národu, a jste rozptýleni, rukou silnou a ramenem vztáženým, i prchlivostí vyhlou.

35. A vodě vás po poušti těch národů, souditi se budu s vámi tam tvář v tvář.

36. Tak jako jsem se soudil s otcí vašimi na poušti země Egyptské, tak se budu souditi s vámi, praví Panovník Hospodin.

37. A proženu vás pod hůl, abych vás uvedl do závazku smlouvy.

38. Ale ty, jenž se mi zprotivili a zpronevěřili, vymísím z vás; z země, v níž pohostinu jsou, vyvedu je,

do země však Izraelské nevejdu. I zvitě, že já jsem Hospodin.

39. Vy tedy, ó domě Izraelský, takto praví Panovník Hospodin: Jdětež, služte každý ukádaným bohům svým i napotom, ponevadž ne posloucháte mne, a jména mého svatého nepokřvňujete více dary svými, a ukýdányi bohy svými.

40. Nebo na hoře mé svaté, na hoře vysoké Izraelské, dí Panovník Hospodin, tam mi sloužiti budou všcken dům Izraelský, což jich kolo bude v té zemi. Tam je laskavě přijmu, a tam vyhledávají budou od vás obětí vzhůru pozdvížení i prvotin darů vašich, se všemi svatými věcmi vašimi.

41. S vůni libou laskavě vás přijmu, když vás vyvedu z národu, a shromáždím vás z těch zemí, do nichž jste rozptýleni byli, a tak posvěcen budu v vás před očima těch národů.

42. I poznáte, že já jsem Hospodin, když vás uvedu do země Izraelské, do země té, o kteréž jsem přísáhl, že ji dám otcům vašim.

43. A tu se rozpomenete na cesty své a na všechny činy své, jimž jste se poskrvňovali, tak že sami se byli hodné oskvlivosti uznáte, pro všechny neslčetnosti vaše, kteréž jste činili.

44. Tu poznáte, že já jsem Hospodin, když vám to učiním pro jméno své, ne podlé cest vašich zlych, ani podlé činů vašich porušených, dome Izraelský, praví Panovník Hospodin.

45. I stalo se slovo Hospodinovo ke mně, řkouce:

46. Synu člověci, obrat tvář svou k straně pč:lní, a vypusť jako rosou na pole, a prorokuj proti lesu toho pole, kteréž jest na pole dne.

47. A rci lesu pole dne: Slyš slovo Hospodinovo: Takto praví Panovník Hospodin: Aj, já * zánitím v tobě oheň, kterýž sežere dřevo suché; nezhasneť plamen přeprudký, a budou jim opáleny všechny tváře od pole dne až na půlnoci.

48. I * uzří všeliké tělo, že jsem já Hospodin zapáli jej: nezhasneť.

49. I řekl jsem: Ach, Panovníče, Hospodine, oni mi říkají: Však tento v příslovi nám toliko mluvi.

KAPITOLA 21.

Prorokův jakož o brozém pohubení země Judské kráze Babiljónské, 25. a o svrsmi krále Sedechité z království, 26. tak též o podobné pomáté proti Ammonitákým.

Opět stalo se slovo Hospodinovo ke mně, řkouce:

2. Synu člověci, * obrat tvář svou k Jeruzalému, a vypusť jako rosou proti místům svatým, a prorokuj proti zemi Izraelské.

3. A rci zemi Izraelské: Takto praví Hospodin: Aj, já jsem proti tobě, a vyřáhnú meč svůj z pošvy jeho, a vyplněním z tebe spravdivého i bezbožného.

4. Proto, abych vyplnil z tebe spravdivého i bezbožného, proto vyjde meč můj z pošvy své proti všelikému tělu, od pole dne až na půlnoci.

5. I zřivť * všeliké tělo, že jsem já Hospodin vytáhl meč svůj z pošvy jeho, nenavrátíť se zase více.

6. Ty, pak, synu člověci, vzdych, jako s horekovaním měl bedra, a to s horekovaním vzdychel před očima jejich.

7. I stane se, žež řeknou: Nad čím ty vzdycháš? Tedy řekneš: Nad pověstí, kteráž přichází, k níž rozplyne se každé srdce, a každé rozce ktesnou, a všeliký duch skormouti se, a každá kolena rozplynou se jako voda. Aj, přichází a děje se, praví Panovník Hospodin.

8. Opět stalo se slovo Hospodinovo ke mně, řkouce:

9. Synu člověci, prorokuj a rci: Takto praví Hospodin: Rci: Meč, meč nabroušen, také i vyčištěn jest.

10. Aby zabíjel k zabiti oddané, nabroušen jest; aby se blyštel, vyčištěn jest. Radovati-liž se budete, když prut syna mého pohrda každým drevem?

11. Dáť jej vyčištit, aby v ruku vzat byl; jestiž nabroušený meč, jest i vyčištěný, aby dán byl do ruky mordujícího.

12. Křič a kvěť, synu člověci, proto že ten bude proti lidu mému, tentýž proti všechém knížatům Izraelským; vyvržením budou na meč s lidem mým, protož bí se v bedra.

13. Když jsem je * trestával, co korunu, kteráž nikdy již taková

bylo? Nemám-liž metly hublicí již přičiniti? dí Hospodin zástupů.

14. Ty tedy synu člověci, prorokuj a tleskej rukama; nebo po druhé i po třetí přijde meč meč mordujících, ten meč mordujících bez lítosti, pronikajících i do poků jejich.

15. Tak aby se rozplynulo srdce, a rozmoženi byli úrazovím, v každé braně jejich postavím osifí meče. Ach, vyčištěnť jest, aby se blyštel, zaostřen, aby zabíjel.

16. Shukni se a pusť se na pravo i na levo, kamžkoli a nač, kolo se tobě nabodí.

17. I jáť také tleskati budu rukama svými, a doložiti prohlavost svou. Já Hospodin mluvím jsem.

18. V tom stalo se slovo Hospodinovo ke mně, řkouce:

19. Ty, pak, synu člověci, předlož sobě dvě cesty, kudy by jiti měl meč krále Babiljónského. Z země jedné ať vycházejí obě dvě, a na rozcestí vybeť tu k mstu, tu vybeť.

20. Ukaž cestu, kudy by jiti měl meč, k Rabbat-li, synu Ammon, čili k Judstvu, na Jeruzalémské pevnosti,

21. Proto že stane král Babiljónský na rozcestí, na počátku dvou cest, obráje se s hádáním, včívsti střely, doptávati se bude modl, hleděti bude do jater.

22. Po pravé ruce jeho hádání ukáže Jeruzalém, aby sšikoval hejtmany, kteříž by ponoukali k mordování, a pozdvihovali hlasu s prokřikováním, aby přistavili * berany válečné proti branám,

23. I budou to míti za hádání marné před očima svými ti, jenž se zavázali přísahami; a toť přivede na paměť nepravost, kterouž by popadeni byli.

24. Protož takto praví Panovník Hospodin: Proto že ku paměti přivede nepravost svou, a odkryvá se nevěra vaše, tak že jsou patrní hříchové vaši ve všech činech vašich, proto že na paměť přicházíte, rukou tou popadeni budete.

25. Ty, pak, nečistý bezbožníče, kníže Izraelské, jehož den přichází, a čas skonání nepravosti,

26. Takto praví Panovník Hospodin: Sejmí tu cepici, a svrzt tu korunu, kteráž nikdy již taková

nebude; toho, kterýž na snížení přišel povyš, a vyvýšeného pomůž. 27. Zmotanou, zmotanou, zmotanou učiním ji, (čehož prvé nebyvalo,) až přijde ten, jenž má právo, kteráž jsem jemu dal. *Luk.1.32,33.

28. Ty pak synu člověčí, prorokuj a rci: Takto praví Panovník Hospodin o synech Ammon, i o ponanění jejich, rci, pravím: Meč, meč dobyt jest, k zabijení vyčistěn jest, aby hubil všecko, a aby se blystěl.

29. A ačkoli předpovídají tobě marné věci a hádají tobě lež, aby tě přiložili k hrdlům zbitých bezbožníků, jejichž den přichází a čas skonání nepravosti:

30. Schovej meč do pošvy jeho. Na místě, na kterémž jsi zploze na, v zemi přebývání tvého, budu tě souditi.

31. A vyleji na tě rozohněvaní své, ohněm prchlivosti své na tě dmýchati budu, a dám tě v ruku lidí vztěkých, řemeslníků všecko kazících.

32. Budeš ohni k sežrání, krev tvá bude u prostřed země, nebudeš připomínána; neboť jsem já Hospodin mluv.

KAPITOLA 22.

Bůh bráni zasátváti Judekých, s. a poroučí ukazovati hříby jejich, ano i trestání, spravedlivě osvětlováti.

Opět stalo se slovo Hospodinovo ke mně, řkouce:

2. Ty pak synu člověčí, zastával-li bys, zastával-liž bys toho mésta vražedného? Raději mu * o znam všechny ohavnosti jeho, *k.16.3,30,4.

3. A rci: Takto praví Panovník Hospodin: Přichází čas mésta toho, jenž prolévá * krev u prostřed sebe, a dělá ukydané bohy proti sobě, aby se poškrvňovalo. *Mat.23.37.

4. Ty krev svou, kterouž jsi prolilo, zaviniš, a ukydáními bohy svými, jichž jsi nadělalo, sebe poškrvniš, to jsi způsobilo, že se přiblížili dnové tvoji, a přišlo jsi k letům svým. Protož vydám posměchu všechněm zemím.

5. Blízké i daleké od tebe budou se tobě posmívati, ó zloprověsné a různic plné.

6. Ať, knížata Izraelská jeden každý vsí silou na to se vydali, aby krev v tobě prolévati.

22. Jakž se * stříbro rozpouští v peci, tak se rozpouští u prostřed něho, i zvíje, že já Hospodin vylil jsem prchlivost svou na vás. *Zach.13.9, Mal.3.3.

23. Ještě stalo se slovo Hospodino ke mně, řkouce: Ty země, synu člověčí, rci: Ty země, jsi nečistá, nebudeš děštěm svlažena u den rozohněvaní.

24. Synu člověčí, rci: Ty země, spiknutí proroků jejich u prostřed ni, jsou podobni lvu řvoucímu, uchvacujícímu loupež, duše žerou, bohatství a věci drahé berou, a činí mnoho vdov u prostřed ni.

26. Kneží * její natahují zákona mého, a svaté věci mé poškrvňují, mezi svatým a poškrvněným rozdíl učiní, a mezi nečistým a čistým nerozeznávají. Nadto od sobot mých skrývají oči své, tak že zlečtován bývám mezi nimi. *Mich.3.11.

27. Knížata * její u prostřed ni jsou jako vici uchvacující loupež, vyvěrajíce krev, hublice duše, aby sháněli mrzký zisk. *k.1.12,3. Soť.3.3.

28. Proroci * pak jejich obmílají jim vápem ničemným, předpovídají marné věci, a o hádají jim lež, fikajice. Takto praví Panovník Hospodin, ješto Hospodin nemluvil. *k.13.6, 17, 22, 23.

29. Lid této země čini nástik, a cizí věci mocí běže, chuděmu a nuznému ubližují, a * pohostinného utiskují nespravedlivě. *v.7.

30. Hledaje pak někoho z nich, kterých by udělal hradbou, a postavil se v mezeře před tváří mou za tuto zemi, abych jí nezkazil, žádného nenacházím.

31. Protož * vyleji na ně rozhněvaní své, ohněm prchlivosti své konec jim učiním, cestu jejich jim na hlavu obrátím, praví Panovník Hospodin. *k.21.31.

KAPITOLA 23.

Obrátní itan Izraelského a Judského z duchovního smilování a pohany, 22. obléšeni jim pomazí Boží.

Opět stalo se slovo Hospodinovo ke mně, řkouce:

2. Synu člověčí, dvě ženy, dcery jedné matere byly.

3. Ty smilny v Egyptě, v mladosti své smilnyly. Tam jsou mackány prsy jejich, tam opíplány prsy panensví jejich.

4. Jména pak jejich: větší Ahola, sestry pak její Aholiba. Tyť jsou

byly mé, a * rozplodily syny a dcery. Jména pravím, jejich jsou: Samatí Ahola, Jeruzaléma pak Aholiba. *k.16.46.

5. Ale Ahola maje mně, smilnila a frejž hleděla s milovníky * svými, s Assyryckými blízkými, *k.16.36.

6. Oděnými postavcem modrým, s vývodami a knížaty, i všemi napořád mládenci krásnými, a s jezdcí jezdicími na koních.

7. Vyvala se, pravím, v smilství svá s nimi, se všemi nejpřednějšími syny Assyryckými, a se všemi, jimž frejvovala, a poškrvnila se všemi ukydáními bohy jejich.

8. A tak smilství svých Egyptských nenechala; nebo jí zléhali v mladosti její, a oni mackali prsy panensví jejího, a vylili smilství svá na ni.

9. Protož * dal jsem jí v ruku frejžů jejích, v ruku Assyryckých, jimž frejvovala. *k.16.37.

10. Oniť jsou odkryli nahotu její, syny i dcery její pobrali, jí pak samu mečem zamordovali. Takž vzata jest na slovo od jiných žen, když soudy vykonali při ní.

11. To * viděla sestra její Aholiba, však mnohem více než onano frejvovala, a smilství její větší byla než smilství sestry její. *k.16.31.

12. S Assyryckými frejž hleděla, s vývodami a knížaty blízkými, oděnými nádherně, s jezdcí jezdicími na koních, a všemi mládenci krásnými.

13. I viděl jsem, že se poškrvnila, a že cesta jednostejná jest obou dvou.

14. Ale tato ještě to přičinila k smilství svým, že viduc muže vyvrýté na stěně, obrazy Kaldejských vymalované barvou.

15. Přepásané pasem po bedrách jejích, a klobouky barevné na hlavách jejích, a že jsou všickni na pohledění jako hejtmáné, podobni synům Babylonským v Kaldejské zemi, jejichž ona vlast jest. *k.16.38.

16. I zahofela k nim z pohledění očima svými, a vyslala posly k nim do země Kaldejské.

17. Tedy vešli k ni Babylónští na lůze nepoctivé, a poškrvnilí ji smilství svým. A když se poškrvnila s nimi, odloučila se duše její od nich.

18. A odkryla smilství svá, odloučila též nahotu svou, i odloučila

se duše má od ní, tak jako se odloučila duše má od sestry její. 19. Nebo rozmnožila smilství svá, rozprominajíc se na dny mladosti své, v nichž smilnila v zemi Egyptské, a v nichž smilnila v zemi Egypťské, 20. A frejovala s kubénáti jejich, jejichž tělo jest jako tělo osla, a tok jejich jako tok koňský. 21. A tak jsi zase navrátila se k nešlechtnosti mladosti své, když *mačkali Egypťští prsy tvé z příčiny prsu mladosti tvé. 22. Protož ó Aholiba, takto praví Panovník Hospodin: Aj, já *vzbu- dím frejíte tvé proti tobě, ty, od nichž se odloučila duše tvá, a přivedu je na tě odevšad. 23. Babilonské a všecky Kaldějské, Pekodské, a Sohejské, i Kojhejské, všechny syny Assyrské s nimi, mládence krásné, vývodů a knízať všechna, hejtmany a sloulné, všechny jezdců na koních. 24. A *přítáhnou na tě na vozích železných a příkrvých, i ká- vězami, a štíty i lebkami, položí se proti tobě vůkol, i předloží jim právo, aby tě soudili soudy svými.

25. Všejeji zajiště horlení své na tebe, tak že naloží s tebou prchlivě, nos tvůj i uší tvé odcimou, s ostátek tebe mečem padne. Ti syny tvé i dcery tvé poberou, a ostátek tebe spaleno bude ohněm ho, a rozberou šperky okrásy tvé. 27. A tak přítrž učiním při tobě nešlechtnosti tvé, i smilství tvému z země Egypťské v zářím, a nepozdvihneš očí svých k nim, a Egypt nezpomeněš více.

28. Nebo takto praví Panovník Hospodin: Aj, já dám těbe v ruku těch, kterýchž nenávidíš, v duše tvá. 29. I budou nakládati s tebou podlé nenávidění, a poberou všechno úsilí tvé, a nechají tě *náně a obnažené. A tak bude zřejmá ná- hoda smilství tvého a nešlechtnosti tvé smilství, pravím. 30. Což vše učiní tobě proto, že jsi smilnila, následující pohanu, proto že jsi poškránila se ukýda- nými bohy jejich.

31. Cestou sestry své chodila jsi, protož dám kalich její v ruku tvou.

32. Takto praví Panovník Hos- podin: Kalich sestry své píti bu- deš hluboký a široký; budeš spo- rý, tak že *smich a žert budou mítí z tebe. 33. Opilstvím a zámutekem na- plněna budeš, kalichem pustiny a zpuštění, kalichem sestry své Samari. 34. I vypiješ jej a vyvážíš, a než jej polameš, snaze prsy své roz- trháš; neboť jsem já mluvili, praví Panovník Hospodin. 35. Protož takto praví Panovník Hospodin: Z té příčiny, že jsi za- pomenula na mně, a *zavrhlas mne za hrbet svůj, i ty také vezmi za svou nešlechtnost, a za smilství svá. 36. I řekl Hospodin ke mně: Sy- nu člověči, budeš-liž zastávati A- hole neb Aholiby? Nýbrž oznam jim obavnosti jejich.

37. Že cizoložili, a krev jest na rukou jejich, a s ukýdanými bohy svými cizoložili. Také i *syny své, kteréž mně zplodili, vodili jim, aby sežráni byli. 38. Jestě i toto činily mi, že za- nečistovaly svatyni mou v tentýž den, a sobot mých poškrýtovaly. 39. Nebo ohlavovaly syny své ukýdaným bohům svým, vcháze- ly do svatyně mé v tentýž den, aby jí poškrýnily. Aj hle, takť jsou činivaly u prostřed mého domu. 40. Nadio, že vysílaly k mužům, jež by přišli zdaleka, kteříž, jakž posel vyslál k nim, aj, hned při- cháživali, jimž jsi se umývala a tvář svou líčila, a okrašlovala se okrasou.

41. A usazovalas se na loži slav- ným, před nimž stlil připraven býti, na něž jsi i kadidlo mé i masti mé vynakládala. 42. Když pak hlas toho množství poutiči, tedy i k mužům z obec- ného lidu *vystlali*, jež bývali přivozováni ožrali z pouště, i dá- vali náramky na ruce jejich, i koruny ozdoby na hlavy jejich.

43. A ačkoli jsem se domlouval na cizoložství té lotryně, a že oni jednak s jednou, jednak s dru- hou smilství provodili. 44. A že každý z nich vcházi k ní, tak jako někdo vcházi k ženě nevěstce: však vždy vcházi k A- hole a Aholibě, ženám přenešle- chným.

45. Protož *muži spravedliví, tiž je souditi budou soudem cizolož-

ných a soudem těch, jež vylé- valy krev, proto že cizoložili, a krev jest na rukou jejich. 46. Nebo takto praví Panovník Hospodin: Přivedu na ně vojsko, a dám je v posmýkání i v lou- pež. 47. I ubázi je to shromáždění kamením, a poseká je meči svy- mi; syny jejich i dcery jejich po- mordují, a domy jejich ohnám popálí. 48. A tak *přítrž učiním ne- šlechtnosti v zemi této, i budou s tím kati všechny ženy, a nedo- pusí se nešlechtnosti podobné vaší. 49. Nebo vložena bude na vás

nešlechtnost vaša, a poneseť hří- chy ukýdaných bohů svých. I *zvíte, že já jsem Panovník Hos- podin.

KAPITOLA 24.
Proroctví o vyvrácení Jeruzaléma 15. a o vyhlazení chrámu i lidu.

Opět stalo se slovo Hospodinovo ke mně léta devátého, měsíce de- sátého, desátého dne téhož me- síce, řkouc: 2. Synu člověči, napiš sobě jmé- no tohoto dne, vlastně dnešního dne tohoto; nebo obílel král Ba- bylonský Jeruzalém právě tohoto dnešního dne.

3. A předložť tomu domu zpurné- mu podobnoství, řka k nim: Takto praví Panovník Hospodin: Přistav tento hrnec, přistav a nalej také do něho vody. 4. A sebera kusy náležité do ně- ho, každý kus dobrý, stehno i plece, a nejlepšími kostmi napih jej.

5. Přivezmi i nejlepších bravů, a udělej oheň z kostí pod ním, způsob, ať to vše, a aby kypělo, ať se i kosti jeho rozvaří v něm. 6. Protož takto praví Panovník Hospodin: Běda městu tomu vra- žedlnému, hrnci, v němž zůstává připálenina jeho, z něhož pra- vim, připálenina jeho nevycházi. Po kusích, po kusích vytahuji z něho, nepadneť na něj los. 7. Nebo krev jest u prostřed něho, na vysedlou skálu vystavilo ji; nevyšlo ji na zemi, aby ji prach přikryl. 8. I já zanítě prchlivosť k vyko- nání pomsty, vystavím krev na vysedlou skálu, aby nebyla při- kryta.

9. Protož takto praví Panovník Hospodin: Běda *městu vražedl- němu, i já udělám veliký oheň. 10. Příkladáje dříví, rozněcuje oheň, v nic obrácejí maso, a ko- řeně kofením, tak že i kosti spá- leny budou. 11. A postavím ten hrnec na uhlí jeho přehřátý, aby se zhrěla i rozpálila měď jeho, a aby se vy- vařila u proštréd něho nečistota jeho, a vyprázdnila připálenina jeho. 12. Klamy spjími bylo mi těžké, protož nevyjde z něho množství sumu jeho; do ohně musí sum jeho. 13. V tvé nečistotě jest nešle- chtnost, proto že jsem tě očisťo- val, však nejsi očisťeno. Nebudeš více očisťováno od nečistoty své, až *i doložím prchlivosť svou na tebe. 14. Já *Hospodin mluvili jsem, dojdeť, a učiním lo; neustoupímť, aniž se slitují, ani železi budu. Podlé cest tvých a činů tvých budou tě souditi, praví Panovník Hospodin. 15. Opět stalo se slovo Hospi- novu ke mně, řkouc: 16. Synu člověči, aj, já odejmu od tebe žádost očí tvých v náhle, však nekveľ ani plač, a nečť nevycházejí slzy tvé. 17. Stonati přestah, smutku, jakž bývá nad mrtvým, nenes, klo- bouk svůj vstav na sebe, a stře- vice své obuj na nohy své, a ne- zastírej brady své, aniž pokrmu čího jez. 18. Což když jsem pověděl lidu ráno, tedy umřela žena má u ve- čer, i učinil jsem na ráno, jakž mi rozkázano bylo. 19. I řekl ke mně lid: Což nám neoznámíš, co tyto věci nám zná- menají, kteréž činíš? 20. Tedy řekl jsem jim: Slovo Hospodinovo stalo se ke mně, řkouc: 21. Rci domu Izraelskému: Takto praví Panovník Hospodin: Aj, já poškrvím svatyně své, vyvše- nosti síly vaší, žádosti očí vašich, a toho, čehož šanuje duše vaša. Též synové vaší i dcery vaše, kte- rýchž jste zanechali, mečem pad- nou. 22. I budete tak činiti, jakž já činím. Brady nezasuřte, aniž čího pokrmu jisti budete. 23. A majice klobouky své na

hlavách svých a střevíce na nohách svých, nebudete kvílit ani plakati, ale s radnou pro nepravost své, upěti budete jeden s druhým.
 24. Nebo jest vám Ezechiél * zá- zrakem. Všecko, což on činí, bu- dete činiti, a když to přijde, tedy zvíte, že já jsem Panovník Hos- podin.
 25. Ty pak synu člověci, zdali v ten den, když já odejmu od nich sílu jejich, veselí okrasy jejich, žádost oči jejich, a to, no čemž touží duše jejich, syny jejich i dcery jejich,
 26. Zdáti v ten den přijde k tobě ten, kdož * uteče, vypravuje tu novinu?
 27. V ten den * otevrou se ústa tvá při přítomnosti toho, kterýž ušel, i budeš mluvit, i nebudeš více němým. Takž jim budeš zá- zrakem, i zvědi, že já jsem Hos- podin.
 *k.29.21.

KAPITOLA 25.

Ověštění pomaty Boží Ammonitským, Moabským, i Idumejským 15. i Fi- listinským.
 I stalo se slovo Hospodinovo ke mně, řkouci:
 2. Synu člověci, obrať tvář svou proti * synům Ammon, a proro- kuj proti nim.
 3. A rci synům Ammon: Slyšete slovo Panovníka Hospodina: Takto praví Panovník Hospodin: Proto že jsi nad svatyní mou, když poškrvněna byla, říkal: To dobře to, a nad zemí Izraelskou, když zpuštěna byla, a nad domem Judským, když šel v zajetí,
 4. Protož aj, já dám tě náro- dum východním za dědici, i vzdělají sobě hrady v tobě, a vy- stavějí v tobě příhnyky své. Tiž budou jisti ovoce tvé, a ti budou pít mléko tvé.
 5. A dám Rabbu za obydlí vel- bloudům, a města synů Ammon za odpočívadlo stádům, i * zvíte, že já jsem Hospodin.
 6. Nebo takto praví Panovník Hospodin: Proto že jsi tleskal rukou, a dupal nohou, a veselil se srdce, že jsi všelijak loupil zemi Izraelskou,
 7. Protož aj, já vztáhnu ruku svou na tebe, a vydám tě v lou- pež národům, a vyplněním tě z lidí, a vyhubím tě z zemi, i za- hladím tě. * Tu zviš, že já jsem Hospodin.
 *k.7.27.

8. Takto praví Panovník Hos- podin: Z té příčiny, že říkal Moab a Seir: Hle, podobný jest všech- něm jiným národům dům Judský, 9. Protož aj, já otevru bok Moab- ských, (hned od Arim, od měst jejich na pomezí jejich, rozkoš- nou zemi Betjesimotských, Bal- meonských i Kariataimských,) 10. Národům východním s zemí synů Ammon; nebo jsem ji dal v dědicví, tak aby nebylo zpomi- náno na syny Ammon mezi ná- rody.
 11. A tak i nad Moabem soudy vykonám, i zvědi, že já jsem Hos- podin.
 12. Takto praví Panovník Hos- podin: Proto že * Idumejští nená- ležité se vymstívalce, ukrutně se měli k domu Judskému, a tak uvodili na se vinu velikou, vy- mstívalce se na nich.
 13. Protož takto dl Panovník Hospodin: I na Idumea vztáhnu ruku svou, a vyplněním z něho lidi i hovada, a obrátím jej v pustinu. Hned od Teman až do Dedan mětem padati budou.
 14. A tak uvedu pomstu svou na Idumejské skrze ruku lidu mého Izraelského, a naloží s Idumej- skými podle hněvu mého a podle prchivosti mé, i poznají pomstu mou, praví Panovník Hospodin.
 15. Takto praví Panovník Hos- podin: Proto že se Filistinsti u- krutně měli z příčiny pomsty, nenáležité se vymstívalce, loupce zlostné, a zhoubu uvodíce z ne- návisti starodávni.
 16. Protož takto praví Panovník Hospodin: Aj, já vztáhnu ruku svou na Filistinské, a vyplněním Cerejské, a zkazím ostatek při- stavu mořského.
 17. A tak vykonám při nich, po- msty veliké káraním zúrými, a zvědi, že já jsem Hospodin, když uvedu pomstu svou na ně.
 *k.24.27.

KAPITOLA 26.

Proroctví o zkažení Týru a zhubení oby- vatelů jeho.
 Bylo pak jedenáctého léta, první- ho dne měsíce, že se stalo slovo Hospodinovo ke mně, řkouci:
 2. Synu člověci, proto že * Týrus o Jeruzalému říká: Dobře se stalo, že jest potřino město bran velmi lidných, obrací se ke mně, naphin budu, kdyžž zpuštěno,
 3. Protož takto praví Panovník Hospodin: Aj, * já proti tobě, ó

Týre, a přivedu na tě národy mnohé, tak jako přivedl na tě moře s vinami jeho,
 4. I zkazí zdi Týru, a zboří věže jeho; vymetu také z něho prach jeho, a obrátím jej v skálu vy- sedlou,
 5. Tak že budou vysušovati síti u prostřed moře. Nebo jsem já mluvil, praví Panovník Hos- podin, protož bude v loupež náro- dum.
 6. Dcery pak jeho, kteréž na poli budou, mětem zmorovány bu- dou, i zvědi, že já jsem Hos- podin.
 7. Nebo takto praví Panovník Hospodin: Aj, já přivedu na Týr Nabuchodonozora krále Babylon- ského od půlnoci, krále * nad králi, s koni a s vozy, i s jezci i s vojskem a s lidem mnohým.
 8. Dcery tvé na * poli mětem zmor- duje, a vzdělá proti tobě šance, a vysype proti tobě násyp, a postaví proti tobě pavězníky.
 9. I strebu zasadí proti zdem tvým, a věže tvé poborí nosatci tvými, 10. Od množství koní jeho při- kryje tě prach jejich; od hrmotu jezdců a kár i vozů zatřese se zdi tvé, když on vcházeí bude do bran tvých, jako do průchodu města proborěného.
 11. Kopyty koní svých pošlapá všechny ulice tvé, lid tvůj mětem pomorduje, a sloupové paměti síly tvé na zem padnou.
 12. I rozberou zboží tvá, a roz- chvátají kupectví tvá, a rozválejí zdi tvé, i domy tvé rozkošné po- bráň, a kamení tvé i dříví tvé, i prach tvůj do vody vmecí.
 13. A tak * přitřž učiním hluku zpěvu tvých, a zvuku cítar tvých aby nebylo slycháno více.
 14. A obrátím tě v skálu vy- sedlou, budeš k vysušování síti, nebuděš vystaven více, nebo já Hospodin mluvil jsem, praví Pa- novník Hospodin.
 15. Takto praví Panovník Hos- podin Týru: Zdáliž od hrmotu padání tvého, když stonají bu- dou zranění, když ukrutný mord bude u prostřed tebe, nepohnou se ostrovové?
 16. A vyvstanou z stolic svých všeska knížata pomorská, a složí se sebe pláště své, i roucha svá krumpaná svlekou; v hrůzu se oblekou, na zemi seděti budou, a

KAPITOLA 27.

Nafikání Ezechielevo nad Týrem, v němž naprofi prvního alavé šalostné a okol- nim strážlivé vyvrácení se staví.
 I stalo se slovo Hospodinovo ke mně, řkouci:
 2. Ty pak synu člověci, * vydej se nad Týrem v natikání,
 3. A rci Týru, jenž sedě tu, kdež se na moře pouští, ku- pectví provodí s národy na ostro- vich mnohých. Takto praví Pa- novník Hospodin: O Týre, ty jsi říkal: Já jsem nejkrásnější.
 4. U prostřed moře byly hranice tvé, stavitelé tvoji dokonale tě ozdobovali.
 5. Z jedloví v Sanir dělávali všecka talováni tvá, cedry z Li- bānu brávali k děláni sloupů tvých.
 6. Z dubů Bázanských dělávali vesla tvá, a lavičky tvé dělávali z kostí slonových, a z pušpanu z ostrovi Citejských.
 7. Kment s krumpanvém Egypt- ským býval pláno tvé, z něhož jsi plachty mival; modrý posta- vec a šarlat z ostrovů Elisa při- krýval tě.
 8. Obyvatelé Sidonští i Arvadští bý-

třesouce se, každé chvíle, trnouti budou nad tebou.
 17. I vydají se nad tebou v na- říkání, a řeknou tobě: Jak jsi za- hynulo, ó město, v němž bydleno bylo pro moře, město slavnostné, jeho bylo pevné na moři, ono i s obyvateli svými, kterýž pouštěli strach svůj na všecky obyvatele jeho!
 18. Tehdáž trásti se budou ostrovo- vé v den pádu tvého; předěšení; pra- vim, budou ostrovové, kterýž jsou na moři, nad zahynutím tvým.
 19. Nebo tak praví Panovník Hos- podin: Když té učiním městem zpustěným jako města, v nichž se nebydli, když uvedu na tě hlubinu, tak že tě přikryjí vody mnohé,
 20. Když učiním, že * sstoupíš s stsupujícími do jámy k lidu dáv- nimu, a posadím tě v nejzářších stranách země, na pustinách sta- rodávních s těmi, jenž sstupují do jámy, aby nebylo bydleno v tobě; prokáži slávu v zemi živých.
 21. Nebo učiním to, že budeš k narámné hrůze, když tě nestane, a bys pak bylo hledáno, aby ne- bylo na věky nalezeno, praví Pa- novník Hospodin.

KAPITOLA 27.

Nafikání Ezechielevo nad Týrem, v němž naprofi prvního alavé šalostné a okol- nim strážlivé vyvrácení se staví.
 I stalo se slovo Hospodinovo ke mně, řkouci:
 2. Ty pak synu člověci, * vydej se nad Týrem v natikání,
 3. A rci Týru, jenž sedě tu, kdež se na moře pouští, ku- pectví provodí s národy na ostro- vich mnohých. Takto praví Pa- novník Hospodin: O Týre, ty jsi říkal: Já jsem nejkrásnější.
 4. U prostřed moře byly hranice tvé, stavitelé tvoji dokonale tě ozdobovali.
 5. Z jedloví v Sanir dělávali všecka talováni tvá, cedry z Li- bānu brávali k děláni sloupů tvých.
 6. Z dubů Bázanských dělávali vesla tvá, a lavičky tvé dělávali z kostí slonových, a z pušpanu z ostrovi Citejských.
 7. Kment s krumpanvém Egypt- ským býval pláno tvé, z něhož jsi plachty mival; modrý posta- vec a šarlat z ostrovů Elisa při- krýval tě.
 8. Obyvatelé Sidonští i Arvadští bý-

vají plavci tvoji, moudří tvoji v tobě, o Týře, ti bývali správcové tvoji.

9. Starší * Gebalští a moudří jejich opravovali v tobě zbrojeniny tvé; všechny lodí mořské i plavci jejich bývali v tobě, směňující se s tebou kupecťví.

10. Peříš a Ludští i Putští bývali v vojskě tvém bojovníci tvoji, pávezu a lebku zavěšovali v tobě. Tiť jsou přidávající tobě ozdoby.

11. Arvadští s vojskem svým na zdech tvých vůkol, též Gammadští na vězech tvých bývali, šitry své zavěšovali na zdech tvých - vůkol.

12. Zámofští kupci tvoji v množství všelijakého zboží, v stříbře, železe, cínu i olově kupčili na jarmarcích tvých.

13. Javan, Tubal a Měsech, kupci tvoji, lidi a nádoby měděné dávali za směnu tobě.

14. Z domu * Togarma v koních a jezdcích i mezcích kupčili na jarmarcích tvých.

15. Synové Dedanovi kupci tvoji, a ostrovové mnozí překupníci byli koupí tvých, tobě k ruce; nové směňovali za mazu svou.

16. Syrští kupci tvoji pro množství věcí tvých řemeslné udělaných, v karbunkulích, šarlatu, krumpování i kmentu, a korálích a křišťálich kupčívají na jarmarcích tvých.

17. Judští i země Izraelská kupci tvoji, pšenici Mennistkou i Fénickou, a med, olej i kadidlo dávali za směnu tobě.

18. Damašští kupci tvoji, pro množství věcí tvých řemeslné udělaných, kupčívají ve množství všelijakého zboží, je vině Chelbónském a vině bělostkvoucí.

19. Též Dán i Javan chodíce na jarmarky tvé, kupčívají, a železo pulerované, kassii i třtinu vonnou tobě směňovali.

20. Dedan kupčívá v tobě v suknech drahých k vozům.

21. Arabští i všecka * knížata Cedarská kupčívají tobě k ruce v beranech a skopcích i kozlich, tím kupčívají v tobě.

22. Kupci Sabejští i Ragmejští bývali kupci tvoji ve všelijakých nejprednějších vonných věcech, i ve všelijakém kameni drahém i zlatě, kupčívají na jarmarcích tvých.

23. Cháran a Kanne i Eden, kupci Sabejští, Assur i Kilmad kupčívá v tobě.

24. Ti bývali kupci tvoji na jar-

marcích tvých s nejvýbornějšími věcmi, s štoučkami posítavce modrého, a s krumpování i s klenoty drahých věcí, kterých se proslavily svazují a zavírají do cedru.

25. Lodi mořské předešlé měly v kupecťví tvém. Summou, naplněno jsi i zvelebeno náramně u prostřed moře.

26. Na vodu velikou zavezli tě ti, kterých tě vesly táhli: vítr východní potříská tě u prostřed moře.

27. Zboží tvá i jarmarkové tvoji, kupecťví tvá, plavci tvoji a správcové tvoji, i ti, kterých opravovali zbrojeniny tvé, a směňovali s tebou kupecťví, a všickni muži váleční tvoji, kterých byli v tobě, i všecko sňarmáždění tvé, kteréž bylo u prostřed tebe, padnou do hlubokosti mořské v den pádu tvého.

28. Od hřmotu křiku správců tvých zhouří se i vlnobítí.

29. I vystoupí z lodí svých všickni ti, kterých táhnou veslem, plavci i všickni správcové lodí mořských na zemi stanou.

30. A hlasem velikým nad tebou nařkáti a žalostně křičeti budou, a sypouce o prach na hlavy své, v popole se valetí.

31. Nadto zdělajíce příčinou tvou lypiny, přepáší se žíněmi, a křivelním hořkým nad tebou s žalostí srdčnou plakati budou.

32. Vydádi se, pravím, nad tebou s hořekováním svým v nařkáni a budou nařkáti nad tebou; Které místo podobné Týru, zahlazenému u prostřed moře?

33. Když vycházely koupě tvé z moře, nasycovalo jsi národy mnohých množstvím zboží svého i kupecťví svých zbohacovalo krále zemské.

34. Ale když ztroskotáno budeš od moře v hlubokých vodách, kupecťví tvé i všecko shromáždění tvé u prostřed tebe klesne.

35. Všickni obyvatelé ostrovní ztrnou nad tebou, a králové jejich ohromeni jsouce, zhrzojí se náramně.

36. Kupci mezi národy ckatí budou nad tebou; k hrůze veliké budeš, a nebude tě na věky.

KAPITOLA 28.

Proroctví o ztracení přechy krále Tyrského, 11. Nařkáni nad ním, 20. Ověřování pomsty Sidonským, 26. Potěšení ostatků Izraelských.

I stalo se slovo Hospodinovo ke mně, řkouci:

hubím tě, a vyhladím z hory Boží, ó cherube ochránce, z prostřed kamenů ohnivých.

17. Pozdvihlo se srdce tvé slávu svou, k zlému jsi užíval moudrosti své příčinou jasnosti své. Porazím tě na zemi, před obličej králů.

18. Pro množství nepravosti tvých, a pro nespravedlnosti kupecťví tvého poškrvnil jsi svatyně své. Protož vyvedu oheň z prostřed tebe, kterýž tě sžije, a obrátí tě na té hedicích.

19. Všickni, kdož tě znali mezi národy, ztrnou nad tebou; k hrůze ze veliké budeš, a nebude tě na věky.

20. I stalo se slovo Hospodinovo ke mně, řkouci:

21. Synu člověči, obrať tvář svou proti Sidonu, a prorokuj proti němu, Hospodin: A j, já proti tobě jsem, ó Sidone, a budu oslaven u prostřed tebe, i zvědi, že já jsem Hospodin, když vykonám při něm soudy, a posvěcen budu v něm.

23. Pošli zajisté na něj moř a krev na úlice jeho, a padati budou zranění u prostřed něho od meče na všechny strany, i zvědi, že já jsem Hospodin.

24. A tak nebude více míti dům Izraelský trnu urážejícího a bodláku bodoucího ze všech okolních pohrdajících jimi, a zvědi, že já jsem Panovník Hospodin.

25. Takto praví Panovník Hospodin: Když shromáždím dům Izraelský z národů, mezi něž rozptýleni jsou, a posvěcen budu v nich před očima pohani, a bydliti budou v zemi své, kterouž jsem byl dal služebníku svému Jákobovi:

26. Tehdy bydliti budou v ní bezpečně, a nastavejí domů, a štípi vinice. Bydliti, pravím, budou bezpečně, když vykonám soudy, při všech zhoubcích jejich vůkol nich, i zvědi, že já jsem Hospodin Bůh jejich.

KAPITOLA 29.

Proroctví proti Egypťským, 17. Nabuchoodonozovi slib o zemi Egypťské národní, 21. Zvýšení budoucí lhu Izraelské.

Léta desátého, desátého měsíce, stálo dvanáctého dne téhož měsíce, stálo se slovo Hospodinovo ke mně, řkouci:

2. Synu člověči, rci vývodovi Týrskému: Takto praví Panovník Hospodin: Proto * že se vyvýšuje srdce tvé, a říkáš: Bůh silný jsem, na stolici Boží sedím u prostřed moře, jestli jsi člověk a ne Bůh silný, ačkoli sobě přivlastňuješ srdce podobné srdci Božímu,

3. A j hle, moudřejší jsi * nad Dániel, žádná věc tajná není před tebou ukrytá; *Dan.4.8-5.11.12.

4. Moudrosti svou a rozumnosti svou nasňarmáždíš sobě zboží, a nahraňuješ zлата a stříbra do pokladů svých;

5. Velikou moudrostí jsi zbožili své, a tak pozdvihlo se srdce tvé zbožím tvými;

6. Z té příčiny takto praví Panovník Hospodin: Proto že sobě přivlastňuješ srdce podobné srdci Božímu,

7. Protož aj, já přivedu na tě cizozemce, nejkruťnější národy, kteréž vytrhnouce meče své na kránu moudrosti tvé, zabijí jasnost tvou.

8. Do jámy spustí tě, a umřeš smrtí broznou u prostřed moře.

9. Budeš-liž tu ještě říkati před obličejem moudřetě svého: * Bohem jsem, ponevadž jsi člověk a ne Bůh silný, jsa v ruce toho, jenž tě mordovati bude? *

10. Smrti neobřezanců umřeš od ruky cizozemců; nebo aj mluvili jsem, praví Panovník Hospodin.

11. I stalo se slovo Hospodinovo ke mně, řkouci:

12. Synu člověči, * vydej se v nařkáni nad králem Tyrským, a rci jemu: Takto praví Panovník Hospodin: Ty, jenž zapečetuješ summy, plný moudrosti a nejkrásnější,

13. V Eden, zahrade Boží, byl jsi, všelijaké drahé kameni přikrývalo tě, sardius, topazius, jaspis, tarsiis, onychin, beryl, zařif, karbunkulus a smaragd i zlatá; nástrojové bubnů tvých a píšťal tvých v tobě, hned jakž se narodil, připraveni jsou.

14. Ty jsi cherubem od pomazání. Jakž jsem tě za ochranu představil, na hoře svaté Boží jsi byl, u prostřed kameni ohnivého ustavičně jsi chodil.

15. Byl jsi dokonaly na cestách svých, hned jakž se narodil, až se našla nepravost při tobě.

16. Pro množství kupecťví tvého u prostřed tebe plno jest bezpráví, a velmi jsi probřešil. Pročež za-

2. Synu člověči, obrať tvář svou proti Faraonovi králi Egyptskému, a prorokuj proti němu i * proti všemu Egyptu. *1z.19.1.
3. Mluv a rci: Takto praví Panovník Hospodin: Aj, já proti tobě jsem, ó Faraone králi Egyptský, draku veliký, kterýž leží u prostřed řek svých, ještě říkáš: Já mám řeku svou, já zajisté jsem jí přivedl sobě. *k.32.2.

4. Protož dám udici do čelistí tvých, a učiním, že zváznou ryby řek tvých na tvých supinách; i vyvleku tě z prostředku řek tvých, i všechny ryby řek tvých na supinách tvých zváže.

5. A nechám tě na poušti, tebe i všech ryb řek tvých. Na svrchku pole padneš, nebudeš sebrán ani shromážděn; * selmám zemským i plectvu nebeskému dám tě k sežrán.

6. I zvědi všickni obyvatelé Egyptští, že já jsem Hospodin Izraelskému. *k.32.4.

7. Když se chytají tě rukou, lámeš se, a roztínáš jim všecko rameno; a když se na te zpodírají, ztroskotána býváš, ačkoli nastavuješ jim všech bedr.

8. Protož takto praví Panovník Hospodin: Aj, * já přivedu na te meč, a vyplněním z tebe lidi i hováda. *1er.44.30.

9. I bude země Egyptská pustinou a pouští, i zvědi, že já jsem Hospodin, proto že říkal: Řeka má jest, já zajisté jsem jí přivedl.

10. Protož aj, já budu proti tobě i proti řece tvé, a obrátím zemi Egyptskou v pustiny, * v poušť přehroznou od věže Sevéne až do pomezí Mourěnského.

11. Nepůjdeť přes ni noha člověka, ani noha dobytčete půjde za čtyřdětci let.

12. A tak uvedu zemi Egyptskou v pustinu nad jiné země pusté, a města její nad jiné města zpustě, * když rozptýlím Egyptské mezi národy, a rozženu je do rozličných zemí. *k.30.29.38.

13. A však takto praví Panovník Hospodin: Po skonání * čtyřdětci let shromáždím Egyptské z národů; kamž rozptýleni budou. *1z.19.18.

14. A přivedu zase zajaté Egyptské, a uvedu je zase do země Pat-

ros, do země přebývání jejich, i budou tam královstvím sniženým.

15. Mimo jiná království bude sniženější, aniž se bude vynášeti více nad jiné národy; zmenší je zajisté, aby nepanovali nad národy. *1z.19.1.
16. I nebude více domu Izraelského doufaním, kterýchž by na paměť přivedlo nepravost, když by se obračili za nimi; nebo * zvědi, že já jsem Panovník Hospodin. *k.32.6; 28.22.

17. Potom bylo dvacátého sedmého léta, prvního měsíce, prvního dne, že se stalo slovo Hospodinovo ke mně, řkouci:

18. Synu člověči, Nabuchodonozor kráľ Babylonský podrobil vojsko své v službu velikou proti Týru. Každá hlava oblezla, a každé rameno odříno jest, mzdy pak nemá. on ani vojsko jeho, z Týru za tu službu, kterouž sloužil proti němu.

19. Z té příčiny takto praví Panovník Hospodin: Aj, já dávám Nabuchodonozorovi králi Babylonskému zemi Egyptskou, aby pobral zboží její, a rozebral loupeže její, i rozchvátal koristi její, aby mělo mzdu vojsko jeho.

20. Za práci jejich, kterouž mi sloužili, dám jim zemi Egyptskou, proto že mně pracovali, praví Panovník Hospodin.

21. V ten den rozkáži vpučtiti se zpusobím, že otevřeš ústa u prostřed nich, i zvědi, že já jsem Hospodin.

KAPITOLA 30.

Pohabeni Egypta, 20. a podrobeni kráľi jeho pod moc kráľe Babylonského.

Opět se stalo slovo Hospodinovo ke mně, řkouci:

2. Synu člověči, prorokuj a rci: Kvělte: Ach, nastojte na tento den. *1z.19.1. 1er.46.2.

3. Nebo * blízko jest den, blízko jest, pravím, den Hospodinův, den mrákoť, čas národu bude.

4. A přijde meč do Egypta, a bude přetěžka bolest v Mourěnském zemi, když padati budou zbiti v Egyptě, a poberou zboží jeho, a zboření budou zakladové jeho. *1z.19.1. 1er.46.2.

5. Mourěninové a Putští i Ludští i všelijaká směsice, též Kubští i obyvatelé země smlouvy s nimi mečem padnou.

6. Takť praví Hospodin, že pad-

nou podpůrcové Egypta, a snižena bude vyvýšenost síly jeho; od věže lékařství, aniž přiložen bude šat * Sevéne mečem padati budou v ni, pro obvázní jeho a posilnění její k držení meče.

22. Protož takto praví Panovník Hospodin: Aj, já jsem proti Faraonovi králi Egyptskému, a polámí ramena jeho, i silu jeho, i budeť zklámané, a vyrazím meč z ruky jeho.

23. A rozptýlím Egyptské mezi národy, a rozženu je do zemi.

24. Posilním zajisté ramen krále Babylonského, a dám meč svůj v ruku jeho, i polámí ramena Faraonova, tak že stonáva smrtelně raněný.

25. Posilním, pravím, ramen krále Babylonského, ramena pak Faraonova klesnou. I zvědi, že já jsem Hospodin, když dám meč svůj v ruku krále Babylonského, aby jej vztlahl na zemi Egyptskou.

26. A tak * rozptýlím Egyptské mezi národy, a rozženu je do zemi, i zvědi, že já jsem Hospodin. *v.28.

KAPITOLA 31.

Zjštění a utvrzení pomezí, Faraonovi na před osvědčených, příkladem krále Assyrského.

Bylo pak jedenáctého léta, třetího měsíce, prvního dne téhož měsíce, že se stalo slovo Hospodinovo ke mně, řkouci:

2. Synu člověči, rci Faraonovi králi Egyptskému i množství jeho: K komu jsi podoben své velikosti?

3. Aj, Assur byl jako cedr na Libánu, pěkňých ratolesti, a větvořím zastěňující, a vysokého zřístu, jehož vrchové byli mezi hustými větveři.

4. Vody k zřístu přivedly jej, propast jej vyvýšila, potoky jejími opuštěn byl vůkol kmen jeho. Ješto jen pramenky své vypouštěla na všecka dříví polní.

5. Takž se vyvýšil zříst jeho nade všecka dříví polní, a rozmořžili se výstřelkové jeho, a pro hojnost vod rozláhly se ratolesti jeho, kteréž vypustil.

6. Na ratolestech jeho hnázřilo se všelijaké plectvo nebeské, a pod větveři jeho rodili se všelijaci živočiškové polní, a v stínu jeho sedali všickni národové veliči.

7. I byl uslechťlý pro svou veličnost, a pro dlouhost větvi svých; nebo kořen jeho byl při vodách mnohých.

8. Cedrové v zahradě Boží nepřikryli ho, jedle nevrovnaly se ratolestem jeho, a stromové kaštanovní nebyli podobní větvi jeho. Žádné dřevo v zahradě Boží nebylo rovné jemu v kráse své.

9. Ozdobil jsem jej množstvím větví jeho, tak že mu záviděla všecka dříví * Eden, kteráž byla v zahradě Boží. *1.M.2.8.

10. Protož takto praví Panovník Hospodin: Proto že vysoce vyrostl, a vypustil vrch svůj mezi * husté větvi, a pozdvihlo se srdce jeho příčinou vysokosti jeho: *Dan.4.7n.4d.

11. Protož vydal jsem jej v ruku nejsilnějšího z národů, aby s ním přísně nakládal; pro bezbožnost jeho vyhnal jsem jej.

12. A tak vyřáli jej cizozemci; nejukrutnější národové, a nechali ho tu. Po horách i po všech údolích opadly větve jeho, a slomeny jsou ratolesti jeho na všechny prudké potoky té země. Pročť vystoupili z stínu jeho všickni národové země, a opustili jej.

13. Na němž padlém bydlí všelijaké plactivo nebeské, a na ratolestech jeho jsou všelijací živočišné polní,

14. Proto aby se nevyvyšovalo v zrostu svém žádné dříví při vodách, a aby nevypuštělo vrchů svých mezi hustými větvemi; a ne vypínalo se nad jiné vysokosti svou žádné dřevo zapojené vodami, proto že všickni ti oddáni jsou k smrti, dolů do země mezi syny lidské s těmi, kteříž stoupají do jámy.

15. Takto praví Panovník Hospodin: Toho dne, v kterýž on sstoupil do hrobu, přivedl jsem k kvílení, a přikryl jsem příčinou jeho propast, a zadržel jsem potoky její, aby se zastavily vody mnohé, a učinil jsem, aby smutek nesl příčinou jeho Libán, a všecko dříví polní příčinou jeho aby umdlelo. 16. Od hřmotu pádu jeho učinil jsem, že se třáslí národové, když jsem jej svedl do hrobu s těmi, kteříž stoupají do jámy. Nad čimž dříví Eden, což výborného a dobého jest na Libánu, vše, což zapojeno jest vodou.

17. I ti s ním sstoupili do hrobu k těm, kteříž jsou zbiti mečem, i rámě jeho, i kteříž sedali v stínu jeho u prostřed národů.

11. Nebo takto praví Panovník Hospodin: Meč krále Babylonského přijde na tě.

12. Meči údutými porazím množství tvé, nejukrutnějších ze všech národů; tiž zkazí pých Egypta, a zablazeno bude všecko množství jeho.

13. Zahladím i všecka hovada jeho, kteráž jsou při vodách mnohých, tak že lich nezakalí mnoha člověků více, aniž jich kaliti budou kopyta hovad.

14. Tu učiním, že se usadí vody jejich, a potokové jejich, že jako otečijí, a potokové jejich, jako otečijí, praví Panovník Hospodin.

15. Když obrátím zemi Egyptskou v poušť přehroznou, v zemi prázdnu toho, což prvé v ní bylo, a když zbjí v ní všechny obyvatele, I * zvedl, že já jsem Hospodin. *K.30.8.39.93.

16. Toť jest narikání, jímž naríkají budou. Tak dcery národů naríkají budou, tak nad Egyptem i nad vším jeho množstvím narikají budou, dí Panovník Hospodin.

17. Potom bylo dvanáctého léta, patnáctého dne téhož měsíce, že se stalo slovo Hospodinovo ke mně, řkouce:

18. Synu člověči, narikvej nad množstvím Egypta, a snes jej i dcery národů těch slavných do zpodních míst země k těm, kteříž stoupají do jámy.

19. A rci: Nad kohož bys utěšnější byl? Sstoupíš a lež s neobřezanci.

20. Mezi zbitými * mečem padnou, meči vydán jest, vletež jej i všecko množství jeho. *Zj.19.9.

21. Budouť k němu mluvíti hrdinové s jeho pomocníky z prostřed hrobu, kdež neobřezanci mečem zbiti sstoupivší, lež:

22. Tam jest Assur i všecka zbeť jeho, jehož hrobové jsou víkol tohoto. Všickni ti byvše zbiti, padli od meče.

23. Jehož hrobové jsou po stranách hrobu tohoto. Všickni ti byvše zbiti, padli od meče, kteříž pouštívali strach v zemi živých.

24. Tam Elam i všecko množství jeho víkol hrobu tohoto. Všickni ti neobřezanci byvše zbiti, padli od meče, a sstoupili do zpodních míst země, kteříž pouštívali strach

svůj v zemi živých. Jižž nesou potupu svou s těmi, kteříž sstoupí do jámy.

25. Mezi zbitými postavili jemu lože, i vskrmu množství jeho, vůkol něhož jsou hrobové tohoto. Všickni ti neobřezanci zbiti mečem, nebo pouštívali strach jejich v zemi živých. Jižž nesou potupu svou s těmi, jenž sstoupí do jámy, mezi zbitými položen jsouce.

26. Tam Mešek, Tubal i všecko množství jeho, a vůkol něho hrobové tohoto. Všickni ti neobřezanci zbiti mečem, nebo pouštívali strach svůj v zemi živých.

27. Ačťkoli ti ještě nelehl s hrdinami, kteříž padli z neobřezanců, kteříž sstoupili do hrobu s zbrojí svou vojenskou, a podložili meče své pod hlavy své, a však důleď nepravost jejich na kosti jejich; nebo strach hrdin byl v zemi živých.

28. I ty mezi neobřezanci potčin budeš, a lehneš s zbitými mečem. 29. Tam Edom, králové jeho, i všecka knížata jeho, kteříž potobženi jsou i s svou mocí s zbitými mečem. I ti s neobřezanci lehnu a s těmi, kteříž sstoupí do jámy.

30. Tam knížata půlnoční strany všickni napotád, i všickni Sidonští, kteříž sstoupí k zbitým, s strachem svým, za svou moc stydíce se, a ležeti budou ti neobřezanci s zbitými mečem, a ponosou potupu svou s těmi, kteříž sstoupí do jámy.

31. Ty ublédaje Farao, * potěší se nade vším množstvím svým; Farao i všecko vojsko jeho, zbiti jsouce mečem, dí Panovník Hospodin. *Ez.14.10.

32. Nebo pustím strach svůj v zemi živých, a položen bude mezi neobřezanci s zbitými mečem Farao i všecko množství jeho, praví Panovník Hospodin.

KAPITOLA 33.

Povinnost proroka. 11. Ohlédání kajícím milostí i nekajícím pomsty. 23. Hříchové porušených v Judatu 30. a zaslých pokřtětství.

Opět stalo se slovo Hospodinovo ke mně, řkouce:

2. Synu člověči, mluvi k synům lidu svého a rci jim: Když uvedu na zemi některou meč, jestliže vezme lid té země muže jednoho od končin svých, a ustanoví jej sobě za strážného,

3. A ten vida meč přicházející na tu zem, troubil-li by na troubu a napomínal lidu.

4. A slyše někdo zvuk trouby, však by se nedal napomenouti, a v tom přijde meč, shladil by jej: krev jeho na niavu jeho bude.

5. Nebo slyšet hlas trouby, však nedal se napomenouti; krev jeho na něm zůstane. Byl se byl napomenouti dal, duši svou byl by vysvobodil.

6. Pakli strážný vida, an meč přichází, však by nezatroubil na troubu, a lid by nebyl napomenut, a přijde meč, zachvátil by někoho z nich: ten pro nepravost svou zachvácen bude, ale krev jeho z ruky strážného toho vyhledávati budu.

7. Tebe * pak synu člověči, tebe jsem strážným ustanovil nad domem Izraelským, abys slyše z úst mých slovo, napomínal jich ode mne.

8. Když bych já řekl bezbožnému: Bezbožníče, smrti umřeš, a nemluvil bys, vystřihaje bezbožného od cesty jeho: ten bezbožný pro nepravost svou umře, ale krev jeho z ruky tvé vyhledávati budu.

9. Pakli bys ty vystřihal bezbožného od cesty jeho, tak aby se od ní odvrátil, a však neodvrátil by se od cesty své: onť pro nepravost svou umře, ale ty duši svou vysvobodíš.

10. Protož ty synu člověči, rci domu Izraelskému: Takto mluvíte, říkáte: Proto že přestoupení naše a hříchové naši jsou na nás, a my v nich svadneme, i jakž bychom živi byli?

11. Rci jim: Živť jsem já, dí Panovník Hospodin, * žet nemám líbosti v smrti bezbožného, ale aby se odvrátil bezbožný od cesty své a žil byl, o Odvrátěť se, odvrátě od cest svých zlých, i proč mřítí máte, o dome Izraelský? *k.18,28,29. 27z.55,7.

12. Ty tedy synu člověči, rci synům lidu svého: Spravedlnost spravedlivého nevytrhne ho v den přestoupení jeho, aniž bezbožný v své bezbožnosti padne, v kterýž by se den odvrátil od bezbožnosti své; tolikž spravedlivý nebude moci živ býti v ni, v kterýž by den zhrěšil. *k.2,90;18,24.

13. Jestliže dim spravedlivému: Jistě žil budeš, a on doufaje v spravedlnost svou, činil by nepravost: žádná spravedlnost jeho

nepřijde na paměť, ale pro tu nepravost svou, kterouž činil, umře.

14. Zase řeknu-li bezbožnému: Smrti umřeš, však odvrátí-li se od hříchu svého, a činiti bude soud a spravedlnost.

15. Což v zástavě jest, * navrátí-li bezbožný, což vyřel, nahradí-li, v ustanoveních života bude-li cho-
diti, nečině nepravosti: jistě že bude živ, neumře. *Luk.19,8.

16. Žádní * hříchové jeho, jimž zhrěšil, nebudou mu zpomínáni; soud a spravedlnost činil, jistě že bude živ.

17. A vždy říkáj synové lidu tvé:ho: Neml * pravá cesta Páně, ješto jelech cesta není pravá. *k.18,25 máš.

18. Když by se odvrátil spravedlivý od spravedlnosti své, a činil by nepravost, umřeť pro ty věci.

19. Ale když by se odvrátil bezbožný od bezbožnosti své, a činil by soud a spravedlnost, podlé těch věcí živ bude.

20. A předece říkáte: * Neml pravá cesta Páně. Každého z vás podlé cest jeho souditi budu, o dome Izraelský. *k.19,25.

21. Stalo se pak dvanáctého léta, desátého měsíce, pátého dne téhož měsíce od zajetí našeho, že přišel ke mně jeden, kterýž * ušel z Jeruzaléma. Řka: Dobyto jest město. *k.24,26.

22. Ruka pak Hospodina byla při mně u večer před tím, než přišel ten, kterýž utekl, a otevřela ústa má, až i ke mně přišel ráno; otevřela pravím, ústa má, a bych nebyl němým. děle.

23. I stalo se slovo Hospodinovo ke mně, řkouc:

24. Synu člověči, obyvatele pustin těchto v zemi Izraelské mluv, říkáce: Jediný byl * Abraham, a dědičné držel zemi tuto, nás pak mnoho jest; námť dána jest země tato v dědictví. *Ma.1,2,15.

25. Protož rci jim: Takto praví Panovník Hospodin: * Se krvi jedáte, a oči svých pozdvihujete k ukýdaným mohlám svým, i krev vyříváte, a chtěli byste zemi touto v dědičné vládnouti? *III M.17,10;19,26.

26. Stojte na meči svým, pášete ohavnost, a * každý ženy bližního svého poškrábujete, a chtěli byste zemi touto dědičné vládnouti? *k.22,11.

27. Takto mluv k nim: Takto praví Panovník Hospodin: Živť

ce, jsou za pokrm všelijaké zvěři polní. *Lk.5,6.

6. Bloudí stádo mé po všech horách, a na každém pahrbku vykokostí, nyrž po vši země širo-
kostí rozptýleny jsou ovce stáda mého, a není žádného, kdo by se po nich ptal, ani žádného, kdo by jich hledal.

7. Protož ó pastýři, slyšte slovo Hospodinovo:

8. Živť jsem já, praví Panovník Hospodin, zajisté proto že stádo mé bývá v loupež, a ovce stáda mého bývají k sežrání všelijaké zvěři polní, nemajíce žádného pastýře, aniž se ptají pastýři moji po stádu mém, ale pasou * pastýři sami sebe, stáda pak mého nepasou: *v.2.

9. Protož vy pastýři, slyšte slovo Hospodinovo:

10. Takto praví Panovník Hospodin: Aj, já jsem proti pastýřům těm, a budu vyhledávati stáda mého z ruky jejich, a zastavím jim pasení stáda, aby nepásli více jim pastýři samých sebe. Vytrhnu zajisté ovce své z úst jejich, aby jim nebyly za pokrm.

11. Nebo takto praví Panovník Hospodin: Aj já, já ptáti se budu po ovčích svých a shledávati je.

12. Jakož * shledává pastýř stádo své tehdež, když bývá v prostedě ovce svých rozptýlených, tak shledávati budu stádo své, a vytrhnu je ze všech míst, kamž v den oblaku a mráky rozptýleny byly. *Mat.18,12,14. Lmk.15,4.

13. A vyvedu je z národů, a shromáždím je z zemi, a uvedu je do země jejich, a pásiti je budu na horách Izraelských, při polotcích i na všech místech k bydlení příhodných v zemi té.

14. Na * pastvě dobré pásiti je budu, a na horách vysokých Izraelských bude ovčinec jejich. Tamť lehati budou v ovčinci veselém, a pastvou tučnou pásiti se budou na horách Izraelských. *2.28,29.

15. Já pásiti budu stádo své, a já způsobilím to, že odpočívati budou, praví Panovník Hospodin.

16. Zahynulé hledati budu, a zaplašenou zase přivedu, a polámanou uvízí, a nemocné posílím; tučnou pak a silnou zohladím; nebo je pásiti budu v zohladu.

17. Vy pak, stádo mé, slyšte: Takto praví Panovník Hospodin: Aj, * já soudím mezi dobytčím

isem já, že ti, kteříž jsou na pustínách, mečem padnou, a kdo na poli, toho zvěří dám k sežrání, kdo pak na hradtech neb v jeskyních, morem zemrou.

28. I obrátím zemi tu v hroznou poušť, a přestane vyvýšenost moci její, a zpusťou hory Izraelské, tak že nebude žádného, kdo by šel přes ně.

29. I * zvětž obrátím zemi tu v hroznou poušť, a přestane vyvýšenost moci její, a zpusťou hory Izraelské, tak že nebude žádného, kdo by šel přes ně.

30. Ty pak synu člověči, slyš, synové lidu tvého často mluvívají o tobě, a z stěnami i ve dveřích domů, a říkáj jeden druhému a každý bratru svému, řka: Podlé medle a poslechněte, jaké slovo vyšlo od Hospodina.

31. I scházejí se k tobě, tak jako lid muž, a poslouchají slov tvých, ale * nečiní jich. A atkoli je sobě ústy svými libují, však za mrzkým ziskem svým srdce jejich odchází. *Lk.42,30;53,1,2.

32. A aj, ty jsi jim jako zpěv libý pěkného zvuku a dobře vznějící. Slysíš zajisté slova tvá, ale žádný jich nečiní.

33. Než když ty přijde, (aj, přicházit!) tedy zvědi, že * prorok byl u prostedě nich. *k.2,5.

KAPITOLA 34.

Osvědčení břechů i soudů Božích správ-
cům lidu Judského, i. s. zaslíbení stádat
Božimu lepšího jich na potom, svidět
skrze Krista pravého pastýře, otařeni.

I stalo se slovo Hospodinovo ke mně, řkouc:

2. Synu člověči, prorokuj proti pastýřům Izraelským. Prorokuj a rci jim, těm pastýřům: Takto praví Panovník Hospodin: Běda vám sami sebe. Zdaříž pastýři ne-
mají stáda pásiti? *Jer.23,1 nás.

3. Tuk jídáte, a vinou se odíváte, což tučného, zabijíte, stáda však nepasete.

4. Nedůživých neposilujete, a nemocné nehojíte, a zlámané neuvazujete, a zaplašené zase nepřivodíte, a zahynulé nehledáte, ale přísne a tvrdě panujete nad nimi,

5. Tak že * rozptýleny jsou, ne-
majte pastýře, a rozptýleny jsou.

a dobytčím, mezi skopci a kozy.

18. Což jest vám málo pastvou dobrou se pásti, že ještě ostatek pastvy vaší pošlapáváte nohama svýma? a učistěnou vodu pítí, že ostatek nohama svýma kallté,

19. Tak aby ovce mé tím, což vy nohama pošlapáte, se pástí, a kal noh vaších pítí musily?

20. Protož takto praví Panovník Hospodin k mni: Ať já, já soudím budu mezi dobytčím tuchým a mezi dobytčím hubeným,

21. Proto že boky i plecemi strkáte, a rohy svými trkáte všechny neduživé, tak že je vyháňáte i ven, aby nebylo více v loupež, a souditi budu mezi dobytčím a dobytčím.

22. A vzbudím nad nimi * pastýře jednoho, kterýž je pastí bude, služebníka svého Davida. Tent je pastí bude, a ten bude jejich pastýřem. *1z.40.11. Jan 10.11. Žid.13.20.

23. Já pak Hospodin budu jejich Božem, a služebník můj David knížetem u prostřed nich. Já Hospodin mluvím jsem.

24. A učině s nimi * smlovu pokoj,é, způsobím, že přestane zvět zlá na zemi; i budou bydletí na poušti bezpečné, a spáti i po lesích. *4.31.48.

25. K tomu obdarím je i okoli pahrbku svého požeháním, a smlati budu déšť časem svým; * deš-fové požehnaní budou bývatí; *2.68.10.

26. Tak že vydá dřevo polní ovoce své, a země vydá úrodu svou; i budou v zemi své bezpeční, a zvědí, že já jsem Hospodin, když polami závoří Jha jejich, a vytrahu je z ruky těch, jenž je v službu podrobují.

27. I nebudou více loupežní národům, a zvěť zemská nebude již žráti, ale bydletí budou bezpečné, a než jich kdo přestráší.

28. Nadto vzbudím jim výstřelek k slávé, a nebudou více mřítí hladem v té zemi, aniž ponесou více potupy od pohanů.

29. I zvědí, že já Hospodin * Bůh jejich jsem s nimi, a oni lid můj Hospodin. *Jer.31.83.

30. Vy pak ovce mé, * ovce pastvy mé, jste vy lidé, a já Bůh váš, praví Panovník Hospodin. *2.100.3. Jan 10.11.nál.

Protožvi proti hoře Seir, proti údomejským, 5. a ukázáním přičin toho.

O pět stalo se slovo Hospodinovo ke mně, řkouce:

1. Synu člověčí, obrať tvář svou proti hoře Seir, a prorokuj proti ní.

2. Synu člověčí, obrať tvář svou proti hoře Seir, a prorokuj proti ní. Hospodin: Ať, já jsem proti tobě, hoře Seir, a vztáhnou ruku svou na tebe, a obrátím tě v hroznou poušť.

3. Města tvá v poušti obrátím, a ty budeš pustinou, i * zvěš, že já jsem Hospodin. *1.17.1; 23.22.

4. Proto že máš nepřátelství věčné, a rozptyluješ syny Izraelské mečem v čas bídý jejich, v čas dokonání nepravosti.

5. Protož živť jsem já, praví Panovník Hospodin, že k zabitiť pravím tě, a krev tě stihati bude. Poněvadž krve vylévání v * nepřátelství nemáš, také tě krev stihati bude. *2.13.10.

6. Obrátím, pravím, horu Seir v hroznou poušť, a vyplnění z ní jáouchého přes ni i vracujícího se.

7. A naplním hory její zbitými jejtími; na pahrbcích tvých i v údolích tvých, i při všech potocích tvých zbiti mečem padati budou.

8. V pustiny věčné obrátím tě, tak že města tvá nebudou zase vzdělána, i zvitě, že já jsem Hospodin. *1.10.10.11.12.13.14.

9. Proto že říkáš: Tito dva národové a tyto dvě země mé budou, a budeme děditěně vládnouti tou, v níž Hospodin přebýval,

10. Protož, živť jsem já, praví Panovník Hospodin, * žež učiním podle hněvu tvého a podle závistí tvé, kterouž již prokázala z nevěřivosti své proti nám. I budu poznán od nich, kdýž tě budu souditi. *1z.33.1.

11. A zvěš, že já Hospodin slyšel jsem všecka hanění tvá, kteráž jsi mluvila o horách Izraelských, řkuci: Zpuštěný jsou, námť jsou dány k sežrání.

12. Nebo jste se honosili proti mně ústy svými, a množili proti mně slova svá, což jsem sám slyšel.

13. Takto praví Panovník Hospodin: Jakž se veselí všecka ta země, tak pustinu učiním z tebe.

14. Jakž se veselí nad dědictvím domu Izraelského, proto že zpustil, tak učiním i tobě. Pustinou bu-

deš, ó hoře Seir, i všechna země údomejská naskrz, i zvědí, že já jsem Hospodin.

KAPITOLA 36.

Lidu Judského potěšení. 16. přičína předěleho jich od Boha třešání. 24. Mnohá jim učiněná zaslíbení.

1. Ty synu člověčí, prorokuj * i o horách Izraelských a rci: Hory Izraelské, slyšte slovo Hospodinovo. *4.6.2.

2. Takto praví Panovník Hospodin: Proto že říká ten nepřítel o vás: Ať, to * dobře, takť i vyostí věčně v dědictví se nám dostanou. *1z.36.3.

3. Protož prorokuj a rci: Takto praví Panovník Hospodin: Proto, proto že poplěnil i senitili vás vůkol, abyste byli za dědictví ostatku národu, a vydání jste v pomluru a v zlou pověst lidem,

4. Protož hory Izraelské, slyšte slovo Panovníka Hospodina: Takto praví Panovník Hospodin ho-ram i pahrbkům, potokům i údolím, pustinám hrozným i městům opuštěným, jenž jsou za loupež a posměch ostatku národu okolních. *2.17.6.6.

5. Protož takto ř Panovník Hospodin: Jistě že v ohni horlivosti své mluviti budu proti ostatku těch národů, i proti vši zemi ldu-mejské, kteříž sobě osobili zemi mou za dědictví, veselíce se z ce-lého srdce, a plěnice s chuti, aby sídlo výhnaných z něho bylo v loupež. *2.17.6.6.

6. Protož prorokuj o zemi Izraelské, a miuv k horám a pahrbkům, potokům i k údolím: Takto praví Panovník Hospodin: Ať, já v horlivosti své a v prchlivosti své mluvím, proto že pohanění od národů snášíte.

7. Protož takto praví Panovník Hospodin: Já zdvihna ruku svou, přísahám, že ti národové, kteříž jsou vůkol vás, pohanění své nés-ti musejí.

8. Vy pak hory Izraelské, ralo-lesti své vypoustíte, a ovoce své přináseti budete lidu mému Izrael-skému, kdýž se přiblíží a přijdou.

9. Nebo ať, * já jsem s vámi, a patřím na vás, abyste dělány a osivány byly. *1z.54.7.8.

10. A rozmnožím v vás lidi, všec-keň dům Izraelský, jakýžkoli

jest, i budou se osazovati města, a pustiny vzdělávati.

11. Rozmnožím, pravím, v vás lidi i hovada, a budou se množiti a ploditi, i učiním, že bydletí budete jako za předešlých let va-ších, čině vdm dobře, více než v prvotinách vaších. A * zvitě, že já jsem Hospodin. *1z.35.4.

12. Nebo uvedu do vás lidi, lid svůj Izraelský, a budou tebou dě-čitěně vládnouti; a budeš jim za děditví, aniž kdy více siroby na ně uvedeš.

13. Takto praví Panovník Hospi-din: Proto že říkáj vám, že: Jsi ty ta země, kteráž zřítas lid, a sirotky činíš z národů svých,

14. Protož nebuděš více zřítati lidi, a národů svých více k si-robě přivoditi, praví Panovník Hospodin.

15. Aniž dopustím, aby více sly-cháno bylo v tobě potupy národu, aniž útržky lidské snášeti budeš více, ani ku pádu přivoditi více národů svých, praví Panovník Hospodin.

16. I stalo se slovo Hospodinovo ke mně, řkouce:

17. Synu člověčí, řkumi Izraelský, bydlíce v zemi své, poškrvnili ji cestou svou a skutky svými; po-dobná nečistotě ženij pro, nečisto-tu oddělené byla cesta jejich před očima mýma.

18. Pročež * vylil jsem prchli-vesti svou na ně, proto že krev vyvívali na zemi, a ukřydanymi bo-hy svými poškrvnili ji. *1z.7.6.

19. I * rozptýlil jsem je po ná-rodech, tak že rozptýšeni jsou po zemích: podlé cesty jejich a podle skutků jejich soudil jsem je. *1z.36.34; 23.15.

20. Nýbrž oděšdě mezi národy, kamž přišli, * poškrvnili jména svatosti mé, kdýž říkáno o nich: že jsou lid Hospodinův, a že z jeho země vyšli. *1z.53.5.

21. Ale sliitoval jsem se * pro jméno svatosti své, kteréhož poškrvnili dům Izraelský mezi ná-rody, kamž přišli. *1z.39.9.

22. Protož rci domu Izraelskému: Takto praví Panovník Hospodin: Ne pro vás já to učiním, ó dome Izraelský, ale pro jméno svatosti své, kteréhož jste poškrvnili mezi národy, kamž jste přišli.

23. Abych posvětil jména svého velikého, kterýž bylo poškrvněno mezi národy, kteréhož jste po-

skvrnili u prostřed nich, aby * poznali národové, že já jsem Hospodin, praví Panovník Hospodin, když posvěcen budu v vás před očima jejich. *Ez. 30, 6; 31, 15; 37, 25.

24. Nebo poberu vás z národů, a shromáždím vás ze všech zemí, a uvedu vás do země vaší.

25. A * pokropím vás vodou čistou, a čistí budete, ode všech poskvrn vašich, i ode všech ukrytých bohů vašich očistím vás. *Ez. 36, 25; 37, 23.

26. A dám vám * srdce nové, a ducha nového dám do vnitřnosti vašich, a odcjma srdce kamenné z těla vašeho, dám vám srdce masité. *Ez. 36, 26; 37, 11, 12.

27. Ducha * svého, pravím, dám do vnitřnosti vašich, a učiním, abyste v ustanoveních mých chodili, a soudu mých ostríhali a činili je. *Ez. 36, 27.

28. I budete bydlet v zemi, kterouž jsem byl dal otcům vašim, a budete lidem mým, a já budu vašim Bohem. *Ez. 37, 28; 39, 28.

29. Nebo vysvobodím vás ze všelijakých poskvrn vašich, a povolám obilí, a rozmnožím je, a nedopustím na vás hladu.

30. Rozmnožím * i ovoce stromů a úrody polní, tak že neponesete více potupy hladu mezi národy. *Ez. 34, 27.

31. I rozpomenete se na zlé cesty vaše a na skutky vaše neobdivné, tak že sami se býti hodné oskvlivosti uznáte pro nepravosti vaše a pro ohavnosti vaše.

32. Ne pro vás já to učiním, praví Panovník Hospodin, známé vám buď. Zahanbítež se a zastydíte za cesty své, domě Izraelský.

33. Takto praví Panovník Hospodin: V ten den, v kterémž vás očistím ode všech nepravostí vašich, osadím města, a vzdělány budou pustiny.

34. A tak země pustá bude dělána, kteráž prvé byla pouští před očima každého tudy jdoucího.

35. I řeknou: Země tato zpuštěná jest jako zahrada Eden, ano i města pustá, zkažená a zborozněná jsou ohrazena a osazena.

36. I zvedí národové, kteříž pozůstanou vůkol vás, že já Hospodin vystavěl jsem * zbořeniny, a vysadil pustiny o Já Hospodin mluvil jsem i učiním. *Ez. 36, 35; 37, 24.

37. Takto praví Panovník Hospodin: Protož prorokuj a rci jim: Takto praví Panovník Hospodin:

podim: Ještě toho hledati bude při mně dům Izraelský, abych je rozmnožil. Rozmnožím je lidmi jako stády.

38. Jako stádo k obětem, jako stádo Jeruzalémské při slavnostech jeho, tak města pustá budou plná stád lidí, i zvedí, že já jsem Hospodin.

KAPITOLA 37.

Vidění o kostech 11. a vyvážení mým svým a předukázání zviditelním známému Judského a Izraelského království v jedné no skrze Krista spojení s uvedením.

Byla nade mnou ruka Hospodínova, a vyvedl mne Hospodin v duchu, a postavil mne u prostřed údolí, kteréž bylo plné kostí.

2. I provedl mne skrze ně vůkol a. vůkol, a aj, bylo jich velmi mnoho v tom údolí, a aj, byly velmi suché.

3. I řekl mi: Synu člověčí, mohly-li by ožít kosti tyto? I řekl jsem: Panovníče Hospodine, ty víš.

4. V tom řekl mi: Prorokuj o těch kostech a rci jim: Kostí sudin kostem těmto: Aj, já uvedu do vás ducha, abyste ožily.

6. A * dám na vás žily, a učiním, že zrostle na vás maso, a odtáhnú vás koži; dám, pravím, do vás ducha, abyste ožily, i zvitě, že já jsem Hospodin. *Job 10, 11.

7. Tedy prorokoval jsem tak, jakž mi rozkázáno bylo. I stal se zvuk, když jsem já prorokoval, a aj, hřmot, když se přibližovaly kosti jedna k druhé.

8. I viděl jsem, a aj, žily a maso na nich se ukázalo, i koži poždádného nebylo v nich.

9. I řekl mi: Prorokuj k duchu, prorokuj, synu člověčí, a rci duchu: Takto praví Panovník Hospodin: Ode čtyř větrů příd, duchu, a věj na tyto zmordované, af oživou.

10. Tedy * prorokoval jsem, jakž mi rozkázal. I všel do nich duch, a ožili, a postavili se na nohách svých, zástup velmi veliký. *Ez. 37, 11.

11. I řekl mi: Synu člověčí, kosti tyto jsou všechny dům Izraelský. Aj, říkají: Ušchly kosti naše, a zhyrnula čaka naše, jižž jest po nás.

12. Protož prorokuj a rci jim: Takto praví Panovník Hospodin:

Aj, já otevru hroby vaše, a vyvedu vás z hrobů vašich, lide mými, a uvedu vás do země Izraelské.

13. I zvitě, že já jsem Hospodin, když otevru hroby vaše, a vyvedu vás z hrobů vašich, lide mými.

14. A dám Ducha svého do vás, abyste ožili, a osadím vás v zemi vaší, i zvitě, že já Hospodin mluvim a učiním, di Hospodin.

15. Opět stálo se slovo Hospodínovo ke mně, řkouci: Ty pak synu člověčí, vezmi sobě dřevo jedno, a napiš na něm: Judovi, a synům Izraelským, tovaryšům jeho. Zatím vezma dřevo druhé, napiš na něm: Josefovi dřevo Efraimovo, a všechném synům Izraelským, tovaryšům jeho.

17. I spojíž je sobě jedno k druhému v jedno dřevo, aby byla jako jedno v ruce tvé.

18. A když mluvíš budou k tobě synové lidu tvého, řkouce: Což nám neoznámíš, co ty věci znamenají?

19. Mluv k nim: Takto praví Panovník Hospodin: Aj, já vezmu dřevo Josefovo, kteréž jest v ruce Efraimově, a pokolím Izraelských, tovaryšů jeho, a přiložím je s ním k dřevu Judovu, a učiním je dřevem jediným, i budou jedno v ruce mé.

20. A když budou ta dřeva, na kterýchž já psal, v ruce tvé před očima jejich,

21. Tedy mluv k nim: Takto praví Panovník Hospodin: Aj, já vezmu syny Izraelské z prostřed národů těch, kamž odešli, a shromáždě je odevsad, uvedu je do země jejich.

22. A učiním je, aby byli * národem jedním v té zemi na horách Izraelských, a král jeden bude nad nimi, nade všemi králem. A nebudou více dva národové, aniž se již více dělí budou na dvoje království. *Oz. 1, 11; Jan 10, 16.

23. Aniž se budou poskvrňovati více ukrytými bohy svými, a ohavnostmi svými, ani jakými přestoupeními svými, i vysvobodím je ze všech obydlí jejich, v duchu hřešili, a očistím je. I * budou mým lidem, a já budu jejich Bohem. *Jer. 7, 23; 24, 7.

24. A * služebník můj David bude králem nad nimi, a pastýře jedného všickni mají budou, aby

v soudech mých chodili, a ustanoví mých ostríhali, i činili je. *Ez. 38, 5; Jan 10, 16.

25. I budou bydlet v té zemi, kterouž jsem byl dal služebníkovi svému Jákobovi, v níž bydlili otcové vaši. Budou, pravím, v ní bydlet oni i synové jejich, i synové synů jejich až na věky, a David služebník můj knížetem jejich bude na věky.

26. Nadto učiním s nimi smlouvu pokojě: smlouva věčná bude s nimi. A rozsadím je, i rozmnožím je, a postavím statyni svou u prostřed nich na věky.

27. Buďte i * příbytek můj mezi nimi, a budu jejich Bohem, a oni budou lidem mým. *III M. 26, 31, 32.

28. I zvedí * národové, že jsem já Hospodin, jenž posvěcují Izraele, když bude svatyně má u prostřed nich na věky. *Ez. 38, 26.

KAPITOLA 38.

Ustlovaní nepřátelské proti lidu Božím po navrácení jejich z Babylona, I. a pohrůžka proti týma nepřátelům.

Opět stalo se slovo Hospodínovo ke mně, řkouci: 2. Synu člověčí, obrať tvář * svou proti Gogovi, země Magog, knížeti a hlavě v Mešech a Tubal, a prorokuj proti němu, *Ez. 39, 1; Zj. 20, 8.

3. A rci: Takto praví Panovník Hospodin: Aj, já budu proti tobě, Gogu, kníže a hlavu v Mešech a Tubal.

4. A odvedu tě zpět, dada * udice do čelistí tvých, když tě vyvedu i všecko vojsko tvé, koně i jezdecke, všecky oblečené v celou zbroj, zástup veliký s pavézami a štíty, všecky ty, kteříž užívají meče. *Ez. 39, 4; II Král. 19, 28; Z. 39, 9.

5. Perské Moucheniny i Puťské s nimi, všecky ty s štíty a lebkami, 6. Gomera i všecky houfy jeho, dům Togarmy * od stran púlných, i všecky houfy jeho, národy mnohé s sebou. *Ez. 37, 14.

7. Budíž hotov, a připrav se, ty, i všecko shromáždění tvé, těch, kteříž se k tobě sebrali, a bud strážím jejich.

8. Po mnohých dnech navštívěn budeš v * potomních letech přitáhněš na lid vysrobozený od meče, a shromážděný z národů mnohých na hory Izraelské, kteréž byly pustinou ustávicně, když oni z národů jsouc vyvedeni, budou bydlet bezpečně všickni. *Zj. 20, 7 násl.

9. V tom přitáhneš a přijdeš jako bouře, budeš jako oblak pokrývající zemi, ty i všichni houfův tvoji, i národové mnozí s tebou.

10. Takto praví Panovník Hospodin: I stane se v ten den, že vstoupí mnohé věci na srdce tvé, a budeš mysliti myšleni zlé.

11. A diš: Potáhnu na zemi, v níž jsou vsi, přitáhnu na ty, jenž pokoje užívají, bydlíce bezpečně na všecky, kteříž bydlíjí beze všech zdí, a nemají žádné závory ani bran.

12. Abych vzebral kořisti, a rozchvátal loupeže, obrácejí ruku svou proti, pouštím již osazeným, a proti lidu zase shromážděnému z národů, zacházejícím s dobytčím a jméním, bydlícím u prostřed země.

13. Sába a Dedan, a kupci mořští, i všecka lvičata jeho řeknou tobě: K rozebrání-liž kořisti ty se béřeš? K rozchvátání-li loupeže shromáždil jsi množství své, abys bral stříbro a zláto, abys nabral dobytka i zboží, a nashromáždil loupeže veliké?

14. Protož synu člověči, prorokuj a rci Gogovi: Takto praví Panovník Hospodin: Zdalíž toho dne, když bude lid můj Izraelský bydliti bezpečně, nezvíš,

15. Kdyžto přitáhnuce z místa svého od stran púlnocních, ty i národové mnozí s tebou, sedíce na konicích všickni, shromáždění veliké a vojsko znamenité,

16. Potáhneš* na lid můj Izraelský jako oblak, abys překryl tu zemi? V potomních dnech stane se, že tě přivedu na zemi svou, abys mne poznal národové, když posvěcen budu v tobě před očima jejich, ó Gogu.

17. Takto praví Panovník Hospodin: Zdalíž ty nejsi ten, o kterém jsem mluvil za dnů starodávných skrze služebníky své, proroky Izraelské, kteříž prorokovali za těch dnů a let, že tě přivedu na ně?

18. A však stane se v ten den, v zemi Izraelskou, praví Panovník Hospodin, že povstane prchlivost má s hněvem mým.

19. A v rozhorlení svém, v ohni prchlivosti své mluvíti budu. Jisť že v ten den* bude pohnutí veliké v zemi Izraelské, *Mat.24,30,30.

20. Tak že se pohnou před tváří mou ryby mořské i plactvo nebeské, a zvětí polní i všelijky zeměplaz plazící se po zemi, i všickni lidé, kteříž jsou na svrchku země. I rozválejí se hory, a padnou výsosti, i každá zed' na zem upadne.

21. Nebo zavolám proti němu po všech horách mých meče, praví Panovník Hospodin; meč každéhoho proti bratru jeho bude.

22. A vykonám při něm soud morem a krve prolitím a* přivalem rozvodnilým, a kamením krupobití velkého, ohněm a sirou dšití budu na něj i na houfy jeho, a na národy mnohé, kteříž jsou s ním.

23. A tak zveleben, a posvěcen, a v známost uveden budu před očima národů mnohých, a* zvědí, že já jsem Hospodin. *Ez.39,6;39,7.

KAPITOLA 39.

Prorocství o pomatě spravčivě, kterouž Bůh na Goga avěští uhoří, 25. a zaslíbení lidu Božím učiněná.

Ty synu člověči, prorokuj ještě proti Gogovi* a rci: Takto praví Panovník Hospodin: Aj, já poslanu proti tobě, ó Gogu, kníže a hlavo v Mešech a Tubal*^{*Ez.39,2}.

2. A odvedu tě zpět, navštíví tě šesti ranami, když tě vzbudím, abys přitáhl od stran púlnocních, a přivedu tě na hory Izraelské.

3. Nebo vyrazím lučičtí tvé z ruky tvé levé, a střely z ruky tvé pravé vyvrhnu.

4. Na horách Izraelských padneš ty i všickni houfové tvoji i národové, kteříž budou s tebou; * ptákům a všemu plactvu křídla majícím a zvětí polní dám tě k sežráním.

5. Na svrchku pole padneš, neboť jsem já mluvil, praví Panovník Hospodin.

6. Vypustím také oheň na Magoga i na ty, kteříž přebývají na ostrovích bezpečně, i* zvědí, že já jsem Hospodin. *Ez.39,6.

7. A jméno svatosti své uvedu v známost u prostřed lidu svého Izraelského. Nedopusťím, pravím, více poškrňovati jména svatosti své. * i zvědí národové, že já jsem Hospodin Svätý v Izraeli. *Ez.39,7;39,8.

8. Aj, přijdeť a stane se to, praví Panovník Hospodin, téhož dne, o kterémž jsem mluvil.

9. Tehdy vyjdou obyvatelé měst Izraelských, a* zapalíce, popálí zbroj a štíty i pavězy, lučičtí i střely, dřevce i kopy, a budou je pálení ohněm sedm let. *Ez.40,10.

10. Aniž nositi budou dříví s polé, ani sekati v lesích, proto že zbroj zanečovatí budou oheň, když* zloupí ty, kteříž je koupívali, a moci poberou těm, kteříž jim moci brávali. praví Panovník Hospodin. *II Par.30,25.

11. I stane se v ten den, že dám Gogovi miso-ku pohřbu tam v Izraeli, údolí, kudž se jde k východní straně k moři, kteréžto chodí ústa tudy jdoucích. I pohřbí tam Goga i všecko množství jeho, a nazovu je údolí množství Gogova.

12. Nebo pochovávají je budou lid Izraelský za sedm měsíců proto, aby včistili zemi.

13. A tak pohřbí je všecken lid té země, a bude jim to ku počtu, praví Panovník Hospodin.

14. Oddělíť pak muže statečné, kteříž by procházeli tu zemi, proto aby pochovávali ty, kteříž by povčistili. Po vyjití sedmi měsíců přehledávati začnou.

15. A tu procházecje, choditi budou po zemi, a kudž užví kosti člověči, vzdělají při nich znamení paměti, aby je pohřbili hrobiti údolí množství Gogova.

16. Nvhrž to množství jeho bude k slávi i městu, když včistí tu zemi.

17. Ty pak synu člověči, takto praví Panovník Hospodin: Rci ke všelijakým ptákům křídla majícím i ke všelijaké zvětí polnímu* Shromážďte se a přideť, zčete se odevšad k obětem mým. kteréž já o nabiji vám, oběti velikých na horách Izraelských, a budete jísti maso a pítí krev.

18. Maso silných reků jísti budete, a krev knížat zemských pítí, všecko tučných Bázanských.

19. A bude jísti tuk do svylosti, a pítí krev do oníť z obětí mých, kterýchž vám nabiji.

20. A nasvítíte se z stolu mého kořmi i jezdi, silnými reky i všemi muži válečnými, di Panovník Hospodin.

21. A tak zjevím slavu svou mezi národy, aby viděli všickni náro-

dové soud můj, kterýž jsem vydovál, i ruku mou, kterouž jsem doložil na ně.

22. I zvíť dům Izraelský, že* já jsem Hospodin Bůh jejich, od tohoto dne i potom. *v.28.

23. Zvědí také i národové, že pro svou nepravost zajat jest dům Izraelský, proto že se dopouštěli přestoupení proti mně; pročez jsem skryl tvář svou před nimi, a vydal jsem je v ruku protivníků jejich, aby padli mečem všickni napořád.

24. Podlé nečistoty jejich a podlé zpronevěření se jejich učinil jsem jim, a skryl jsem tvář svou před nimi.

25. Z té příčiny takto praví Panovník Hospodin: Již zase přivedu do zajatě Jákobovy, a smilují se nade vším domem Izraelským a horliti budu příčinou jména svatosti své.

26. Ač ponosou potupu svou a všecko přestoupení své, kteréhož se dopustili proti mně, kudž bydlili v zemi své bezpečně, aniž byl, kdo by je přestrašil.

27. A však je* zase přivedu z národů, a shromáždím je z zemi nepřátel jejich, a posvěcen budu v nich před očima národů mnohých. *Jer.32,37.

28. A tak poznají, že já jsem Hospodin Bůh jejich, kudž zavědo je do národů, shromáždím je do země jejich, a nepozůstavím tam žádného z nich.

29. Aniž skryjí více tváři své před nimi, kudž* vylejí Ducha svého na dům Izraelský, praví Panovník Hospodin. *Ez.44,3; Joel 2,28.

KAPITOLA 40.

Postavení Ezechiele u vidění v zemi Judské, a ukázání jemu chrámu. 5. Vyčtení, okolo toho stavění, 17. Kázání, první, 28. prostřední 44. i vnitřní.

Dvacátého pátého léta od zajetí našeho, na počátku roku, desátého dne měsíce, čtrnáctého léta po dobytí města, právě v tentž den byla nade mnou ruka Hospodina, a uvedl mne tam.

2. U viděních Božích přivedl mne do země Izraelské, a* postavil mne na hoře velmi vysoké, při níž bylo jako stavění města, ku poledni. *Mat.4,8.

3. I uvedl mne tam, a aj, muž, kterýž na pohledění byl jako mēd.

maje šířku láněnu v ruce své, a prut k rozměrování, a ten stál v bráně.

4. I mluvil ke mně ten muž: Synu člověčí, * viz očima svýma, a usíma svýma slyš, a přilož srdce; nebo proto, atých ukazoval, přiveden jsi sem. Ty pak oznámíš všecko domu Izraelskému, což vidíš.

5. A aj, zed zevnitř při domu vukol a vukol, a v ruce muže toho prut miry, šesti loket, (lokete o dlaně dětsí než obecní.) Změřil šířku toho stavení jednoho prutu, a výšku jednoho prutu.

6. A všed do brány, kteráž byla na proti východu, šel na horu po stupních jejích, i změřil prah brány jednoho prutu zšířil, a prah druhý jednoho prutu zšířil.

7. A pokojky jednoho prutu zdelil, a jednoho prutu zšířil, mezi pokojky pak pět loket, a prah brány ný podlé sínce brány vnitř prutu jednoho.

8. I změřil sínci brány vnitř na jeden prut.

9. Změřil také sínci brány osmi loket, a veře jeji dvou loket, totiž sínce brány vnitř.

10. I pokojky brány východní, tři s jedné a tři s druhé strany. Jedné miry byly všechny tři, a mlíra. A jednostejná veřeji po obou stranách.

11. Změřil též i širokost dveří lé brány desíti loket, a dlouhost též brány třinácti loket.

12. A přístřeší před pokojky jednoho lokte, a na jeden loket přístřeší s této strany, pokojky pak šesti loket s jedné, a šesti loket s druhé strany.

13. A tak změřil bránu od střechy pokojka do střechy druhého, širokost pětměcitma loket, dvěte na proti dveřim.

14. A udělal veřeji šedesáti loket, a každé veřeji síně i brány vukol a vukol jedna míra.

15. Od předku pak brány, když se vchází do předku sínce brány vnitřní, bylo padesáte loket.

16. A byla okna posoužená v pokojcích i nad veřejimi jejích, do vnitřku brány vukol a vukol, takž i při kienutí, a na okních vukol a vukol do vnitřku, a na veřejích byly palmy.

17. Potom mne uvedl do síně zevnitřní, a aj, komůrky a půda udělaná při síni vukol a vukol. Třídceťi komůrek na té půdě bylo.

18. Ta pak půda po straně těch bran, naproti dlouhosti bran, půda nižší byla.

19. Změřil také šířku od předku brány dolejší až k předku síně vnitřní, zevnitř na sto loket k východu a půlnoci.

20. Též bránu, kteráž byla na půlnoci při síni zevnitřní, změřil na dél i na šíř.

21. (Jejíž pokojkové tři s jedné a tři s druhé strany, i veřeji jeji i sínce jeji byly podlé míry brány prvnější.) Padesáti loket dlouhost jeji, širokost pak pětměcitma loket.

22. Okna také jeji i sínce jeji i palmy jeji byly podlé míry brány té, kteráž byla k východu, a vstupovalo se k ní po sedmi stupních, před nímiž sínce jeji byly.

23. A byla ta brána u síně vnitřní naproti bráně půlnocní a východní; i odměřil od brány k vukol, a vukol.

24. Potom mne vedl ku polední, a aj, brána ku polední; i změřil veřeji jeji, i sínce jeji podlé těch měř,

25. (A okna v ní i sínce jeji vukol a vukol podobná oknům osmém.) Padesáti loket zdeli a pětměcitma loket zšířil.

26. A k vstupování k ní * stupňů sedm, a sínce jeji před ními; též palmy při ní, jedna s jedné a druhá s druhé strany při veřejích jejích.

27. Též bránu síně vnitřní ku polední změřil od brány k bráně, na poledne, sto loket.

28. I uvedl mne do síně vnitřní branou polední, a změřil tu bránu polední podlé týchž měř.

29. I pokojky jeji i veřeji jeji, i sínce jeji podlé týchž měř, i okna na jeji i sínce jeji vukol a vukol, * padesáti loket na dél, a na šíř pětměcitma loket.

30. A sínce vukol a vukol zšířil pětměcitma loket, a zdelil padesáti loket.

31. A sínce jeji jako síň zevnitřní, i palmy při veřejích jejích, též stupňů osm k vstupování k ní.

32. Uvedl mne také do síně vnitřní k východu, i změřil bránu tu podlé týchž měř,

33. Též pokojky jeji i veřeji jeji, i sínce jeji, podlé týchž měř, i okna jeji i sínce jeji vukol a vukol, zdelil padesáti loket, zšířil pak pětměcitma loket.

34. Též sínce jeji při síni zevnitřní, a palmy při veřejích s obou stran, a osm stupňů k vstupování k ní.

35. Přivedl mne též k bráně půlnocní, a změřil ji podlé týchž měř, i sínce jeji i okna jeji vukol a vukol, zdelil padesáti loket, a zšířil pětměcitma loket.

37. I veřeji jeji při síni zevnitřní a palmy při veřejích s obou stran, též osm stupňů k vstupování k ní; i komůrky a dvěte jeji při veřejích bran, kdež obmývali oběti zápalné.

39. A v sínci brány byly dva štokové s jedné strany, a dva štokové s druhé strany, aby na nich zabiljeli oběti zápalné, a za hřích i vinu.

40. A po boku, kudyž se tam vstupuje při dvětech brány půlnocní, dva štokové, tolikž po boku druhém sínce též brány dva štokové.

41. Čtyři štokové s jedné, a čtyři štokové s druhé strany po boku brány, osm štoků, na nichž zabíjeli k zápalum a obětem.

42. Čtyři pak štokové k zápalu byly z kameni tesaného, zdeli půlnocního lokte, a zšířil půlnocního lokte, a zvýšil lokte jednoho, na nichž nechávali nádobi, kterýmž zabíjeli k zápalum a obětem.

43. A kotliška zlitoušil na jednu dlaně připravěná v domě vukol a vukol, na štokích pak maso věci obětovaných.

44. Potom zevnitř při bráně vnitřní, komůrky zpěváků v síni vnitřní, kteráž byla po boku brány půlnocní, a ty byly na polední; jedna při boku brány východní byla na půlnoci.

45. I mluvil ke mně: Tyto komůrky na poledne jsou kněží stráž drážicích nad domem.

46. Ty pak komůrky na půlnoci jsou kněží stráž drážicích nad ol-tářem, totiž synů * Sadochových, kterých přistupují z synů Lévi k Hospodinu, aby sloužili jemu.

47. I změřil tu síň čtverhranou zdeli sto loket, a zšířil sto loket, i ol-tář před domem.

48. I přivedl mne k sínci domu,

a změřil veřeji té sínce, pěti loket s jedné a pěti loket s druhé strany, širokost pak brány byla tři loket s jedné a tři loket s druhé strany.

49. Dlouhost sínce dvadcti loket, širokost pak jedenácti loket s stupni, po nichž se vstupovalo k ní; stoupcové pak byli při veřejích jeden s jedné, a druhý s druhé strany.

KAPITOLA 41.

Změřeni od Syna Božího chrámu i měř, kterých částek jeho.

Opět přivedl mne k chrámu, a změřil veřeji, šesti loket zšířil s jedné strany, a šesti loket zšířil s druhé strany, podlé širokosti stánku.

2. A širokost dveří desíti loket, boky pak dveří pěti loket s jedné a pěti loket s druhé strany. Změřil také i dlouhost jejích čtyřidcti loket, širokost pak dvadcti loket.

3. Přišel také do vnitřku, a změřil veřeji dveří dvou loket, a dvěte šesti loket, širokost pak dvěti sedmi loket.

4. Změřil také dlouhost svatyně dvadcti loket, a širokost dvadcti loket v chrámě, a řekl mi: Tato jest * svatyně svatých.

5. Změřil též zed domu šesti loket, a širokost pavlače čtyř loket, a vukol okolo domu.

6. Ty pak pavlače, pavlač nad pavlači, byly tři, a tříděti noh zdeli, a scházely se při zdi domu vespolek, tak že se pavlače vukol a vukol držely, a nedržely se na zdi domu.

7. Nebo se rozšířovala vukol více a více, svrchu pro pavlače, kteréž byly okolo domu, od vrchu až dolů, vukol a vukol domu, poně-vadž nejširší dům byl na hoře, a tak nejnižší porožšťovala se k vrchu pro prostřední.

8. Tak podobně spatřil jsem při domu pavlače, i nejvyšší vukol a vukol, jejichž pády zouplna odměřeny byly šesti loket k výstupkům.

9. Širokost zdi, kteráž byla při pavlačích zevnitř, pěti loket byla, i plac pavlači, kteréž byly při domu.

10. Mezi nímiž a komůrkami byla širokost dvadcti loket okolo domu vukol a vukol.

11. A dvěte pavlači byly k placu,

dvěře jedny na půlnoci, a druhé dvěře na poledne, a širokost placu byla pěti loketů vukol a vukol.

12. Stavení pak, kteréž bylo před příhradkem v úhlu k západu, širokost byla sedmdesáti loket, a zed téhož stavení pěti loketů zšířil vukol a vukol, a zdeli devadesáti loket.

13. Potom změřil dům, zdelil sto loket, totiž příhradek i stavení, a zdi jeho zdelil sto loket.

14. Též širokost předku domu i příhradku k východu sto loket.

15. Změřil i dlouhost stavení před příhradkem, kteréž bylo za ním, též i paláce jeho s jedné i s druhé strany, a bylo sto loket; též chrám vnitř i sínce s siní.

16. Práhy i okna, posouzená, i paláce vukol po třech stranách jejich, naproti práhu tařování dřevěné vukol a vukol, i od země až do oken, též i okna otářovaná.

17. Od svrchku dveří až do vnitřní i zevnitřní strany domu i všecku zed vukol a vukol vnitř i zevnitř změřené.

18. Kteréž tařování bylo uděláno s cherubiny a palmami, a to vše palma mezi cherubinem a cherubinem. A cherubin měl dvě tváře,

19. Totiž tvář lidskou naproti palmě s jedné strany, a tvář avičete naproti palmě s druhé strany. Tak uděláno bylo ve všem domu vukol a vukol.

20. Od země až do vrchu dveří cherubinové a palmy zdelány byly i na zdi chrámů.

21. Chrámu věteje byly čtverhrané, a předek svatyně podobný jemu, zdeli pak dvou loketů s úhly svými, jehož dlouhost i pobočnice jeho dřevěné byly. I mluvil ke mně: Tento jest stůl, kterýž stojí před Hospodinem.

22. A dvojnásobní dvěře byly u chrámů i u svatyně.

23. A dvojnásobní dvěře ve vrátech jediných, a dvojnásobní dvěře v druhých.

24. Byli pak uděláni na nich, na těch dveřích chrámů, cherubinové a palmy, tak jakž uděláni byli na sítnách, trámové také dřevění byli před síncí vně.

25. Též na oknech posouzených byly palmy s obou stran po bocích sínce, i na pavlačích domu toho i trámích.

KAPITOLA 42.

Změřeni a vypsání síně vnitřní neb poslední, i a jiným neštěřným stavením.

18. Navštívení kněžím dává 6. komůrkách půlnocích a poledních.

Potom mne vyvedl k siní zevnitřní, kteréž byla na půlnoci; a přivedl mne k tém komůrkám, kteréž byly před příhradkem, a kteréž byly naproti stavení na půlnoci.

2. Jehož délka při dvořech, půlnocích na pohledení byla sto loket, a šířka padesát loket.

3. Naproti siní vnitřní, kteréž měla dvadecet loket, a naproti dlaženi, kteréž bylo v siní zevnitřní, byl palác naproti paláci třmi řadů.

4. Před komůrkami pak byli pláckové desíti loketů zšířil vnitř, cesta k nim lokte jednoho, a dvěře jejich na půlnoci.

5. Komůrky pak nejvyšší byly úžší, proto že palácové byly širší než ony, nežli nejzpodnější a prostřední stavení.

6. Nebo o trojím ponebí bylo; ale nemělo žádných sloupů, jacíž byli sloupové siní; protož úžší bylo nežli dolejší i než prostřední od země.

7. Ohrady pak, kteréž byla vně naproti komůrkám k siní zevnitřní, před komůrkami, dlouhost byla padesáti loket.

8. Nebo dlouhost komůrek, kteréž byly v siní zevnitřní, byla padesáti loket, před chrámem pak sto loket.

9. Pod těmi pak komůrkami bylo vcházení od východu, skrze kteréž by se vcházeo do nich z sině té zevnitřní.

10. Na šif ohrady té sině k východu před příhradkem i před stavením byly komůrky.

11. Cesta pak před nimi byla podobná cestě komůrek, kteréž byly na půlnoci. Jakáž byla dlouhost jejich, tak širokost jejich a všecka vycházení jejich i dvěře jejich podobná ontčmu.

12. A dvěře těch komůrek, kteréž byly na poledne, podobné byly dvěřím při začátku cesty, cesty před ohradou přímo k východu, kudyž se vcházi do nich.

13. I řekl mi: Komůrky na půlnoci a komůrky na poledne, kteréž jsou před příhradkem, jsou komůrky svaté, kdežto jídají kněží, kteréž přistupují k Hospodinu, věci nejvyšší. Tam nechavati budou věci nejvyšších a obětí suchých, též za hrách a za vinnu; nebo to místo svaté jest.

EZECHIEL 42. 43.

14. Když tam vejdu, kněží, tedy nevyjdou z svatyně do sině zevnitřní, leč tam nechají roucha svého, v němž přisluhovali; nebo svaté jest. A oblekou roucha jiná, když budou mít přistupovati k tomu, což se dotýče lidu.

15. A dokonav rozměrování domu vnitřního, i vedl mne k bráně, kteréž byla na východ, a změřil jej vukol a vukol.

16. Změřil stranu východních prutem vukol.

17. Změřil stranu půlnocní tím prutem, pět set prutů vukol.

18. Změřil stranu polední tím prutem, pět set prutů.

19. A obrátiv se k straně západní, naměřil tím prutem pět set prutů.

20. Na čtyři strany změřil to, totiž zed vukol a vukol, zdelil pěti set, a zšířil pěti set, aby dělila svaté místo od obecného.

KAPITOLA 43.

Potěšená zastihemí kánu Božím udělaná.

9. Vypsání Boží stáby v novém Božím chrámě.

Potom vedl mne k bráně, kteráž byla naproti k východu.

2. A aj, sláva Boha Izraelského přicházela od východu, jejíž zvuk byl jako zvuk vod mnohých, a zvedl se od slavy jeho. *Zj. 18,1.

3. A podobné bylo to vidění, kteréž jsem viděl, pravě tomu vidění, abych kazil město, vidění, pravě, podobná vidění onomu, kteréž jsem viděl při řece Chebar. I o padl jsem na tvář svou. *K. 1,4. 9,1. 28.

4. A když sláva Boží vcházeo do domu, cestou brány patřící k východu, *K. 10, 19; 11, 22, 23.

5. Tedy pojal mne Duch, a uvedl mne do síně vnitřní, a aj, dům plný byl slavy Hospodinovy. *1,14. 40, 54.

6. I slyšel jsem, an mluví ke mně z domu, a muž stál podlé mne.

7. I řekl mi: Synu člověčí, místo stolic mé a místo šlepětí noh svých, kdežto bydliti budu u prostřed synů Izraelských na věky, a nebudou poškrvňovati více dům Izraelský jména svatosti mé, oni ani králové jejich smilstvím svým a mrtvými těly králů svých, ani výstřemi svými. *Z. 13, 2; 15, 14.

8. Když kladli prah svůj podlé prahu mého, a věteji svou podlé věteje mé, a stěnu mezi mnou a mezi sebou, a tak poškrvňovali jména svatosti mé ohavnostmi svými, kteréž páchali, pročť jsem je schtlil v hněvě svém.

9. Ale nyní vzdáti smilství svá i mrtvá těla králů svých, ode mne, a budu bydliť u prostřed nich na věky.

10. Ty synu člověčí, oznam domu Izraelskému o tomto domu, a nechť se zahabí pro nepravosti své, a ať změní všecko naskrze.

11. A když se hanbí budou za všecko, což páchali, *způsob domu i formu jeho, i vycházení jeho, též vcházení jeho, i všechny způsoby jeho, všechna ustanovení jeho; všechny zákony jeho v známosti jim uved, a napiš před očima jejich, ať ostříhají všeho způsobu jeho i všech ustanovení jeho a činí je. *K. 44, 5.

12. Tento jest zákon toho domu: Na vrchu hory všecko obmezení jeho vukol a vukol, nejsvětější jest. Aj, ten jest zákon toho domu.

13. Tyto pak jsou miry oltáře na zpodek lokte zbyší a lokte zšířil, též lokty, o dlaň dlejší: Předně obruba pak jeho při kraji jeho vukol pidi jedné. Takový jest výpusťek oltáře.

14. Totiž od zpodku při zemi až do přepásání dotejšího dva lokty, širokost pak lokte jednoho, a od přepásání menšího až do přepásání většího čtyři lokty, širokost též na loket.

15. Ale sám oltář ať jest čtyř loket, a z oltáře zharu čtyři rohové.

16. Oltář pak dvanácti loket zdeli a dvanácti zšířil, čtyřhraný po čtyřech stranách svých.

17. Přepásání pak čtrnácti loket zdeli a čtrnácti zšířil po čtyřech stranách jeho, a obruba vukol něho na loket lokte, a zpodkové něho na loket vukol, a stupňové jeho na proti východu.

18. I řekl ke mně: Synu člověčí, takto pravi Panovník Hospodin: Ta synu ustanovení oltáře v den, v kterýž bude udělán, k obětování na něm zápalů a kropení na něj krvi.

19. Nebo dás kněžím Levitským, kteréž jsou z semene * Sádochova, kteréž přistupují ke mně, dli Panovník Hospodin, aby mi sloužili, volka mladého za hrách. *K. 46, 46.

20. A nabera krve jeho, dáš na čtyři rohy jeho, i na čtyři úhly toho přepásání, i na obrubu vůkol, a tak jej očistíš i vyčistíš.
21. A vezmeš toho * volka za hřích, i spálí jej na místě uložení v tom domě, vně před svatyní. *II.M.16.27.

22. V den pak druhý obětovati budeš kozia bez poskvrny za hřích, a očistí oltář, tak jakž vyčistíš volkem.
23. A když dokonáš očistování, obětuj volka mladého bez vad, a skopce z stáda bez poskvrny.
24. Kteréž když obětovati budeš před Hospodinem, uvrhnu kněží na ně soli, a budou je obětovati v zápal Hospodinu.
25. Po sedm dní obětuj kozia za hřích, na každý den; též i volka mladého a skopce z stáda bez poskvrny obětovati budou oltář, a vyčistí jej, a posvědí ruky své.
27. A když vyplní ty dny, osměho dne i potom obětovati budou kněží na oltáři zápaly vaše, a pokojině oběti vaše, i přijmu vás laskavě, praví Panovník Hospodin.

KAPITOLA 44.

Zpráva o nejvyšším knězi, 7. o kněžích nepořádných, 10. o Levitech, nepořádných. 15. o pobočných kněžích, s vrch Sádochových.

Tedy přivedl mne zase cestou k bráně svatyně zevnitřní, kteráž patří k východu, a ta byla zavřená.
2. I řekl ke mně Hospodin: Brána tato zavřená bude, nebude otevřána, aniž kdo bude vcházeti skrze ni. Nebo Hospodin Bůh Izraelský všel sakreze ni; protož bude zavřená.
3. Knížecí jest, kníže samo v ní sedati bude, aby jídalo chléb před Hospodinem. Cestou sině této brány vejde, a cestou její vyjde.
4. I vedl mne cestou k bráně půlnocní, k přední straně domu, i v děl jsem, a aj, * naplnila sláva Hospodina dom Hospodinu. *II.M.40.34.
5. I řekl ke mně Hospodin: Synu člověčí, * přilož srdce své, a viz očima svýma, i usma svýma slyš, cožkoli já mluvím tobě o všech ustanoveních domu Hospodinova, i o všech zákonech jeho. Přilož pravím, srdce své k vcházení do domu, i ke všemu vycházení z svatyně, *k.40.4.

6. A rci zpurnému domu Izraelskému: Takto praví Panovník Hospodin: Dosti měje * na všech ohavnostech svých, ó dome Izraelský, *I.Fer.4.3.

7. Ze jste uvodili cizozemce neobřezaného srdce a neobřezaného těla, aby bývali v svatyni mé, a poskvrňovali i domu mého, když jste obětováli chléb můj, tuk i krev, ješto oni sic rúšili smlouvu mou, mimo všecky ohavnosti vaše,
8. A nedrželi jste strážné nad svatyní věcmi mámi, ale postavili jste strážné na stráži mé, v svatyni mé místo sebe.
9. Takto praví Panovník Hospodin: Žádný cizozemec neobřezaného srdce a neobřezaného těla nevejde do svatyně mé, ze všech cizozemců, kteříž mezi syny Izraelskými jsou.
10. Nýbrž i Levitové, kteříž se vzdalovali ode mne, když bloudil Izrael, kteříž zbloudili ode mne za ukýdanými bohy svými, poněsou nepravost svou.
11. Nebo budou v svatyni mé za služebníky, v povinnostech při bránách domu, a za slouhy při zápalné i oběti lidu, a oni stávatí budou před nimi k sloužení jim, před ukýdanými bohy jejich, a byli domu Izraelskému přítínou jsem jim, praví Panovník Hospodin, že poněsou pohánění své i ohavnosti své, kteréž páchali.
14. Protož postavím je za strážné u domu, ke vši službě jeho i ke všemu, což činěno býti má v něm.
15. Kněží pak Levitští, synové Sádochovi, kteříž drželi stráž nad svatyní mou, když zbloudili synové Izraelské ode mne, ti budou přístupovati ke mně, aby mi přisluhovali, a státi před tváří mou, obětující mi tuk i krev, praví Panovník Hospodin. *k.40.46, 49, 11.

16. Ti přicházejí budou k svatyni mé, a ti přístupovati k stolu mému, aby mi sloužili a drželi stráž mou.
17. I stane se; když budou mlti vcházeti do bran sině vnitřní, ze roucha iněná oblokou, aniž na se vezmou vlněného, když by služby

konati měli v branách sině vnitřní i u vnitřku.

18. Klobouky iněné mlti budou na hlavě své, a * kosilky iněné at mají na bedrách svých, a nepřepasují se ničímž, což by pot vpravdilo. *II.M.28.42.

19. A majice vyjítí do sině zevnitřní, do sině zevnitřní k lidu, služkou roucha svá, v kterýchž služby konali, a nechají jich v korníkách svatyně, a oblokou roucha jiná, a nebudou poskvrňovati lidu rouchem svým.
20. Aniž * hlavy své holiti budou, ani vlasů nositi, ale slušně ostříhají vlasy své. *II.M.19.27; 31.5.

21. Vina * též nebude pítí žádny do kněží, když budou mlti vcházeti do sině vnitřní. *II.M.10.9, 11m.3.8, 11k.1.7.

22. Vdovy * také aneb zahnané nebudou sobě pojímáti za manželky, ale panny z semene domu Izraelského, aneb vdovy, kteréž by ovdověla po knězi, pojíti mohou. *II.M.19.17, 13.14.

23. A lid můj budou * rozdílů učití mezi svatým a nesvatým, též mezi nečistým a čistým at je učí rozeznávatí. *II.M.10.10.

24. V rozepří pak at se postavují k souzení a podlé soudu mého soudí ji. Zákonu mých i ustanovení mých při všech slavnostech mých at ostříhají, a soboty mé světi.
25. K * mrtvému pak člověku nepřijde, aby se poskvrnití měl, leč při otci neb při materi, též při synu a při dceři, při bratru a sestře, kteréž nebyla za mužem, může se poskvrnití. *II.M.21.1, 1n.41.

26. Po očištění pak jeho (sedm dní odečtu jemu.)
27. V ten den, v kterýž vejde do svatyně, do sině vnitřní, aby služby konal v svatyni, obětovati bude za hřích svůj, praví Panovník Hospodin.
28. Dědicví * pak jejich toto: Já jsem dědicví jejich, protož vládařství nedávějte jim v Izraeli; já jsem vládařství jejich. *IV.M.18.30.

29. Oběti suché a za hřích i vinnu, to oni jísti budou, i všelijaká věc, oddaná Bohu v Izraeli, jejich bude.
30. I přední věci všech prvotín ze všeho, i každá obět zhrnu pozdvížení všelijaké věci, ze všech obětí zhrnu pozdvížení vašich, kněžské bude. I prvotiny těsta vašeho dá-

vati budete knězi, aby odpočinulo požehnáni v domě tvém.

31. Žádný * mrchý a udáveného, ani z ptactva ani z hováď nebudou jídati kněží. *II.M.22.31, III.M.28.8.

KAPITOLA 45.

Rozměření země, 9. Napomenutí správců světa k konání soudu a spravedlnosti. 18. Soudivé při obětech rozlišených.

Když pak ujměte zemi v dědicví, obětovati budete obět Hospodinu, dlit svaty té země, z děli pětmetřima tisíc loket, zšíří pak deset tisíc, a budeť svaty po všem pomezi svém vůkol.
2. Z něhož bude místo svaté pět set zďělí, a pět set zšíří, čtyřhrané vůkol, a at má padesáte loket prostranství vůkol.
3. Z toho pak odměření odměřís dýlku pětmetřima tisíc loket, a šířku deset tisíc, aby na něm byla svatyně, i svatyně svatých.
4. Dít ten země svaty jest. Kněží služebníků při svatyni býti má, též, kteříž přistupují, aby přisluhovali Hospodinu, aby měli místo pro domy i místo svaté pro svatyni.
5. Těch pak pětmetřima tisíc loket dýlka a deset tisíc šířka at jest také Levitům, služebníkům domu, jim k držení dvadeceti komurek.
6. Místo pak k vystavení na něm města oddělite pět tisíc loket na šíř, a nadýli pětmetřima tisíc, naproti oběti místa svatého; bude pro všecken dům Izraelský.
7. Knížeti pak s obou stran té oběti místa svatého, i položení města před oběti místa svatého, a před položením města od strany západní dít k západu, a po straně východní dít k východu, dlouhost pak na protí každému z těch dítů od pomezí západního ku pomezí východního.
8. To bude mlti za vládařství v Izraeli, a nebudou více útkati knížata má lidu mého, ale rozdádí zemi domu Izraelskému po pokoleních jejich.
9. Takto praví Panovník Hospodin: Dostitě * jíz, ó knížata Izrael. ská, nátsk a zhoubu odložte, a soudě spravvednost konejte, sejměte těžké roboty vaše s lidu mého, praví Panovník Hospodin. *k.44.6.

10. Váhu * spravvedlivou a efi sprave-

vedlivou i bát spravedlivý míti budete.
 11. Efi i bát v jednu miru at jest, aby chomer bral v se deset bátů, efi pak desátý díl chomeru; podlé chomeru at jest mira.

12. Loti dvadeceti peněz; dvadeceti lotů, pětmetičma lotů, a patnácte lotů libra bude vám.

13. Tato pak obět pozdvižení bude, kterouž obětovati budete: Šestý díl efi z chomeru pšenice, též šestý díl efi dáte z chomeru ječmene.

14. Nařízení pak o oleji (bát jest mira oleje); Desátý díl bátu z deseti bátů jest chomer.

15. A dobytče jedno ze dvou set bravů z dobrých pastvišť Izraelských, k oběti suché a zápalné a k obětem pokojným, k očistění vás, praví Panovník Hospodin.

16. Všechen lid té země, i s knížetem Izraelským zavázán bude k té oběti žhuru pozdvižení.

17. Nebo kníže povinen bude zápal, a suché i mokré oběti, v svátky a na novměsíce, i v soboty, na všechny slavnosti domu Izraelského; on obětovati bude za hřích, i obět suchou i zápalnou, i oběti pokojné, aby se očistěn dalo za dom Izraelský.

18. Takto praví Panovník Hospodin: Prvního měsíce, prvního dne vezmeš volka mladého bez poskvrny, kterýmž očistíš svatyni.

19. I nabere kněz krve té oběti za hřích, a pomáže veřejí domu, a čtyř rohů toho přepasání na ol-táři, i veřejí brány sině vnitřní.

20. Takž také učiní sedmého dne téhož měsíce, za každého poblou-dilého i za hloupého. Tak očistíte dům.

21. Prvního * měsíce, čtrnáctého dne, budete míti Fáze, svátek sedmi dnů, chlebové, přesní jísti se budou.

22. A bude obětovati kníže v ten den za sebe i za všecken lid té země volka za hřích.

23. A po sedm dní svátku obětovati bude zápal Hospodinu, sedm volků a sedm skopců bez poskvrny na den, po těch sedm dní, a za hřích kozla na den.

24. A obět suchou, efi na volka a efi na skopce, připraví též * oleje hin na efi.

25. Sedmého měsíce, patnáctého

dne, v svátek tolikéž obětovati bude po sedm dní jakož za hřích, tak zápal, tak obět suchou i olej.

KAPITOLA 46.

Zpráva o obětech 4. sobotních, 6. svát. técních, 13. i každodenních, 16. O daru od knížete daném, 19. i o komárnkách kněžských.

Takto praví Panovník Hospodin: Brána sině vnitřní, kteráž patří k východu, bude zavřena po šest dní všedních, v den pak sobotní otevřena bude; též v den novměsíce otvírána bude.

2. I přijde kníže cestou sině brány zevnitř, a postaví se u veřejí té brány, a budou obětovati kníže obět zápalnou jeho, i oběti pokojné jeho, a pokloně se na prahu brány, potom vyjde. Brána pak nebude zavírána do večera.

3. Aby se klaněl lid země té u dveří brány té ve dny sobotní, i na novměsíce před Hospodinem.

4. Obět pak zápalná, kterouž obětovati má kníže Hospodinu v den sobotní, šest beránků bez vadý a skopce bez poskvrny,

5. A obět suchá, efi na skopce, i na beránky obět suchá, podlé toho, jakž naděleno, a oleje hin na efi.

6. Ke dni pak novměsíce at jest volků mladý bez poskvrny, a šest beránků i skopce bez poskvrny.

7. Též at * obětuje efi oběti suché při volku, a efi při skopci i při beráncích, seč bude moci býti, a oleje hin na efi.

8. Kníže pak vcházeje, cestou síňce též brány půjde, a cestou její odejde.

9. Ale když vcházejí bude lid země té před Hospodina na slavnosti, ten kdož vejde cestou brány půlnocní, aby se klaněl, vyjde cestou brány polední, a ten kdož vejde cestou brány polední, vyjde cestou brány půlnocní. Nenavrátí se cestou té brány, kterouž všel, ale naproti ní vyjde.

10. A když oni vcházejí budou, kníže mezi nimi vcházejí bude, a když odcházejí budou, odejde.

11. Též na svátky i na slavnosti at jest suchá obět, efi na volka a efi na skopce, a na beránky, což naděleno, a oleje hin na efi.

12. Bude-li pak obětovati kníže obět dobrovolnou, zápal aneb

771
 tčch, kteříž vaří, kdežto vaří služebníci domu oběti lidu.

KAPITOLA 47.

O vodě z chrámu vylívající, 19. O po mezi země 21. i rozdělení jí.

Potom přivedl mne zase ke dvěřím domu, a aj, vody vycházely od spouku prahu domu na východ; nebo přední strana domu k východu byla, a vody scházely pozpodu po pravé straně domu. Po straně polední oltáře.

2. Odtud mne vyvedl cestou brány půlnocní, a obvedl mne cestou zevnitřní k braně zevnitřní, cestou, kteráž patří k východu, a aj, vody vylývaly po pravé straně.

3. Když pak vycházel ten muž k východu, v jehož rukou mírá, i naměřil tisíc loket, a provedl mne skrze vodu, vodu do kůtků.

4. Potom naměřiv tisíc, provedl mne skrze vodu, vodu do kolennou; ještě naměřiv tisíc, provedl mne vodou do pasu.

5. Opět když naměřil tisíc, byl potok, kteréhož isem nemohl přebřísti; nebo vyzdvihly se vody, vody, přes něž by se musilo plý, nouti, potok, kterýž by nemohl přebředen býti.

6. Tedy řekl mi: Viděl-lis, synu člověčí? I vedl mne, a posadil mne na břeh toho potoka.

7. Když jsem se pak obrátil, aj, na břehu toho potoka bylo dívti velmi veliké po obou stranách.

8. I řekl mi: Vody tyto vycházejí od Galilee první, a sstupujíce po rovině, vejdou do moře, a kdžž do moře vpadnou, opraví se vody.

9. I stane se, že každý živočích, kterýž se plázi, všudy, kamžkoli přijdou potokové, ožive, a bude ryb velmi mnoho, proto že když přijdou tam tyto vody, očerstvějí, a živý budou všudy, kdežkoli dojde tento potok.

10. Stane se i to, že se postaví podle něho rybáři od Engadi až do studnice Eglaím; budou tu rozstírány síti. Podlé rozličnosti své bude ryb jejich, jako ryb moře velikého, velmi mnoho.

11. Bahna a louže jeho, kterýž se neopraví, soli oddány budou.

12. Při potoku pak poroste na břehu jeho po obou stranách

oběti pokojné dobrovolné Hospodinu, tedy at jest mu otevřena brána, kteráž k východu patří, a at obětuje zápal svůj aneb pokojné oběti své, tak jakž obětuje v den sobotní. Potom odejde, a brána bude zavřena po odchodu jeho.

13. K tomu beránka ročního bez poskvrny obětovati bude v * zápal každý den Hospodinu; každého jitra beránka obětovati bude. *11.M.29.38.39.

14. Též suchou obět příční k němu, každého jitra šestý díl efi, též oleje třetímu hin k skropení mouky bělné, suchou obět Hospodinu, nařízením věčným ustavičné.

15. A tak Ludou obětovati beránka i obět suchou, i olej každého jitra, zápal ustavičný.

16. Taktož praví Panovník Hospodin: Dá-li kníže dar někomu z synů svých, děditiťv jeho jest, synů jeho bud, k vládarství jejich děditičmu.

17. Jestliže dá dar z dědictví svého některému z služebníků svých, také bude jeho až do léta svobodného, kdyžto navrátí se knížeji tomu; však děditičví jeho budou míti synové jeho.

18. Aníž bude bráti kníže z děditičví lidu, z vládarství jejich je vytskúje; z svého vládarství děditičví dá synům svým, aby nebyl rozptylován lid můj žádný z vládarství svého.

19. Potom vedl mne průchodem, kterýž jest po straně brány, k kněžím do komurek svatých, kteříž patřily na půlnoci, a aj, tu bylo místo po dvou bočích k západu.

20. I řekl mi: Toto jest místo, kdež vaří kněží oběti za vinu a za hřích, kdež smaží oběti suché, aby nevyňaseli do sině zemní při posvěcování lidu.

21. Vyvedl mne též do sině zevnitřní, a vodil mne po čtyřech koutech sině, a aj, síň byla v každém rohu té sině.

22. Ve čtyřech úhlech té sině byly sině s kominy čtyřdílnými, kteréž zdeli a tříditi zřfí; míra jednotejná těch čtyř síní ná-rožních.

23. A v těch čtyřech byly kuchynky vůkol, též ohniště zdelána v těch kuchynkách vůkol. 24. I řekl mi: Ta jsou místa

všelijaké dříví ovoce nesoucí, jehož list neprší, aniž ovoce jeho přestává, v měsících svých nese prvotiny; nebo vody jeho z svatyně vycházejí, protože ovoce jeho jest ku pokrmu, a listi jeho k lékařství.

13. Takto praví Panovník Hospodin: Toť jest obzemeň, v němž sobě dědíčně přivlastníte zemi po pokoleních Izraelských dvanacti; Jozefovi * dva provazcové. *1.M.48.5.

14. Dědičně pravím, jí vládnouti budete, jeden rovně jako druhý, o níž přísáhl jsem, že jí dám otcům vašim, i případně vám země tato v dědictví. *1.M.15.18.

15. Toto jest tedy pomezi té země: K straně půlnocní od moře velkého cestou Chetlonu, kudyž se vchází do Sedad.

16. Emat, Berota, Sibraim, kteříž jsou mezi pomezím Damasáským, a mezi pomezím Emat, vsi prostrřední, kteréž jsou při pomezí Chavron.

17. A tak bude pomezi od moře Azar Enon, pomezi Damasáskem, a půlnocní strana na půlnoci, a pomezi Emat. A to jest strana půlnocní.

18. Strana pak východní mezi Chavron a mezi Damasáskem, a mezi Galád, a mezi zemí Izraelskou při Jordánu; od toho pomezi při moři východním měřiti budete. A toť jest strana východní.

19. Strana pak polední na poledně, od Tamar až k vodám moři velikému, od potoka až k polední na poledně. *1.V.M.20.3.8.

20. Strana pak západní moře veliké, od pomezi až naproti, kudyž se vcháží do Emat. Ta jest strana západní.

21. A tak rozdělíte zemi tuto sobě po pokoleních Izraelských. 22. I stane se, že když ji rozměříte, bude vám v dědictví i přičozím, kteříž by pohostinu byli mezi vámi, kteříž by zplodili syny jako ty zrodili mezi svy Izraelskými, s vámi uimou dědictví mezi pokoleními Izraelskými.

23. Protož necht' jest v tom pokolení přichozi, z něhož pohostinu jest. Tu, dědicívi dáte je-
mu, praví Panovník Hospodin.

KAPITOLA 48.

Rozložování míst svatyně, pokolení Izraelského 80. a vypáštění způsoby neb formy města.

Tato jsou pak jména pokolení: V končinách na půlnocní stranu podle cesty * Chetlon, kudyž se vcháží do Emat, Azar Enan, ku pomezí Damasáskému na půlnocní stranu, podle Emat, od východní strany až do západní, osadí se pokolení jedno, totiž Dan, *k.47.15.17.

2. A při pomezí Dan, od strany východní až k straně západní jedno, totiž Asser.

3. A při pomezí Asser, od strany východní až do strany západní jedno, totiž Neftalim.

4. A při pomezí Neftalim, od strany východní až do strany západní jedno, totiž Manasses,

5. A při pomezí Manasses, od strany východní až do strany západní jedno, totiž Efraim,

6. A při pomezí Efraim, od strany východní až k straně západní jedno, totiž Ruben,

7. A při pomezí Ruben, od strany východní až k straně západní jedno, totiž Juda.

8. A při pomezí Juda, od strany východní až k straně západní bude obět, kterouž obětovati budete, pětmecitma tisíc loket, z dělí pak zaroveň s jedním z jiných dílů, od strany východní až k straně západní, a bude svatyně u prostrřed něho.

9. Ta obět, kterouž obětovati máte Hospodinu, bude z dělí pětmecitma tisíc loket, zšíří pak deset tisíc.

10. Těmto pak se dostane ta obět svatá, totiž kněžím, na půlnoci pětmecitma tisíc loket, k západu pak zšíří desíti tisíc, a na východ zšíří desíti tisíc, a na poledně též zšíří pětmecitma tisíc, a bude svatyně Hospodina u prostrřed něho.

11. Kněžím, posvěcenému každému z synů * Sadochovyč, kteříž drží stráž mou, kteříž nebloudili, když bloudili synové Izraelsí, jako bloudili Levitové *k.44.15.

12. I bude díl jejich obětovaný z obětí té země, věc nejsvětější při pomezí Levitů.

13. Levitů pak díl bude naproti pomezí kněžskému, pětmecitma tisíc loket z dělí, a zšíří deset

tisíc, každá dlouhost pětmecitma tisíc, a širokost deset tisíc. 14. A nebudou ho uprokováti, ani směňovati, ani přeměňovati prvotinu země, proto že jest posvěcená Hospodinu.

15. Pět pak tisíc loket pozůstatých na šíř, proti těm pětmecitma tisícům, bude místo obecné, pro město k bydlení a k předměstí, i bude město u prostrřed něho.

16. Tyto pak jsou míry jeho: Strana půlnocní na čtyři tisíce a pět set loket, též strana polední na čtyři tisíce a pět set, od strany též východní čtyři tisíce a pět set, takéž strana západní na čtyři tisíce a pět set.

17. Bude i předměstí při městě loket, a ku polední na dvě stě a padesáté, takéž na východ na dvě stě a padesáté, též k západu na dvě stě a padesáté.

18. Ostatek pak na děl, naproti oběti svatě, deset tisíc loket k východu, a deset tisíc k západu; z toho což bude naproti té oběti svatě, budou míti důchody ku pokrmu služebníci města.

19. A ti služebníci města sloužití budou Izraelovi ze všech pokolení Izraelských.

20. Všecko tuto obět, pětmecitma tisíc loket, podlé těch pětmecitma tisíc, čtverhranu obětovati budete v obět svatou k vládařství městu.

21. Což pak pozůstane, knížeti, s obou stran obětí svatě a vládařství města, před těmi pětmecitma tisíci loket obětí, až ku pomezí východnímu, a od západu proti těmž pětmecitma tisíc loket, podlé pomezi západního naproti těm dílům, knížeti bude.

A to bude obět svatá, a svatyně domu u prostrřed něho. Levitů a od vládařství města, u prostrřed toho, což jest knížectvího, mezi

pomezím Judovým a mezi pomezím Beniaminovým, knížeci bude. 23. Ostatní pak pokolení, od strany východní až k straně západní, osadí se pokolení jedno, totiž Beniamin.

24. A při pomezí Beniamin, od strany východní až k straně západní jedno, totiž Simeon,

25. A při pomezí Simeon, od strany východní až k straně západní jedno, totiž Izachar,

26. A při pomezí Izachar, od strany východní až k straně západní jedno, totiž Zabulon,

27. A při pomezí Zabulon, od strany východní až k straně západní jedno, totiž Gád.

28. A při pomezí Gad, k straně polední na poledně, tu bude pomezi od Tamar až k vodám svaru v Kádes, ku potoku při moři velikém.

29. Toť jest ta země, kterouž ujmete hned od potoka, po pokoleních Izraelských, a ti dílové jejších, praví Panovník Hospodin. 30. Tato pak jsou vymezení města: Od strany půlnocní čtyř tisíc a pět set loket míra.

31. Brány pak města podle jmen pokolení Izraelských, brány tři na půlnoci, brána Rubenova jedna, brána Judova jedna, brána Lévi jedna.

32. A od strany východní čtyř tisíc a pět set, a brány tři, totiž brána Jozefova jedna, brána Beniaminova jedna, brána Danova jedna.

33. Též od strany polední čtyř tisíc a pět set, brány jejích tři, brána Gádova jedna, brána Asserova jedna, brána Neftalimova jedna.

34. Okolek osmnácti tisíc loket, jméno pak města od dnešního dne bude: * Hospodin tam přebývá. *k.48.17.2.68.17.

PROROCŤVÍ DANIELE PROKA.

KAPITOLA 1.

Léta třetího králování Joakima krále Judského, * přitáhl Nabuchodonozor král Babyjónský k Jeruzalému, a obléhl jej. *11.Kr.1.24.10.

2. I vydal Pán v ruku jeho Joakimův.

Vzat jsa, ke dvorní královnému Daniel a tovaryši svými, 8. věrnost Bohu zachoval, 17. a jsa aviatkními dary od Boha obdařen, pro ně u téhož dvoru vrozený učiněn.